

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 151

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 7 de febrer de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 546/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera. 9435
- 2) **RGE núm. 550/23**, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a valoració dels serveis de traumatologia pediàtrica de l'Hospital de Son Espases. 9436
- 3) **RGE núm. 572/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoguera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proliferació de l'ocupació il·legal d'habitatges a les Illes Balears. 9437
- 4) **RGE núm. 576/23**, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei d'oncologia a Eivissa. 9439
- 5) **RGE núm. 577/23**, presentada per la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a necessitats i serveis del centre de salut Canal Salat de Ciutadella. 9440
- 6) **RGE núm. 582/23**, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuda a la gent gran a conèixer els seus drets com a consumidors vulnerables i ajuda a superar l'escletxa digital. (**Ajornada**) 9441
-

- 7) **RGE núm. 548/23**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a bonificació a les quotes d'autònoms per a joves i dones emprenedores, segons l'esmena aprovada pel Grup Parlamentari Ciudadanos. . . . 9441
- 8) **RGE núm. 571/23**, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi d'ús que regula la nova Llei de turística. 9442
- 9) **RGE núm. 573/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a català a la sanitat pública de les Illes Balears. 9444
- 10) **RGE núm. 574/23**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'habitatge a les Illes Balears. 9445
- 11) **RGE núm. 575/23**, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dèficit d'especialistes hospitalaris a les Illes Balears. 9447
- 12) **RGE núm. 578/23**, presentada per la diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a insularitat digna per als agents dels cossos i forces de seguretat de l'Estat a les Illes Balears. 9448
- 13) **RGE núm. 583/23**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a plans de la conselleria per pal·liar la pujada de l'euribor. 9450
- 14) **RGE núm. 580/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a defectes a l'estructura de l'antic Hospital Mare de Déu del Toro. 9451
- 15) **RGE núm. 441/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acords amb els seus socis de Govern, Podemos i MÉS, respecte del requisit del català a la sanitat.. . 9452
- 16) **RGE núm. 549/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a arribada del segon cable submarí a Mallorca.. . . . 9453
- 17) **RGE núm. 584/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a ajudes a immigrants.. . . . 9455
- 18) **RGE núm. 547/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a imposició per part del Govern del requisit del català als professionals sanitaris. 9456
- 19) **RGE núm. 579/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes reals de la sanitat que preocupen els ciutadans de les Illes Balears.. . . . 9457
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 207/23**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la LOMLOE durant el primer trimestre. 9459
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 13081/22**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a suport al professorat de les Illes Balears. 9465
- 2) **RGE núm. 225/23**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a disculpa, rectificació i cessament immediat de la ministra i de la secretària d'Estat d'Igualtat. 9473
- IV. Debat i presa en consideració de la proposta de reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears RGE núm. 136/23**, dels Grups Parlamentaris Socialista, Popular, Unidas Podemos, Ciudadanos, MÉS per Mallorca i VOX-Actua Balears. 9482
- V. Compareixença del conseller de Mobilitat i Habitatge, per tal de donar compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 998/21**, relativa a l'avanç en la gestió dels ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia i de totes les instal·lacions nàutiques situades a ports actualment d'interès general (escrit RGE núm. 110/23, complementat amb el RGE núm. 284/23, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears). 9492

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 546/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera.

Primera pregunta, RGE núm. 546/23, relativa a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bon dia. Consellera, vostè avui té moltes preguntes de control per contestar i li asseguro que la pregunta que li formulam avui envers si garanteix avui que l'àrea d'Eivissa i Formentera és una destinació atractiva per fer-hi feina els professionals sanitaris no la hi formulem amb cap to irònic ni retòric, perquè crec que la resposta i la pregunta a la ciutadania i als professionals mereixen aquesta responsabilitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Les meves primeres paraules, atès que tindrè molt de temps de paraula en aquest ple, m'agradaria que fossin per a tots els supervivents i per a totes les persones que han mort i per als seus familiars de Síria i de Turquia per mor del terratrèmol, crec que realment això és important i crec que hauria de marcar el nostre to constructiu en el debat d'avui, així crec que seria el desig de tots.

Crec que sí, Sr. Diputat, que Eivissa i Formentera són illes atractives per fer feina els professionals, així com ho són la resta de les Illes Balears. Can Misses té un hospital amb serveis de tercer nivell, que no trobarà a cap altre hospital comarcal, com pot ser la radioteràpia, com pot ser l'hemodinàmica, que es va posar l'any passat, i que ja ha evitat molts desplaçaments. I tots aquests serveis, que són d'hospitals de tercer nivell, o cirurgia vascular, que només es fan a hospitals de referència, són a l'hospital d'Eivissa amb excel·lents professionals que donen atenció amb les millors condicions i amb tota la seva professionalitat.

La cartera de serveis de la UCI, per exemple, té 40 activitats pròpies també d'un hospital de tercer nivell. I ja dic, tot això es fa per resoldre allà i que els pacients no s'hagin de desplaçar.

El Servei d'Obstetrícia i Ginecologia és referent a tota Espanya. Eivissa té els millors indicadors d'Atenció Primària de les Illes Balears quant a cites, quant a demores per poder donar cita. S'han ampliat les plantilles d'una manera molt significativa, invertim en un TAC de darrera generació del Pla INVEAT, aviat també a l'Hospital d'Eivissa.

A Formentera, com sap, hem posat l'hemodiàlisi i la base del 061. Molta feina, molta feina que es fa també de la mà dels professionals en millorar els drets, millorar l'hora de guàrdia, millorar els desplaçaments perquè es facin aquestes aliances estratègiques.

Per això, m'agradaria que es deixi de dir que Eivissa no és un destí atractiu, perquè no és positiu ni per als ciutadans ni per als professionals.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

El que és ser responsable i seriós és dir la realitat del que hi ha i el que li traslladen els professionals sanitaris i els usuaris, consellera.

Miri, no és atractiu, i menys tremendament atractiu, que és el que vostè ha manifestat.

I vostè fa un eslògan amb la campanya, que nosaltres estam d'acord que faci vostè una campanya de captació i fidelització, però la fa amb caire turístic, amb un panorama excels i una meravella que no traslladen els professionals, consellera.

I, a més a més, per què no és tremendament atractiu? Miri, això que en queden més dels que se'n van no és ver. I què passa? Que es queden un temps, és veritat, però quan veuen la política d'habitatge, la inseguretat jurídica, quan veuen el cost de vida de les illes, de les Illes Pitiüses, quan veuen el requisit per a l'escolarització dels seus familiars, perquè han de dur les seves famílies, quan veuen la càrrega que tenen amb major nombre de targetes assignades als seus professionals, infermers i metgesses, per tant, no poder desenvolupar la seva vocació amb una qualitat com pertoca per als usuaris, consellera, no només no és atractiu per als professionals, sinó que no és atractiu tampoc per als usuaris. Els usuaris veuen major demora en l'atenció, veuen les llistes d'espera que encara no minven, veuen com professionals d'altres àrees de salut de Mallorca s'han de traslladar a Eivissa per donar suport continu a un tractament oncològic. Per això entenem que no és atractiu en aquest sentit, consellera.

Nosaltres des del primer moment de la legislatura li demanam precisament que centri les prioritats de l'àrea de sanitat per sobre dels xantatges, fins i tot les imposicions que li puguin fer altres socis, que no són prioritàries en l'atenció que requereixen les Pitiüses. I quines són aquestes? Consolidar i

fidelitzar el tema del complement d'indemnització per residència, pluriinsularitat, però amb la realitat del cost de la vida d'Eivissa i Formentera, consellera; que es reconegui i es promogui, evidentment, la professió dels sanitaris i dels possibles metges i infermers com li demanen els col·legis professionals. I, sobretot, consellera, que s'assegui amb ells a tenir el mateix diagnòstic, no coincideixen amb el diagnòstic els professionals quan ens asseiem amb els col·legis professionals, no tan sols els sindicats, sinó els col·legis professionals.

Ahir el meu grup polític va visitar el Col·legi d'Infermers i Infermeres de les Illes Balears, demà ens reunim amb el Col·legi de Metges i Metgesses també de les Illes Balears, i ens diuen exactament el mateix: no avançam. Li demanam que prioritzi...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. 249 altes i 43 baixes l'any passat, Sr. Diputat. S'han fidelitzat el 80% dels residents que han acabat a l'illa d'Eivissa. Hi ha dificultats? Sí, però a tota Espanya hi ha aquestes dificultats. I el plus de fidelització s'estén enguany a totes les categories professionals.

Quin govern ha fet tot el que ha fet aquest govern, Sr. Diputat? Ningú.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 550/23, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a valoració dels serveis de traumatologia pediàtrica de l'Hospital de Son Espases.

Segona pregunta, RGE núm. 550/23, relativa a valoració dels serveis de traumatologia pediàtrica de l'Hospital de Son Espases, que formula la diputada Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Sra. Consellera, bon dia. Avui li deman pel servei de traumatologia i ortopèdia pediàtrica de l'Hospital de Son Espases, que sembla pateix retards inadmissibles per les conseqüències que poden

tenir per als futurs adults, avui infants, aquestes anomalies. Molts de nins pateixen trastorns ortopèdics com tenir peus plans, cap endins, les cames arquejades o en ics, caminar posant el pes als dits, entre d'altres.

Com valora aquest servei als hospitals de les Illes i més concretament a l'Hospital de Son Espases? Evidentment no li parl d'urgències, si un nin es romp un braç automàticament queda cuidat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. He de dir-li que el servei de traumatologia i cirurgia ortopèdica és una sots-especialitat de pediatria, que té professionals excel·lents, de referència a tota Espanya. El cap de servei és el doctor Sanpera, que és molt conegut no només per la seva tasca assistencial sinó també per la seva tasca de recerca. Hi ha nou professionals metges, en aquests moments hi ha dues baixes i es treballa de manera intensa per poder cobrir aquestes baixes.

Quines són les dificultats? Les dificultats són que són cirurgies habitualment molt llargues, que ocupen matí i horabaixa de vegades una sola cirurgia; això fa que la programació doncs sigui..., no es puguin operar molts d'infants a la mateixa jornada quirúrgica, són cirurgies complexes. I després, són cirurgies que no es poden derivar a un altre lloc, o sigui, només es poden fer a Son Espases.

Aquesta és la principal dificultat, però li assegure que treballam per millorar-la, que pensam que la incorporació d'aquestes dues baixes o dels substituïts d'aquestes dues baixes doncs millorarà i podrem lluitar contra la llista d'espera, com ho fem fins ara.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, president. Sra. Consellera, vagi per endavant la nostra valoració extraordinària d'aquests professionals que tenim també a cirurgia ortopèdica de l'Hospital de Son Espases, aquesta sots-secció de pediatria. Però avui vull que serveixi de motiu per a la meua pregunta un cas concret: un nin d'un municipi de Mallorca, que era gros dins la panxa de sa mare i va néixer i créixer amb els peus vars o cap endins. El metge de família li diagnostica el problema des de molt prest, era molt evident, i li diu que abans dels 7 o 8 anys això se li haurà

espassat de manera natural. Aquest infant, mentrestant, ha passat un calvari, cau, no pot practicar esport i té prop de 10 anys. El problema físic va més enllà dels seus peus, mal d'esquena, de maluc, *bullying* a l'escola, i recomanació, ara sí, per part del seu pediatre, d'anar al Servei de Traumatologia de Son Espases.

Sap quan li han donat hora? Per al mes de desembre. Sap quan la va demanar? Octubre de l'any passat.

No li he de dir, vostè sap millor que jo la importància de corregir les anomalies en edat primerenca, ni contar-li la metàfora de l'arbre que creix tort, s'ha d'endregar de jove. Però aquest cas concret només em va dur a estirar del fil i a descobrir que són molts els infants que pateixen aquests problemes, no sols físics, sinó de retard en l'atenció que reben.

Conclusió: o et pagues un ortopedista o traumatòleg segons els casos o el problema, Sra. Consellera, es pot eternitzar.

Val més la que guarda que la que cura, i nosaltres creiem en la prevenció, no només en aquests casos sinó en qualsevol tipus de salut, això estalviarà recursos, disgustos i patologies males de corregir a una edat adulta. Avui parlem d'aquests problemes, però, com sap, podríem anar especialitat per especialitat i hi trobaríem mancances. Personal extraordinari, però qualche cosa falla quan no es poden atendre les necessitats de la població. I avui parlem d'aquests infants que tenen problemes i és ara que s'han de resoldre, no quan siguin grans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Per això, Sra. Diputada, hi ha un pla de xoc de 40 milions d'euros en dos anys per poder derivar tot allò que sigui derivable.

En el cas de cirurgia pediàtrica traumatològica s'ha reduït la llista d'espera dels infants que esperen més de sis mesos un 10%. Sé que és poc, però també vull recordar que en el mes de juny de l'any passat encara teníem 500 professionals de baixa per COVID, que estam en pandèmia i que hem estat tres anys en pandèmia i que podríem dir que el sistema sanitari es recupera ja, funciona en plena normalitat des de final de setembre, octubre, és a dir, són pocs mesos. I els efectes de la pandèmia, doncs evidentment encara els tenim i hem de lluitar contra ells.

La nostra..., no ens cansam de fer feina, tenim múltiples plans, tot el que es pugui derivar evidentment es deriva, tot el que es fa en activitat extraordinària és més recompensat, amb un acord històric amb els sindicats, pel qual es paga molt millor l'hora de guàrdia, l'activitat extraordinària. És a dir, jo crec que posam damunt la taula mecanismes que fidelitzen, que milloren les condicions dels professionals, perquè, al final, necessitam

aquesta activitat extraordinària per recuperar i tornar a la situació, com a mínim, que teníem el 2019.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 572/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proliferació de l'ocupació il·legal d'habitatges a les Illes Balears.

Tercera pregunta, RGE núm. 572/23, relativa a proliferació de l'ocupació il·legal d'habitatges a les Illes Balears, que formula el diputat Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens trobam en la part final d'aquesta legislatura, una legislatura on l'ocupació il·legal d'habitatges ha estat una problemàtica continua des del primer dia. Des del Partit Popular hem denunciat aquesta situació que afecta moltes persones de la nostra terra.

Vostès, els del Partit Socialista, han passat per diferents fases davant aquesta problemàtica: primer estaven enrocats en què tal problemàtica no existia; segon, bé, la problemàtica existia, però era mínima; i tercer, varen reconèixer que hi havia un problema molt seriós amb l'ocupació il·legal.

Li record les paraules de la ministra Sánchez: "*El problema de la ocupación es real, hay un problema de patada en la puerta, de mafias organizadas que obedecen a un negocio lucrativo y, por lo tanto, una situación de desprotección de los propietarios*". Vostès han passat per diferents fases, sí, però la realitat és que no han pres cap iniciativa ni han resolt res de res.

Per això, li deman, Sr. Conseller: és conscient el Govern de la problemàtica que suposa l'ocupació il·legal d'habitatges a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputades i diputats. La sessió de control al Govern se sol fer sobre temes absolutament d'actualitat i un segueix llegint els mitjans de comunicació i quan parlen de les xifres d'ocupació en aquesta

comunitat autònoma, i em varen dir que hi havia una pregunta sobre ocupació del Partit Popular, i vaig dir: idò la contestaré, molt bé, perquè l'ocupació va molt bé a les Illes Balears.

Tenim més afiliats a la Seguretat Social que mai,...

(Remor de veus)

... quinze mes consecutiu d'ocupació, han millorat molt les condicions i la qualitat de l'ocupació, però resulta que vostè em demanava per un altre tipus d'ocupació...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

... que és la que va amb "k" i no amb "c", perquè vostès volen sempre tenir una cortina fosca i trista sobre tota la política que fa el Govern, i quan fem política d'habitatge, com que ja no poden discutir més que hi ha una política d'habitatge positiva per a la ciutadania, han de fer ombres de dubte sobre aquest tema de l'ocupació irregular d'habitatges, que, efectivament, li he reconegut sempre en aquests debats que l'ocupació il·legal d'habitatges és un delictes i el nostre estat de dret garanteix que sigui possible treure aquestes incidències que hi ha a les propietats privades, i si no és així s'han de reforçar aquestes mesures perquè ho sigui. Però, com vostè sap molt bé, més enllà de les opinions que puguem tenir cadascú sobre el particular i de la legislació que es fa a nivell estatal, un executiu com aquest no té competències directes sobre la capacitat de combatre això.

Per tant, Sr. Fuster, el Govern seguirà treballant en polítiques d'habitatge per fer possible que tothom tenguí garantit el dret a l'habitatge i no crear cortines com fan vostès.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, que l'ocupació il·legal no és un tema d'actualitat!, viu vostè una realitat paral·lela.

Desgraciadament veig...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

... que tornam a la primera fase, la de la negació del problema. Escolti, Sr. Conseller, l'ocupació il·legal d'habitatges és un problema molt seriós. Sé que a vostès no els interessa gaire, però afecta moltes persones que tenen un patrimoni que és seu, que paguen els seus impostos i no és just que altres persones l'ocupin il·legalment.

L'ocupació il·legal és també un problema de seguretat ciutadana. És conscient vostè dels problemes de seguretat ciutadana que tenim a Palma? Carrer de Sant Ferran, carrer de Jesús, *casa del terror* al carrer de Manacor, carrer Fra Juníper Serra, etc., i diu vostè que això no és actualitat.

Vostès no han fet res per solucionar res d'això, o perquè no tenen ni idea de com fer-ho o perquè s'han vist obligats pels seus socis radicals. I no em posi l'excusa de Madrid com m'ha posat, i no em digui que això no és competència seva, perquè sí ho és, els problemes de la gent de Balears són de la seva competència, a Balears tenen més drets els ocupes que els ciutadans que volen accedir a un habitatge.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

Desgraciadament, aquesta no ha estat la legislatura de l'habitatge, ha estat la legislatura de l'ocupació il·legal. És tard, molt tard, Sr. Conseller, però prengui consciència d'una vegada i comenci a resoldre els problemes de la gent de Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Gràcies, president. He reconegut perfectament les conductes delictives... volia dir que les conductes delictives no són competència, no tenim capacitat des d'un executiu, que són conseqüència... són... s'han de solucionar a través de mesures legislatives i fent feina en aquest sentit. I així el legislatiu estatal ara mateix treballa per millorar-ho a través de la Llei d'eficiència organitzativa, per fer que les màfies que hi ha darrere determinades actuacions que fan negoci amb la vulnerabilitat social.

Aquesta reforma normativa que es fa pretén dotar d'instruments legals perquè es pugui desallotjar més ràpidament, en un màxim de 48 hores.

I li he de dir clarament, a nosaltres ens preocupa aquest tema, de fet, nosaltres tota l'ocupació que teníem en el parc públic d'habitatge l'hem reduïda moltíssim, actualment no tenim...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 576/23, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei d'oncologia a Eivissa.

Quarta pregunta, RGE núm. 576/23, relativa a Servei d'Oncologia a Eivissa, que formula la diputada Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Amb la presidenta Armengol a Eivissa, en poc més d'un any, hem passat de tenir una plantilla completa d'oncologia a tenir el servei desmantellat, amb un únic oncòleg.

Sra. Consellera, per a molts de malalts i per a moltes famílies ja fa tard, però expliqui'ns com i quan té previst millorar la situació del servei d'oncologia a Eivissa i Formentera.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia, Sra. Diputada, permeti'm en primer lloc donar les gràcies per l'esforç que fan els professionals de l'àrea de salut d'Eivissa, en general, i, en particular, el servei d'oncologia, on hi ha dues places cobertes, tot i que en aquests moments una de les persones està de baixa.

Tenim un sistema nacional de salut que permet la mobilitat i aquesta mobilitat es produeix, es produeix dins tot el Sistema Nacional de Salut, el que vol dir dins tot el territori, i la manca d'especialistes d'oncologia es produeix també a tot l'Estat. Per cert que nosaltres ens hem de centrar aquí i el que ens preocupa és solucionar la situació d'aquí.

Però, miri, s'ha de governar amb una mirada posada a mig i a llarg termini, si això s'hagués fet durant el temps de Rajoy, del Sr. Rajoy que va...

(Remor de veus)

... tornar enrere un munt de formació d'especialistes, després li donaré dades perquè es vegi la gran diferència entre uns i altres. Nosaltres milloram el present, però també asseguram el futur, asseguram el futur d'aquí tres, quatre anys, amb el nombre d'especialistes que es formen.

Per això també s'ha incrementat la visita dels especialistes de l'àrea de Son Espases cap a Eivissa. Per tant, no és cert que la plantilla tenguí dos metges, perquè es desplacen cada dia -

cada dia- oncòlegs de Son Espases a Can Misses, i sempre hem procurat que en aquests moments siguin els mateixos perquè garanteixin la continuïtat. I, a més, el servei d'oncologia compta amb el suport del servei de medicina interna que ha reforçat la plantilla amb dos metges més, dos més, que vénen també... que han vingut d'una altra banda, oh! Déu meu, a Eivissa.

Idò així és, i ara són 13 a medicina interna. I es treballa perquè cada dia els pacients tenguin una bona atenció. Hi ha dificultats? Sí, però també treballam en les solucions.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, faci el favor!, què ens diu de curt i llarg termini si fa vuit anys que governa!...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

Digui-ho públicament, assumeixi que no té solucions, que el seu projecte està esgotat, que no té solucions per a la sanitat a Eivissa: "La situación del servicio de oncología del Hospital de Eivissa es crítica y frágil". Així descriu la realitat Carlos Rodríguez, cap d'Oncologia a Can Misses i molts de dies l'únic especialista en el servei.

Aquesta situació és dramàtica i vostès -i vostè- n'és la responsable. Vull pensar que no acusarà de mentir els metges i associacions de malalts, com sí fan alguns dels seus companys quan es publiquen denúncies de famílies a la gestió del seu govern.

Sra. Consellera, atengui els pacients, escolti les seves reclamacions, atengui la seva desesperació. Les associacions de malalts fan una crida a la mobilització de la població, tenim un greu problema a Eivissa: no tenim metges. Hem recollit milers de firmes per exigir al seu govern estabilitat a oncologia, però la seva resposta ha estat: metges diferents a cada visita i retard a proves i revisions. Ens envien oncòlegs de Palma, des de fa un any, quan aquesta mesura havia de ser excepcional per a un parell de mesos; ja li ho diguérem: no volem ser excepcionals, volem ser iguals, volem els mateixos serveis i les mateixes prestacions, volem que no ens retallin més serveis.

En aquestes illes falta equitat i sobra menyspreu del seu govern, cap als eivissencs...

(Remor de veus)

Necessitam oncòlegs, necessitam que es quedin, i necessitam una plantilla completa, com teniu aquí, a Mallorca; expliqui'ns per quin motiu un malalt de càncer a Eivissa ha de ser un ciutadà de segona per al seu govern.

És urgent un canvi real a la sanitat pública i el compromís del Partit Popular és contundent: declarar Eivissa com zona de difícil cobertura i sense dubtar ni tremolar, el català no serà un requisit.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Sra. Diputada, el cert és que quan són a l'oposició és quan fan propostes surrealistes, quan governen, que tenien l'oportunitat de contractar oncòlegs -perquè el 2015 n'hi havia, el 2014 n'hi havia- llavors no els contractaven, llavors els acomiadaven. Aquestes són les solucions.

Les solucions que varen donar la setmana passada va ser reorganitzar els recursos humans, no se m'oblidarà. Alerta!, quan el Partit Popular parla de reorganitzar, perquè vol dir directament acomiadar professionals.

No hi ha demores en llistes d'espera de primeres visites a Eivissa i Formentera. Deixin de dir que és de segona, perquè menyspreen els professionals i creen una por innecessària a tots els pacients, Sra. Diputada.

Responsabilitat és el que haurien de tenir. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 577/23, presentada per la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a necessitats i serveis del centre de salut Canal Salat de Ciutadella.

Cinquena pregunta, RGE núm. 577/23, relativa a necessitats i serveis del centre de salut Canal Salat de Ciutadella, que formula la diputada Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. El Govern de la Sra. Armengol va anunciar, l'abril del 22, una inversió de 7,5 milions per ampliar el centre Canal Salat de Ciutadella, però, a dia d'avui, encara no han fet res. Per què tornen incomplir els seus compromisos amb Menorca?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia, Sra. Diputada. És a dir, una obra no es comença de la nit al dia i posam les primeres pedres, no?, una obra..., el que es va explicar l'any passat és que s'havia de fer un pla funcional, perquè nosaltres sí escoltam els professionals, escoltam els treballadors, ens seiem amb ells i escoltam les solucions que aporten.

El pla funcional es va redactar, el pla funcional va passar a l'oficina tècnica del Servei de Salut per ser revisat. La solució que es plantejava inicialment és una solució en alçada, és un creixement en alçada, per què? Com es va fer en el centre de salut de Santa Ponça: és la via més ràpida, és el més ràpid, i aquesta pujada en alçada suposa un increment molt gran, és pràcticament duplicar la superfície del centre.

Però, dit això -dit això-, s'obren altres possibilitats ara, amb el nou planejament de Ciutadella, estam en converses amb l'ajuntament, tenim reunions previstes amb l'Ajuntament de Ciutadella perquè, normalment, Sra. Diputada, vostè sap que només els governs de progrés troben solució a les necessitats sanitàries de les illes de Menorca, d'Eivissa, de Mallorca i de Formentera.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, no vengui amb excuses, han tengut vuit anys per resoldre el problema del centre Canal Salat, que atén el municipi amb més població i més cartilles sanitàries de Menorca. Però és que en aquests vuit anys hem perdut el temps, perquè passen l'arada davant el bou i anuncien una ampliació que urbanísticament no es pot fer.

No han escoltat ni el Partit Popular ni els metges, quan els vam advertir que al Canal Salat no hi ha espai a l'edifici ni terrenys suficients per fer l'ampliació i que cal construir un segon centre de salut. Així ho demana SIMEBAL, i així ho va demanar el Partit Popular amb una PNL a la qual van votar en contra els partits d'esquerres, però açò sí, sense aportar cap alternativa, ni fan ni deixen fer, consellera: ni fan ni deixen fer.

Estam a punt d'acabar la legislatura i ni ampliació del Canal Salat ni nou centre de salut ni doblers, açò és la gestió de la Sra. Armengol, o la mala gestió.

Exactament el que fan amb el centre d'FP d'Hostalera on, cinc anys després d'haver-lo anunciat, encara no l'han començat.

Balanç de la gestió Armengol a Ciutadella: zero. Però no es preocupin, que el pròxim govern de la Sra. Prohens donarà la solució que vostès han estat incapaços de gestionar. Ciutadella tindrà el segon centre de salut que tant necessita perquè, cregui'm, consellera, amb vostès tot és un despropòsit.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, el centre de salut de Canal Salat és un centre de salut modèlic a tota Espanya, perquè és diferent, té, a més de l'Atenció Primària, molts de serveis en el seu interior, radiologia, laboratori, hospital de dia, odontologia, atenció a la dona, fisioteràpia i moltes consultes hospitalàries, amb l'únic propòsit que els ciutadans de Ciutadella no s'hagin de desplaçar a Maó. I això passa a Ciutadella, no passa a cap altre lloc d'Espanya, que jo sàpiga o que jo en tenguí coneixement.

És clar, podem fer discursos catastrofistes com el que ha fet vostè. Vostè creu realment que, com diu vostè, el Govern de la Sra. Armengol...? El Govern de la Sra. Armengol, Sra. Diputada, inverteix en aquests moments 300 milions d'euros - 300 milions d'euros!- en infraestructures sanitàries. Això no és una mostra de la preocupació d'aquest govern per la salut de la població?

El Canal Salat, 9 milions d'euros i la previsió, en aquests moments, duplicarà el nombre de consultes, treballarem i el farem, però el farà aquest govern, Sra. Diputada, perquè el Partit Popular no té cap interès a millorar la sanitat pública. La sanitat pública està molt en risc cada vegada que governen i així ho han demostrat fins ara.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 582/23, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuda a la gent gran a conèixer els seus drets com a consumidors vulnerables i ajuda a superar l'esclatxa digital.

La sisena pregunta, RGE núm. 582/23, relativa a ajuda a la gent gran a conèixer els seus drets com a consumidors

vulnerables i ajuda a superar l'esclatxa digital, de la Sra. Díaz, deman al plenari si permeten que s'ajorni per a la propera setmana.

Tothom hi està d'acord? Idò moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 548/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a bonificació a les quotes d'autònoms per a joves i dones emprenedores, segons l'esmena aprovada pel Grup Parlamentari Ciudadanos.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 548/23, relativa a bonificació a les quotes d'autònoms per a joves i dones emprenedores, segons l'esmena aprovada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, en Ciudadanos tenemos muy claro que deben impulsarse políticas de fomento del emprendimiento, principalmente, para jóvenes y para mujeres emprenedoras. Hemos presentado iniciativas en este sentido en este parlamento, y muchas de ellas han sido aprobadas, como la que hoy es objeto de nuestra pregunta de control.

También tenemos claro que son los autónomos los que en mayor medida protagonizan el emprendimiento empresarial, y es el emprendimiento de nuestros autónomos una palanca importante en la generación de riqueza y prosperidad para nuestras islas.

Eso significaría que hay que invertir en políticas de apoyo a los autónomos, parece evidente, sin embargo, debido a la aprobación del Real Decreto Ley 12 2022, de 26 de julio, por el que se establece un nuevo sistema de cotización, los autónomos de nuestras islas y de todo el país están viendo cómo sus cuotas se incrementan. No hay ningún criterio de proporcionalidad ni justicia en hacer pagar a un autónomo/emprenedor, con ganancias menores al Salario Mínimo Interprofesional, más de 200 euros en cotizaciones. ¿Es normal que pueda darse el caso que en un mes un autónomo tenga que pagar más a la Seguridad Social de lo que ha ganado en su actividad? ¿Es eso ayudar a los autónomos vulnerables?

Desde Ciudadanos ya hemos presentado en el congreso una iniciativa para que se garantice que ningún autónomo, con beneficios reales inferiores al Salario Mínimo Interprofesional, deba satisfacer las cuotas de la Seguridad Social.

Y aquí, en las Illes Balears, Sr. Conseller, ¿cuándo tiene previsto implementar el Govern la bonificació a las cuotas de autónomos para jóvenes y para mujeres emprenedoras que se aprobaron en la última ley de presupuestos, gracias a enmienda del Grupo Parlamentario Ciudadanos?

Gràcies president.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pérez-Ribas, vostè sap que des de la Direcció General de Promoció Econòmica ja s'elabora aquesta convocatòria, gràcies a una esmena que ha fet Ciutadans, però també a una esmena que va fer MÉS per Menorca i, per tant, tenim dues esmenes que s'han acceptat per part de la resta de grups i, per tant, ara analitzam precisament quins són els col·lectius que es beneficiaran d'aquesta convocatòria.

Li puc dir ja les xifres a les que anirà dirigida i, per tant, tota la feina que es fa perquè surti a les properes setmanes: tenim un cens de 4.200 dones emprenedores que han iniciat la seva actual activitat fa menys d'un any, per tant, un dels col·lectius al qual anava dirigida, perquè era a les que acaben d'iniciar la seva activitat.

En paral·lel tenim un col·lectiu de joves que arriba a 3.400 emprenedors, per tant, seria el segon dels col·lectius.

Si descomptam les dones que ja es troben incloses en el col·lectiu anterior, el col·lectiu de joves es redueix a 2.196, per tant, ja tenim les 6.400 persones a las que anirà dirigida aquesta bonificació, unes xifres que concorden, a més, amb les quantitats que es varen pactar, tant amb Ciutadans com amb MÉS per Menorca, i ara el que hem de fer és preparar la convocatòria.

Jo li puc dir que la Direcció General de Promoció Econòmica, quan tengui ja el preesborrany de la convocatòria, la posarà en comú dels grups que li han donat suport i, per tant, dels que també han fet la iniciativa de manera conjunta, perquè també vegin com quedarà aquesta convocatòria en la qual fem feina i en la queestic d'acord que és important per a aquesta comunitat autònoma que surti el més aviat possible, i no com a altres d'altres comunitats autònomes, com pot ser la Comunitat de Madrid, que acaba de sortir una convocatòria per a autònoms que pagarà el 2024, és el model del Partit Popular, fem una convocatòria ara i la pagarem el 2024.

Nosaltres ens comprometem que, a diferència del que passa a Madrid, fins i tot quan vostès puguin donar suport en aquesta comunitat, nosaltres el que farem serà una convocatòria més àgil per donar tot el suport als nostres autònoms.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, vostès es comprometem a dur endavant aquestes iniciatives i nosaltres ens comprometem

a fer seguiment perquè totes aquestes iniciatives es duiguin realment durant els mesos que queden de legislatura.

Gràcies, president.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller. No en vol fer ús, gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 571/23, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi d'ús que regula la nova Llei de turística.

Vuitena pregunta, RGE núm. 571/23, relativa a canvi d'ús que regula la nova Llei turística, que formula la diputada María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días. Sr. Conseller, hemos tenido un FITUR con sensaciones positivas, pero el sector sigue acusando graves carencias de gestión y planificación desde lo público, esto no es nuevo, ya se lo dijeron en la World Travel Market. Y justo hace unas semanas veíamos un ejemplo más de sus políticas: "La reconversión de hoteles en VPO pincha y no ha recibido ni una petición en el primer año en vigor para favorecer el cambio de uso", pero es que tampoco tuvo éxito con el Decreto 8/2020,

Por eso le preguntamos ¿qué valoración hace a ese respecto?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Veo, Sra. Cabrera, que sigue intentando descubrir qué críticas hubo en FITUR por parte del sector turístico, sin encontrarlas, lo dice, ya está, perfecto, es el Partido Popular de siempre.

Está bien que hablemos de la Ley turística un año después y ver qué efectos tiene en uno y otro sentido, y está bien hablar del modelo turístico que proponemos unos frente a lo que proponen otros, y es cierto que hay medidas que pueden tener más o menos seguimiento, pero son medidas que se trabajaron aquí, con la mayoría de los grupos que intentaron trabajar, como El Pi, como MÉS per Menorca, como Ciutadans, pero no con ustedes, que siempre han dicho que no, porque tienen un modelo turístico diferente, basado en el crecimiento sin límites, como acabamos de ver en el ámbito de Eivissa.

Y le podría decir que de todas las medidas que se han puesto en marcha, efectivamente, la reforma, por ejemplo, la reforma hotelera, que es lo que se pactó con el sector, que de eso usted no ha dicho mención ninguna, hay ya 85 expedientes desde el año 2020, 4 desde que se aprobó la última reforma y, por tanto, incluso con decrecimiento de plazas, que ustedes decían que no había ni un caso.

Y también le puedo decir que de cambio de uso de solares, a los cuales también ustedes se oponían, porque ustedes prefieren que los solares urbanos para hacer hoteles se hagan hoteles, y es el modelo del PP, ya tenemos 2 solares urbanos de uso turístico, en los cuales se va a hacer vivienda en esta comunidad autónoma y va a permitir reducir plazas turísticas, donde tenían que hacerse hoteles será vivienda en esos 2 solares, que ya se ha empezado a hacer ese camino, y a los cuales ustedes se oponen.

No, 2 señor... -dice el Sr. Sagreras, 2- sí, pero es que ustedes convirtieron vivienda pública en hoteles y nosotros ahora vamos a convertir solares de uso turístico para hacer vivienda...

(Alguns aplaudiments)

..., ese es el diferente modelo, eso es a lo que ustedes deberían responder.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. No creo que sea muy inteligente por su parte negar los evidentes problemas que tiene el sector a efectos de la incapacidad pública de dar respuesta, no creo que sea muy inteligente por su parte, la verdad.

Mire, con el tema de los cambios de uso nosotros creemos que puede haber dos objetivos para hacerlo: primero, la mejora del acceso a la vivienda y también la reconversión de las zonas turísticas pionera. Pero es que ustedes han fracasado en los dos.

Mire, ustedes han fracasado con las medidas turísticas que iban a solucionar el acceso a la vivienda, primero, regulando el alquiler turístico; luego, costeando la VPO con la ecotasa; después, con los cambios de uso turístico a VPO, con condiciones inviables; y ahora, resulta que la culpa de la falta de vivienda es de los extranjeros.

Ustedes han fracasado por no tener un proyecto de política turística de gobierno, después de dos legislaturas con los mayores presupuestos, ni tenemos una normativa que incentive la inversión, ni han reconvertido ustedes las zonas turísticas y dedican más tiempo a pelearse entre ustedes a ver quién es más antiturístico.

Mire, ¿han aclarado ya con sus socios si van a incrementar la ecotasa, si van a hacer promoción turística o no, si van a eliminar definitivamente y se van a cargar las bolsas de plazas o no?

Ayer mismo, sus socios de Podemos le bajaban a usted de la nube y le reclamaban empleo de calidad, un turismo más sostenible y una economía diversificada, lo cual es realmente curioso cuando todos ustedes llevan ocho años gobernando.

El caso es que, mientras el sector privado hace los deberes, invierte, se reconvierte, incrementa, en calidad, cumple todas las exigencias medioambientales o no, genera empleo y paga cada vez más impuestos...

(Remor de veus)

..., ustedes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

..., ustedes no solo no cumplen su parte, sino que pretenden gestionar a golpe de anuncio y de prohibición, exigencias medioambientales y no medioambientales... -hagan ustedes el favor de no tergiversar-, y por eso son tan importantes...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., y por eso son tan importantes y urgentes no sólo las políticas para la mejora del acceso a la vivienda, sino también el Plan para la reconversión de las zonas turísticas a la calidad y a la sostenibilidad propuesto por el Partido Popular de Marga Prohens y que, sin duda, llevará a cabo a partir de mayo, si los ciudadanos nos dan la confianza, 110 días, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Cabrera, la Ley turística aprobada hace un año, usted dijo que bloquear todas las plazas iba a ser decrecimiento económico y ruina económica ¿o no?, ¿dijo eso, sí o no?...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., mayor crecimiento del Estado gracias a hacer determinadas políticas y decir que esta comunidad autónoma tiene que caminar a reducir y eliminar plazas turísticas con el mayor crecimiento del Estado, apostando por la calidad. Nuestro modelo frente al suyo, o no.

Habla de calidad del empleo y habla de precariedad...

(Remor de veus)

Usted, hace un año, su partido, hace un año, el partido de Prohens,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

..., votando en el Congreso, dijo no a la reforma laboral, porque iba a traer ruina a este país y más paro. Consecuencia, más estabilidad que nunca en el empleo, ¿o no, Sra. Cabrera?

(Algunes aplaudiments)

Tercero. El Partido Popular en contra de las subidas del SMI y haciendo un discurso programa empresa que decía que subir los salarios mínimos supone más paro. Comunidad autónoma con las mayores subidas salariales, con el mayor crecimiento económico y en pleno empleo. Ese es nuestro...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Algunes aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 573/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a català a la sanitat pública de les Illes Balears.

Novena pregunta, RGE núm. 573/23, relativa a català a la sanitat pública de les Illes Balears, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputadas. Bien, creo que debemos pensar que las bases publicadas en el boletín oficial de la comunidad autónoma en el programa de estabilización de los interinos del ib-salut se realizaron conforme a criterios técnicos, con todos los informes favorables y pensando en el interés general y de acuerdo con la normativa, y por ese motivo se declararon una serie de plazas exentas de la obligación de cumplir el requisito de catalán, porque eran difíciles de cubrir.

La Sra. Presidenta, en las primeras críticas, de forma muy razonable, salió a defender el trabajo de sus funcionarios y de sus técnicos y de la norma publicada en el boletín oficial, pero, pasado el tiempo, y con la amenaza de dimisiones y la presión incrementada por parte de los partidos radicales y minoritarios y catalanistas, el Govern cambia de opinión, y no solamente pone en peligro el futuro de miles de profesionales que se piensan presentar a estas plazas, sino que pone en peligro la salud de los ciudadanos.

Por tanto, le preguntamos al Govern, ¿cuándo piensa y cómo piensa resolver esta situación? ¿En base a qué criterios técnicos y objetivos va a cambiar lo que antes se declaraban plazas exentas de ese requisito y por qué ahora, en base a presiones políticas, pasan a ser un requisito? Si nos puede explicar, ¿cómo y cuándo va a solucionar esta situación que ha creado usted?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Lafuente. La veritat és que la seva pregunta va envers la Llei de drets lingüístics d'aquesta comunitat autònoma que vostès varen governar - varen derogar, perdó-, quan governaren. Com sempre el Partit Popular es dedica a derogar drets, hem de posar molt d'esment en això i veure al nostre voltant i, en general, quan governa la dreta en aquest país com es deroguen alguns dels drets.

Aquest govern va decidir a l'any 2016 tornar demanar aquest requisit a la funció pública amb una llei que es va aprovar a aquest parlament, dic, a l'any 2016, per majoria. Per tant, el català és un requisit a la funció pública a aquesta comunitat autònoma. I per què és un requisit, Sr. Lafuente? Ho sap millor que jo perquè és jurista, perquè s'han de garantir els drets i els ciutadans tenen dret a dirigir-se a l'administració pública en qualsevol de les dues llengües oficials. I això és el que fem i treballam per garantir aquests drets dels ciutadans sempre.

Jo esper que fins aquí hi estigui d'acord, esper que fins aquí hi estigui d'acord perquè, si no, no sé que pensarà el Sr. Cañellas i tots els seus d'aquell moment que varen lluitar per aquesta..., per una llei de normalització lingüística a aquesta terra. Però, a més, li diré que la comunicació és una eina terapèutica, és una eina terapèutica...

(Remor de veus)

... i així ho reconeixien els professionals, una eina terapèutica, i per això els nouvinguts...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

... estudien català, s'examinen de català i fan esforços per entendre i aprendre el català.

Gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Consellera, el tema del requisito y el mérito ustedes creo que también estará al corriente de que su partido interpuso un recurso ante el Tribunal Constitucional cuando hubo la modificación de la Ley de función pública, por cierto, lo perdió, hubo una sentencia en contra. Eso se ha olvidado usted de citarlo. Por tanto...

(Algún aplaudiment)

... yo creo que todos estamos a favor de que se respeten los derechos lingüísticos, absolutamente todos, y que todos los ciudadanos tengan derecho a ser atendidos correctamente cuando acuden a un servicio público. Lo que entendemos que también es una cuestión de prioridades, una cuestión de sentido común muchas veces y una cuestión de que ¿cuál es el problema en esta situación? ¿Qué es lo que nos piden los ciudadanos?

Los ciudadanos nos piden que no haya listas de espera, los ciudadanos nos piden ser atendidos, no tardar 200 y pico de días en tener una cirugía, no tardar un montón de tiempo en tener un médico especialista, eso es lo que nos piden. Y tenemos un problema de personal, un problema grave. Por tanto, es una cuestión de sentido común, de buscar soluciones y de garantizar los derechos, y es perfectamente compatible simplemente utilizando la razón. Hay que pensar con la cabeza, no hay que pensar con la lengua, hay que pensar con la cabeza y buscar soluciones, y es posible hacerlo.

Y lo que usted no explica, quizás porque no acaba muy bien de...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sr. Lafuente, quan hi ha un procés d'estabilització hi ha hagut una sèrie de persones, evidentment, de milers de persones...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

... que han presentat sol·licituds per al procés d'estabilització i, analitzades aquestes sol·licituds, indica clarament, clarament, que molts de professionals tenen el nivell que els pertoca o més nivells, fins i tot un nivell més alt. I sembla que a vostès això els pugui molestar. I això és perquè es fan molts de cursos a l'administració pública, quasi un miler de professionals varen poder fer aquests cursos.

Per tant, el català mai no ha estat un problema...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

... a la sanitat, així ens ho han dit i ens ho diuen els professionals cada dia. Als ciutadans els importa l'atur, i a aquesta comunitat autònoma pràcticament no en tenim, el creixement econòmic i són model de...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 574/23, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'habitatge a les Illes Balears.

Desena pregunta, RGE núm. 574/23, relativa a situació de l'habitatge a les Illes Balears, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president, bon dia, diputades i diputats. Senyors del Govern, hi ha tres coses bàsiques de les quals cap ciutadà no hauria de ser privat: primera, l'alimentació, l'accés a aliments bàsics; segona, el dret a l'habitatge, a un sostre digne; i tercera, una sanitat pública, de qualitat, accessible i ràpida. Paradoxes de la vida, amb un govern d'esquerres, i després de vuit anys de la presidenta Armengol, veiem a les Illes Balears cues de fam, l'habitatge està impossible i la sanitat pública està saturada.

Conseller, jo avui em centraré en el problema de l'habitatge, que, com vostè sap, és la principal preocupació dels ciutadans de les Illes Balears. D'ençà que ens governa la presidenta Armengol els preus del lloguer i de la compravenda han pujat tant que a les Illes Balears vivim situacions insòlites que no ens pensàvem mai haver de viure. Per exemple, incrementen els pisos "patera", gent que només pot llogar una habitació en lloc d'un pis o una casa. Veiem famílies senceres que han de compartir pis o casa amb una altra família sencera, això no ho havíem vist mai. Tercera, hem estat notícia aquesta

setmana de gent que no li queda més remei que haver de viure dins autocaravanes, dins el cotxe. O quarta, en paral·lel al problema de l'habitatge augmenta un altre problema transversal a les Illes Balears, com és el de la seguretat, augmenta l'ocupació de locals, d'immobles, i això afecta els petits propietaris i afecta també els barris d'aquells immobles que són ocupats.

Jo ja no vull perdre pus el temps, li hem fet un sense fi de propostes, conseller, Toni Costa, Marga Prohens, Lluís Camps i jo mateix, però ara tenc un fil d'esperança perquè veig que l'exdirector general de la seva conselleria recobra el coneixement i li diu a vostè mateix que parlar de limitar la venda a estrangers és fer demagògia, enganar tothom i que amb això no aconseguiran res, i també li diu el que nosaltres li repetim sempre: que limitar la construcció no fa altra cosa que augmentar encara més el preu de l'habitatge.

Jo li deman una valoració del que li diu el seu exdirector general, conseller, perquè vostès la setmana passada encara varen fer el contrari, varen fer un decret pel qual limitaven la construcció, i amb això perjudiquen els petits propietaris i perjudiquen encara més el preu de l'habitatge. I a les Illes Balears, d'ençà que tenim la presidenta Armengol, ja no pot comprar un habitatge la classe treballadora o les classes baixes, les rendes baixes, la gent humil, arriba el punt que ja ni les rendes altes a les Illes Balears poden comprar un habitatge.

Per tant, conseller, ara que vostè, segons les eleccions, les enquestes, veu que no guanyarà les eleccions, que perdrà a Eivissa, se centri d'una vegada per totes a gestionar el problema de l'habitatge a les Illes...

(Remor de veus i se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Vaja, Sr. Sagreras, quin discurs que m'ha fet, prenc nota de tots els seus advertiments. El que passa és que del Partit Popular no ens podem fiar massa.

Miri, un parell de coses per centrar-me i estructurar-ho una mica. La política d'habitatge que fem: acabarem la legislatura amb un 71% més de parc públic, hem signat 1.000 contractes nous, milers de famílies que reben ajudes de lloguer, 40 milions d'euros de fons europeus per rehabilitar els nostres habitatges per ser més eficients, control dels grans tenidors, molta més eficiència, etc.

Em parlava del Sr. Robsy. El Sr. Robsy, efectivament, va ser un assessor i director general d'aquesta conselleria durant molt de temps, autor en bona part de moltes coses que s'han fet de política d'habitatge en aquesta comunitat i és un economista que opina sobre habitatge perquè en sap, i nosaltres respectam les seves opinions i les escoltam, com no pot ser d'altra manera

i no he vist en les seves declaracions moltes crítiques al Govern.

Però, és clar, vostè ve aquí a fer un discurs i jo li he de discutir una miqueta, perquè vostè, efectivament, em centra que el problema de l'habitatge és gros i se'n va cap altres coses i totes aquestes qüestions també col·laterals, que, efectivament, a la nostra comunitat es produeixen, perquè hi ha una demanda molt grossa i l'oferta hi és mesclant qüestions sobre mesures urbanístiques, etc. Però li diré, el que nosaltres fem ja li he dit i el que nosaltres no farem és el que diu el Partit Popular, quan es manifesta sobre polítiques d'habitatge.

Miri, jo li diré què varen fer quan varen vendre terrenys que eren públics per fer-hi habitatge, per fer-hi hotels. Li diré que la portaveu del Grup Popular a l'Ajuntament de Vila fa prou anys, va dir que no s'havien de fer habitatges públics, perquè l'IBAVI feia la competència a les immobiliàries. Això va dir el Partit Popular a l'Ajuntament de Vila fa prou anys.

(Remor de veus)

A Campos, -escolti-, a Campos...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

... que deu ser el seu poble, no ens donaven el final d'obra d'una urbanització d'un terreny que va comprar el Govern, entre altres coses per fer-hi habitatge social...

(Remor de veus i se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, perquè vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, Sr. Sagreras...

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

... perquè vostès no cercaven perquè no volen...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras! Sr. Sagreras!

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

..., no volen que es faci habitatge social allà on governen vostès, no volen que es faci habitatge social.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Es Castell, no he acabat. Es Castell, a Es Castell el Sr. Camps, que també va de candidat i segurament té moltes ganes

de ser-ho, però es preocupa més pels vehicles que per la gent que no té habitatge! Ara resulta que el problema són els vehicles...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., pels vehicles! No per l'habitatge. Com a Campos, que el que ens demanen és que fem una estació allà.

A Eivissa i el darrer...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Silenci per favor!

I.11) Pregunta RGE núm. 575/23, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dèficit d'especialistes hospitalaris a les Illes Balears.

Onzena pregunta, RGE núm. 575/23, relativa a dèficit d'especialistes hospitalaris a les Illes Balears, que formula la diputada Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia, diputats i diputades. Sra. Gómez, la setmana passada vàrem saber la valoració que feia vostè sobre el dèficit d'atenció d'especialistes d'Atenció Primària i de pediatria a la part forana.

Avui ens interessaria saber quin dèficit i com valora el dèficit d'especialistes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, a totes les entrevistes que faig dic que la principal dificultat que tenim en el sistema sanitari en aquest país és, precisament, la manca d'especialistes.

Però em sorprèn que vostè em faci aquesta pregunta, Sra. Borrás, perquè vostè és metgessa i vostè sap el temps que es torba en formar un professional i es torba, anant bé, entre 11 i 12 anys. I aquest govern, conscient d'això, a l'any 2015 va posar en marxa la Facultat de Medicina, i ja tenim la primera promoció, i aquest govern, molt conscient d'això, ha

incrementat el nombre d'especialistes en formació, per tenir-los d'ara cap endavant.

Però qui governava fa 11 o 12 anys en el Govern central? El Sr. Rajoy, en aquesta comunitat autònoma el Sr. Costa d'això, director general de Pressuposts...

(Remor de veus)

... i quin va ser el resultat, quin és el resultat? El resultat és que 11 o 12 anys després no tenim els professionals necessaris, perquè no es va prioritzar ni es va planificar com s'havia de fer. Només es varen engagar professionals, es varen eliminar drets, se'n varen anar un munt de professionals, que d'això ja ni se'n recorden, ni d'Eivissa, ni de res, o sigui, no se'n recorden d'aquella temporada i d'aquelles noces ens trobam aquests bescurts en aquests moments.

Ara ho patim, ho patim aquí i ho patim a tot l'Estat espanyol.

Però què hem fet nosaltres? Tot el contrari Sra. Diputada, a l'any 2015 el Servei de Salut va contractar 1.631 metges; el 2022, 1.830, quasi 200... 198 metges especialistes més. A l'any 2015 es varen oferir 127 places de formació d'especialistes. L'any passat 248, el doble de residents que fa 8 anys.

Fets i no paraules, fets i no paraules. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. La veritat és que m'ha deixat sense paraules, perquè vostè li promet que les té boníssimes. És vera, han tengut més doblers que mai, més professionals que mai, però ho hem sentit avui dematí, el dèficit és intolerable. Tenim dèficit..., hi havia, quan vostès començaren no hi havia oncòlegs, segueix sense haver-hi oncòlegs; no hi havia traumatòlegs, segueix sense haver-hi traumatòlegs, no fan cap planificació.

Quan vostè diu que Marga Prohens va dir que faria una reorganització de recursos humans, és que vostès en 8 anys no han tengut nassos de fer un Pla de recursos humans...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

L'empresa més grossa de Balears segueix sense director de recursos humans, perquè no el volen, perquè no volen estar amb vostès. No en tenen, ni en trobaran, no en trobaran cap.

Nosaltres a partir del juny farem un pla de recursos humans. Això li diu Marga Prohens, no diu que reorganitzarà, que farà un pla de recursos humans, perquè vostès no saben planificar, no saben gestionar, no en saben perquè no tenim oncòlegs. I avui ho hem vist, no hi ha oncològs, no han sabut fer atractiva ni Eivissa, ni Formentera, no tenim traumatòlegs i, a més, fan

les coses sense (...). Li diem: a Canal Salat no ampliïn; i vostès *erre que erre*. Ara què es troben? Problemes.

A Verge del Toro, els problemes d'estructures, què farem? No ho sabem, bé, seguirem, 300 milions, és igual, si n'hem de posar 300 més a vostès els és ben igual, perquè com que els doblers vénen del cel.

(Remor de veus)

Ampliïn la UCI, el darrer, ampliïn la UCI d'Inca, què fan? Ara ampliïn la UCI, vengui anunci! Sap qui ve a fer les guàrdies d'UCI d'Inca? Vénen de Menorca, fins i tot la directora del Mateu Orfila ha hagut de venir a fer guàrdies.

Consellera, fins ara li deia que fessin feina, ara li dic que no en facin més, que nosaltres a partim de juny ja la farem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borràs. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Els ciutadans saben que no són alternativa per dirigir la salut d'aquestes illes, Sra. Diputada, ja els ho han demostrat clarament i crec que és prou evident.

En 8 anys, només en 8 anys hi ha 5.000 professionals més que a l'any 2015, Sra. Diputada, 5.000, entre els quals també hi ha molts de metges que han vingut aquí, que han anat a Eivissa, que s'han reforçat les plantilles de tots els centres sanitaris.

Fem un acord històric, històric que no ho dic jo, ho diu el sindicat mèdic, o ho diuen els sindicats, històric, per unanimitat s'aprova un acord precisament per millorar totes les condicions de desplaçament dels professionals per l'activitat extraordinària i tot això dona els seus fruits, i això és el que els molesta.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 578/23, presentada per la diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a insularitat digna per als agents dels cossos i forces de seguretat de l'Estat a les Illes Balears.

Dotzena pregunta, RGE núm. 578/23, relativa a insularitat digna per als agents dels cossos i forces de seguretat de l'Estat a les Illes Balears, que formula la diputada Maria Núria Riera

i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president, senyors diputats. Crec que la majoria estarà d'acord amb nosaltres que la situació dels funcionaris de l'Estat és molt complicada, perquè no tenen un plus d'insularitat digne, i molts d'ells han de viure en precari.

Des del Grup Popular hem fet moltes propostes, però sempre els diputats de la Sra. Armengol tomben les nostres propostes, aquí i en el Congrés.

Ens pot dir el Govern per què estan en contra que els funcionaris de l'Estat tinguin una vida digna a Balears?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia, Sra. Riera. Sí que estam d'acord i donam suport, de fet, a les reivindicacions de la Plataforma Insularitat Digna, estam d'acord que tinguin un complement de fidelització o que s'incrementi la indemnització per residència a aquests treballadors, i així ho hem fet saber al Govern central cada vegada que hem tengut oportunitat i així li ho hem fet arribar.

I a més li dic una cosa, Sra. Riera: en aquest parlament els diputats que donen suport al Govern han donat suport a totes les propostes que s'han fet al nivell de demanar una insularitat digna. I aquí també li dic una cosa, Sra. Riera: els fets es demostren, i aquí, en aquest hemicicle, l'única persona que ha tret pit d'acomiarar 2.600 treballadors ha estat vostè, no la resta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí, Sra. Garrido, els fets es demostren i vostès en vuit anys no han fet res perquè aquesta gent tinguí una insularitat digna aquí, a Balears.

(Alguns aplaudiments)

De fet, han fet el contrari, fa anys que presentam esmenes als pressuposts de l'Estat al Congrés, i vostès les tomben. I nosaltres demanam un plus, almanco, de 18 milions d'euros, ho demana la presidenta Prohens cada vegada i els seus diputats hi voten en contra.

Ja poden dir que estan a favor i que fan reunions i que ajuden les persones, perquè és mentida. En el mes de maig, la Sra. Armengol va signar un acord amb els representants sindicals en què reconeixia que s'havien d'adoptar mesures, i en 10 mesos no han fet res, no ha fet res, Sra. Armengol. És més, és la major hipocresia, perquè li varen demanar una reunió al mes de novembre i encara l'esperen per reunir-se amb vostè, de fet, han vingut avui aquí perquè, si no, no hi ha manera que vostè surti del Consolat.

El Moviment Insularitat Digna va dir que tenim els pitjors serveis públics de l'Estat aquí a Balears i el principal afectat és el ciutadà, perquè després es troba amb un mal servei i cues per arreglar qualsevol paper.

Sra. Consellera podrà donar la culpa a qui vulgui, però vostès han governat vuit anys aquí, a Balears, i no han fet més que donar llargues i dir mentides a aquesta gent que encara espera el seu plus d'insularitat digna. Això sí, han tengut vostès doblers per a càrrecs i assessors, ben igual que la política del Sr. Sánchez, 65 milions d'euros que es gasta el Sr. Sánchez en càrrecs i assessors, i la Sra. Armengol 200 càrrecs i assessors a 11 conselleries en aquest govern durant 8 anys, per a Insularitat Digna, no.

És normal que els funcionaris de l'Estat estiguin decebuts i indignats perquè el duo Sánchez i Armengol ha estat el pitjor per als serveis públics de l'Estat aquí, a les Illes.

Però, ja li dic que aquesta situació canviarà, i ho saben vostès, dia 28 de maig, perquè el PP de Marga Prohens sí que s'ha compromès amb la insularitat digna i la blindarà perquè aquests funcionaris puguin fer feina en condicions de qualitat aquí...

(Remor de veus)

..., el maig de 2023, a les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Riera, vostè pot venir aquí a fer els espants que li doni la gana, però tothom..., -deixi de fer senyes!-, tothom la coneix, tothom coneix què és el que fa el Partit Popular, perquè el Partit Popular, quan és a

l'oposició, presenta esmenes, es compromet, quan és al Govern ni presenta esmenes ni es compromet ni fa absolutament res.

Aquí l'única que ha acomiadat 2.600 treballadors en aquesta comunitat autònoma, perquè s'ha dedicat a la seva pregunta a mesclar competències entre estatals i autonòmiques, que jo crec que vostè a aquestes alçades ja és ben hora que conegui quina és la diferència, fa una sèrie d'anys que es dedica a la política,...

(Remor de veus)

..., vostè el que ha fet ha estat intentar mesclar-ho tot, i en aquesta comunitat autònoma l'única que va acomiadar 2.600 treballadors va ser vostè amb el company d'escó que té en aquest moment...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En aquest... a nivell estatal l'Administració Perifèrica de l'Estat, que és del que parlem aquí, qui la va desmantellar va ser el Govern del Sr. Rajoy, i en aquest moment es fa feina per recuperar-la, Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat enguany recuperaran els 13.000 efectius que varen perdre amb el Govern Rajoy, de l'2011 al 2018, del 2018 a aquí es recuperaran aquests 13.000 efectius. El que vostès amb una firma desfan en un moment, costa molt de recuperar.

Aquesta és la feina que es fa. Les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat des del 2018 a dia d'avui cobraran un 38% més.

I li dic una cosa: els fets -li ho deia abans- es demostren, qui ha votat en contra de l'increment de l'IPC als funcionaris? El Partit Popular, aquí i a Madrid.

(Alguns aplaudiments)

Qui ha votat en contra de l'increment del Salari Mínim Interprofessional? El Partit Popular. Qui ha votat en contra de l'increment de les pensions? El Partit Popular.

(Continuen els aplaudiments)

Fets, Sra. Riera, fets...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Tretzena pregunta...

(Remor de veus)

... senyors diputats, senyores diputades..., gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 583/23, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a plans de la conselleria per pal·liar la pujada de l'euríbor.

Tretzena pregunta, RGE núm. 583/23, relativa a plans de la conselleria per pal·liar la pujada de l'euríbor, que formula el diputat Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sr. Conseller. Me gustaría darle una serie de datos que, sin duda, usted conoce: el valor medio de una hipoteca en España es de 148.000 euros, mientras que en esta comunidad es de 245.000 euros. Eso supone que los ciudadanos de Baleares son los más perjudicados por esta subida del euríbor dentro del conjunto de los españoles, unos 450 euros más al mes de media, que significan unos 5.000 euros al año, con un euríbor desbocado que ha subido un 2,8% en menos de un año; que se suma, además, a una inflación desbocada pese a los intentos de maquillaje del Instituto Nacional de Estadística.

A nosotros nos gustaría conocer ¿qué está planeando, qué está pensado su conselleria para intentar aplacar este problema que tanto perjudica a los ciudadanos de esta comunidad?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, com que no puc intervenir l'economia mundial, el Banc Central Europeu, aturar la demanda i augmentar l'oferta de productes per baixar els preus i controlar la inflació, tot això és una mica difícil de fer, ens centrarem en les polítiques que fem des d'un govern socialdemòcrata, que són equilibrar les qüestions que afecten la gent més necessitada per pal·liar els efectes d'aquesta crisi.

Així ja ho fem amb l'escut social que varem posar a l'abast de la gent a finals de l'any passat, quan varem aprovar el projecte de pressuposts, i dins de les mesures de l'escut social hi ha, fins i tot, deduccions per als interessos producte d'una pujada d'euríbor en el seu moment, deduccions de la quota autonòmica, de la mateixa manera que hi ha ajuts per als estudiants o ajuts de 200 euros per a 25.000 famílies o l'aval públic per al primer habitatge o ajudes de 600 euros per a 140.000 treballadors aturats o pagues extra per a dependents o transport públic gratuït i quantitat de coses que, com sap, s'han publicitat.

Per tant, el que fem des d'aquí és intentar pal·liar-ho amb mesures polítiques i amb mesures fiscals.

El 13 de setembre de l'any 2022, una notícia: “PP y VOX rechazan en el Congreso los impuestos a eléctricas y bancos”, “VOX cree que son ideas de ignorantes y trasnochadas, son

medidas confiscatorias y es propaganda y maquillaje”, això és el que diuen vostès i nosaltres ho utilitzam per equilibrar les necessitats de la gent que més ho necessita, com crec que va fer un govern de progrés en aquesta comunitat i en aquest estat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

(Remor de veus)

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

¡Ay, Sr. Conseller!, resulta que ustedes no pueden hacer nada con los problemas de la economía mundial, del euríbor y, sin embargo, desde este parlamento pretenden solventar el cambio climático, se ve que para según qué ustedes tienen poderes mágicos y para otras no pueden hacer absolutamente nada.

A ver, Sr. Conseller, yo entiendo que ustedes llevan ocho años gobernando, que en ocho años no han sido capaces de solventar el problema de la vivienda y, evidentemente, en los cuatro meses que le quedan usted no tiene ninguna varita para crear nueva vivienda de protección oficial ni solventar el problema, más allá que esos anuncios ridículos de que van a prohibir la venta a los extranjeros.

Pero sí puede hacer usted algo, Sr. Conseller, ya que le van a mandar a usted, en premio a su maravillosa gestión, a liderar la oposición en Eivissa, yo creo que, por su propio prestigio personal, usted es el conseller responsable de vivienda en Baleares, como usted, por lo visto, no tiene ninguna idea alternativa, yo se la voy a ofrecer, y no es subir los impuestos, es algo como coger el teléfono, llamar a los directivos regionales de los grandes bancos y proponerles una moratoria de los pagos de la hipoteca, algo tan sencillo como mantener a los ciudadanos de Baleares las actuales cuotas, simplemente aumentando el plazo final, es decir, el tiempo en el que estas cuotas van a ser liquidadas. No se trata de subir impuestos, no se trata de meter la mano en el bolsillo de los ciudadanos ni de las empresas que tienen beneficios legítimos, se trata de tener alguna idea, alguna. Ustedes no tienen ninguna.

Ya le digo, le quedan cuatro meses, haga usted algo, aunque solo sea para que les pueda contar, cuando vuelva a Eivissa, a sus conciudadanos, que hizo algo por el problema de la vivienda en Baleares, cosa que, por desgracia, dudo.

Gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Tenc poc temps. Al Govern central s'aprova un pacte amb les entitats bancàries, qualsevol pot sol·licitar que se li apliqui aquest catàleg de mesures de bones pràctiques per congelar les quotes hipotecàries o pagar només interessos o fer possible que sigui així, això es fa des de l'Estat i segurament se seguirà fent atesos els beneficis que han tengut els bancs, perquè tampoc no volen seguir en aquesta línia.

Però nosaltres fem, a més, altres altres coses, nosaltres fem habitatge públic en règim de lloguer, que és una manera molt important per combatre un mercat desbocat. Vostès i els seus socis del Partit Popular el que fan és dur als ajuntaments progressistes que cedeixen terrenys al Govern per fer polítiques IBAVI, ens duen als jutjats, i ens denuncien, per dir que no podem fer política d'habitatge. Això són vostès i els seus socis del Partit Popular.

Nosaltres seguirem fent feina per pal·liar els problemes de la ciutadania.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 580/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a defectes a l'estructura de l'antic Hospital Mare de Déu del Toro.

Catorzena pregunta, RGE núm. 580/23, relativa a defectes a l'estructura de l'antic Hospital Mare de Déu del Toro, que formula el diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera. Com ja és públic, perquè ja s'ha sabut i, fins i tot, ha sortit als mitjans de comunicació, els responsables de la direcció tècnica de les obres, de la segona fase de les obres de l'Hospital Mare de Déu del Toro, van detectar que hi havia unes errades constructives que obligaven a fer algun replantejament respecte del projecte.

El que ens interessem és saber com afectarà aquesta descoberta la bona marxa del projecte de posada en marxa del centre sociosanitari.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM
(Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Castells. La veritat és que, pel que diuen els tècnics, quan fan reformes en edificis emblemàtics d'aquestes característiques, és normal que fins que no arriben a l'estructura, picant, arribant a fons a l'estructura, idò no es detecten inicialment, només amb les proves, aquestes necessitats de reforç.

Ara es redacta un modificat i negociem amb l'empresa constructora i, bé, s'haurà de negociar aquest modificat i veure si es pot fer paral·lelament, perquè en aquests moments les obres continuen, continuen allà on es poden continuar, i l'ideal seria que es facin paral·lelament per no haver de demorar les obres.

Com sap, vàrem començar l'any passat -el mes de juny-setembre de l'any passat-, tenen una previsió de dos anys, una inversió d'uns 12 milions d'euros, i ja dic, en aquests moments, precisament, avaluem el modificat per veure si això pot suposar qualche retard, que esperam que no i que es pugui obrir en el termini que es va proposar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies per la seva resposta, Sra. Consellera. És evident que el tema del calendari és molt important, però jo crec que també en aquest tema hem de fugir de qualsevol demagògia i hem d'entendre que si hi ha uns problemes tècnics, que poden condicionar els usos futurs de l'hospital, sobretot pels usos que se'ls vol donar, és molt important que prenguem el temps que sigui necessari per reorientar aquestes obres, de manera que aquesta intervenció, que és tan cara i que, a més a més, si no m'equivoc, es finança amb fons europeus, no quedi, no condicioni els usos futurs de l'hospital.

Què vull dir? Que una intervenció ràpida, d'urgència, per acabar l'obra, no faci que després l'espai no tingui la versatilitat i se li puguin donar tots els usos que se li volien donar.

Per tant, jo entenc que el tema és complex. Jo, per això, li he volgut treure aquest tema, jo valor molt positivament que vostès, evidentment, treballin amb la idea de mantenir el calendari o d'endarrerir-lo el més mínim, però, des del nostre grup, com a grup que en el seu moment va ser molt defensor que aquest hospital tingués una segona vida, també conjuntament amb la candidatura d'Ara Maó, a la que nosaltres donem suport a l'ajuntament, creiem que una obra de tanta importància que implica un finançament tan important mereix que, si cal, repensar exactament quines són les intervencions que cal fer, si cal fer un nou projecte constructiu, val la pena fer-ho per aconseguir que, aquesta inversió que tant ha costat,

i que té un import tan important, evidentment serveixi perquè aquest centre sociosanitari compleixi totes les expectatives que tenim.

I a tot això, evidentment -perquè la gestió pública és molt complexa, és molt exigent-, sempre intentant mantenir els terminis més estrictes possibles, perquè aquesta obra es faci en els terminis prevists. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sr. Castells, sí, supòs que està igual de sorprès que jo, quan llegeix en el diari d'ahir, no?, la defensa que fa el Partit Popular d'aquest edifici, quan hem de recordar tots que a l'any 2015 estava retornat a la Tresoreria de la Seguretat Social. I gràcies, precisament, als ciutadans de Menorca, els partits polítics i aquest govern, ens vàrem posar mans a l'obra perquè sigui una realitat.

Perquè el primer que es va fer, és una anàlisi de les necessitats dels pacients crònics que, a aquest govern i als partits que donen suport al Govern, també preocupa, no?, que és poder donar una millor atenció als pacients crònics i als pacients de salut mental, que poc a poc també és un tema que s'ha valorat per poder incloure, que hi haurà les 60 habitacions, que hi pot haver de 60 a 90 pacients, perquè les habitacions poden ser dobles.

Jo crec que tota aquesta feina..., que ja tenim la façana rehabilitada, reformada, que no era fàcil, no és una obra fàcil, però crec que s'ha de fer amb tota la cura del món. Però a mi sí que m'agradaria en aquests moments recordar qui té les prioritats i que, per al Partit Popular, que ara parlen de l'Hospital Verge del Toro -no sé com s'atreveixen-, el varen retornar a la Tresoreria de la Seguretat Social, i aquest govern ho farà possible. Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.15) Pregunta RGE núm. 441/23, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acords amb els seus socis de Govern, Podemos i MÉS, respecte del requisit del català a la sanitat.

Quinzena pregunta, RGE núm. 441/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a acords amb els seus socis de govern, Podemos i MÉS, respecte del requisit del català a la sanitat, que formula el diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, desde que usted gobierna las listas de espera han aumentado un 20% de media; los ciudadanos de Baleares esperan casi 6 meses para ser intervenidos quirúrgicamente; según el sindicato médico faltan 800 médicos, y usted no solo no soluciona este grave problema, sino que lo empeora con el *apartheid* lingüístico también en la sanidad.

Después de sus continuos cambios de parecer, respecto al requisito del catalán y sus curiosas argumentaciones, nosotros nos preguntamos, por ejemplo, ¿cómo es que tan solo 15 categorías quedan provisionalmente excluidas del catalán? ¿Cómo han llegado ustedes a evaluar qué categorías son deficitarias y cuáles no lo son, cuando la práctica totalidad de los servicios sanitarios en las islas son deficitarios? Nos puede explicar, Sra. Armengol, ¿cuál es el acuerdo definitivo con sus socios o cuáles van a ser sus próximas mentiras?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos, per la seva pregunta, que torna a estar, com sempre, falta d'educació, que és el mínim que hauria de tenir en aquest hemicicle parlamentari.

(*Alguns aplaudiments*)

Em demana vostè pels pactes de Govern. Jo li tornaré explicar una cosa que crec que és bàsica en democràcia. Els nostres pactes sempre són públics i transparents, i no n'amagam cap, ens vàrem presentar a les eleccions del 2015 i diguérem clarament que recuperariem els drets de la ciutadania, que havien estat menyspreats per part del Govern que ens va precedir. Entre els drets que vàrem dir que recuperariem, hi eren el dret a la sanitat pública, el dret a l'educació, el dret als serveis públics necessaris, els drets lingüístics de la nostra comunitat autònoma, i així ho hem fet.

Vàrem canviar la llei i en el 2016 va tornar ser un requisit el català a la funció pública d'aquesta comunitat autònoma, amb la mesura clara que, en termes de salut hi havia la possibilitat d'exceptuar aquelles categories que fossin deficitàries per tal de garantir el dret a la salut i garantir els drets lingüístics d'aquesta comunitat autònoma dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. I així ho hem fet.

Els nostres pactes són públics i transparents, no com vostès, Sr. Campos, que encara tenen amagat el pacte que han fet a Castella i Lleó i que, quan governen, es dediquen a derogar els drets de la ciutadania, molt especialment de les dones.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Entiendo su nerviosismo, Sra. Armengol, si tiene que ir a Castilla y León y decir que no defendemos a las mujeres, cuando son ustedes los que están sacando allá 400 violadores y pederastas fuera de la Ley del “solo sí es sí”, ¡qué vergüenza, Sra. Armengol!

(Algún aplaudiment)

Además, ustedes ¿a quién quieren engañar? Porque lo que ha hecho con el tema del catalán en la salud es poner por encima de la salud de los ciudadanos su fanatismo catalanista y su fanatismo por el sillón, que estaba en peligro gracias a sus colegas ultras.

Dígame, Sra. Armengol, en los peores momentos de la pandemia, con nuestro personal sanitario dejándose la piel por salvar vidas, ¿cuántas quejas se recibieron porque un médico no supiera catalán? Ninguna, Sra. Armengol. Ustedes no defienden derechos, ustedes son los que pisotean los derechos con estas normativas.

Y además su fanatismo catalanista crea un problema donde no lo había, Sra. Armengol, la gente lo que exige son buenos profesionales, no un sectarismo que está dejando las islas sin el personal sanitario que necesitamos.

Mire, la semana pasada usted justificaba la exención del catalán a los sanitarios en el proceso de estabilización de plazas, afirmando “la salud es lo primero de todo”, ahora ha pasado a “el catalán es lo primero de todo”, eso es su lema.

Mire, usted lo que debería haber hecho es dedicar más recursos y más medios a la sanidad pública, que faltan profesionales, que es lo que nosotros haremos en pocos meses, nosotros sí que pondremos la salud de los mallorquines, menorquines, ibicencos y formenterenses por encima de ese fanatismo que usted tiene. Nosotros lo que vamos a blindar por ley es que las lenguas dejen de ser una barrera para que vengan los mejores profesionales.

Y, mire, Sra. Armengol, ya se lo he dicho en otras ocasiones, con usted el catalán perjudica seriamente la salud.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Campos, una pregunta molt fàcil: un bon professional sanitari, si sap català és pitjor professional sanitari? No, clarament no. És millor que un bon

professional sanitari sàpiga català per atendre en condicions els ciutadans d'aquestes illes que volen dirigir-se, i tenen dret reconegut per la nostra llei, a dirigir-se a l'administració en català? Sí, que és el que es fa, les categories que exceptuam són aquelles que no es poden cobrir amb el requisit de català, i les que exceptuam són les que es poden cobrir amb els requisits de català.

Gran notícia, quan hem fet l'estabilització d'aquestes 4.000 places hi ha més gent que sabia català del que semblava inicialment. Per tant, és una bona notícia per a aquesta comunitat autònoma.

Altra qüestió que li vull deixar claríssima, la salut el primer de tot? Sí. Sap qui deia que primer l'economia i després la salut? Vostès, que és el que aplicaren a la comunitat de Madrid durant la pandèmia sanitària...

(Alguns aplaudiments)

I aquí, i aquí, i aquí hem demostrat que primer la salut i que garantint la salut garantim l'economia d'aquesta comunitat autònoma. I qui va votar en contra del major pressupost de la història de salut en aquestes illes, més de 2.200 milions d'euros, són vostès, Sr. Campos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 549/23, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a arribada del segon cable submarí a Mallorca.

Setzena pregunta, RGE núm. 549/23, relativa a arribada del segon cable submarí a Mallorca, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup P arlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, especialment als veïnats de la zona d'Alcúdia que ens acompanyen. Bon dia, Sra. Presidenta.

Aquests veïnats ens acompanyen, perquè existeix una alarma social greu molt gran a la zona nord de Mallorca, i aquesta alarma està relacionada amb la previsió de traçat del segon cable elèctric que ha d'unir la península amb Mallorca.

Aquesta previsió feta pel Govern de l'Estat diu que el cable entrarà per la badia de Pollença. L'Ajuntament d'Alcúdia, amb el seu batle al capdavant, ha rebutjat dràsticament aquesta possibilitat d'entrada del cable per la badia de Pollença, es considera que ha d'entrar per la badia d'Alcúdia, i que, en tot cas, s'haurien d'aprofitar, per exemple, les canalitzacions ja existents que van a Es Murterar.

Els veïnats estan en plena acció reivindicativa i diuen una cosa que és òbvia, que és que primer hi ha d'haver la salut de les persones, la salut humana davant de tot, i demanen que el cable no passi pels nuclis urbans en la mesura que sigui possible. I això és perfectament viable i s'ha d'evitar. Però el traçat proposat per l'Estat no ho fa.

Per això li demanam: el Govern de les Illes Balears es pensa implicar i utilitzar totes les eines que té al seu abast per aconseguir que aquest segon cable entri per la badia d'Alcúdia?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià, per la seva pregunta. Primer de tot, crec que hem de fer una explicació una mica important sobre la necessitat de transitar cap a una transició energètica justa a la nostra comunitat autònoma, per això fem la Llei de canvi climàtic, per això estam compromesos amb la incorporació de renovables a les nostres illes, per això treballam intensament per fer possible no dependre de les energies fòssils, perquè el que sí és un problema i el que sí contamina són les tèrmiques en aquesta comunitat autònoma i el que sí que pot crear problemes de salut és la contaminació ambiental i el canvi climàtic als quals estam sotmesos.

Per això el 2022 hem posat més autoconsum que mai en la nostra història i per això és necessària la interconnexió entre els cables. Hem aconseguit, gràcies al règim especial, que l'Estat inverteixi un 17% de tota la seva planificació energètica. És molt important el que aconseguim quant a la connexió de les nostres illes, necessitam, òbviament, el segon cable Mallorca-península per a després poder fer el segon cable Mallorca-Menorca, així com desenvolupam ara el cable a Eivissa i Formentera.

El que, Sr. Melià, no es pot dir de cap manera és que això atempta contra la salut de les persones, hem de ser responsables, Sr. Melià, i no hi ha cap atemptat contra la salut de les persones en tenir un segon cable, com passa des de fa molts anys a Santa Ponça, on entre el cable Mallorca-península; o on ara desenvolupam, l'altre dia presentarem a l'illa d'Eivissa, el cable a Eivissa-Formentera, que ha entrat per les barriades de Jesús i Puig d'en Valls, a Santa Eulàlia, i que no té cap problema ni un.

Ara bé, dit això, he de dir que en aquest moment encara no existeix cap projecte del segon cable de la península a Mallorca, no hi ha cap projecte; que el projecte que es farà des de Red Eléctrica, que és qui en té la competència, i el Ministeri de Transició Energètica, es farà des dels criteris científics, els criteris tècnics, els criteris ambientals i els criteris, evidentment, pactats amb l'ajuntament, amb les institucions. Això és el que es treballa des de totes les administracions, des del bon fer i des del diàleg, que és com sempre hem treballat en aquesta comunitat autònoma.

I així es compromet el Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, la nostra pregunta a si comprometen a defensar l'arribada per la badia d'Alcúdia, la seva resposta és: *no sabe, no contesta, no sabe, no contesta*.

I, Sra. Presidenta, és l'avaluació ambiental de l'Estat, l'avaluació ambiental de l'Estat a la planificació energètica, la que va dir que havien de maximitzar la distància en els nuclis urbans, ho diu l'avaluació ambiental, no ho diu aquest diputat, ni crida el mal temps. Per tant, el que no s'entén és que les previsions siguin entrant per la badia de Pollença i afectar molts de nuclis urbans. Això no té ni cap ni peus, ni cap veïnat ho entén.

Per això, necessitam alternatives i per això els veïnats el que reclamen és que el Govern de les Illes Balears defensi, com ha fet l'Ajuntament d'Alcúdia, es banyi, prengui cartes en aquest assumpte i demostrï realment un compromís, més enllà de grans conceptes, com el canvi climàtic amb el qual podem coincidir, i el que volem és que aquest traçat vagi per la badia d'Alcúdia i el Govern així ho manifesti amb claredat i amb contundència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Primer, no és si estam d'acord o no amb la lluita contra el canvi climàtic, que hi hauríem d'estar d'acord definitivament, hauríem d'estar d'acord definitivament que necessitam aquest segon cable i les interconnexions.

I segona qüestió, que és important, escolti'm bé, encara no hi ha cap projecte definit, per tant no hi ha cap projecte. En aquest moment s'estudien alternatives per part de Red Eléctrica i estudiam amb ells les alternatives, en base a la seguretat de la ciutadania, en base a la menys afectació mediambiental i en base a les condicions tècniques. Per tant, estudiam per fer possible això.

Deixin treballar tranquil·lament la gent que intentant cercar les millores per a tothom.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.17) Pregunta RGE núm. 584/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a ajudes a immigrants.

Dissetena pregunta, RGE núm. 584/23, relativa a ajudes a immigrants, que formula el diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, mire, le leo una noticia del periódico *Última Hora*: “Detenido tres veces en tres días un joven argelino que acumula 27 antecedentes”. Le leo, suma y sigue: “Agentes del Cuerpo Nacional de Policía han detenido a un joven argelino tres veces en tres días por un delito de daños, amenazas y quebrantamientos de medidas cautelares. El arrestado acumula un total de 27 antecedentes policiales y está catalogado como una persona muy peligrosa y se encuentra en situación irregular en el país. A pesar de todo ello, sigue libre, campando a sus anchas y delinquiendo. Está cursando clases de artes marciales mixtas pagadas por el Gobierno balear con el propósito de conseguir la residencia en España lo antes posible. Esto es lo que sale en los medios de comunicación.

Por eso le pregunto, ¿considera que son correctos los criterios que sigue su gobierno en las ayudas a estos inmigrantes?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Campos, és una mica cansat això, sempre el mateix vostè, amb l'autoodi cap a la llengua pròpia d'aquestes illes i després amb l'odi a les persones que tenen una situació de vulnerabilitat i de dificultat. En això sempre estam igual, Sr. Campos, i ja està bé de mentir a la població, ja està bé de dir mentides: no és veritat la correlació que vostè fa de delinqüència i d'immigració, no és veritat, amb cap número s'aguanta.

I el que no és veritat de cap manera és que aquest govern faci, ni aquest govern ni cap administració, faci un plantejament d'ajudes diferenciades segons si la persona és immigrada o no. Aquí les ajudes es donen als residents d'aquesta comunitat autònoma sense mirar quin color de pell tenen ni quina religió practiquen ni a quin país han nascut, Sr. Campos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Usted ha dicho, Sra. Armengol, que este delincuente argelino con 27 antecedentes penales que agrede a la gente es una persona vulnerable. Yo creo que vulnerable es el pobre que está sufriendo la agresión, porque dígame esto, por ejemplo, a los trabajadores del bar donde ese delincuente argelino ilegal les había puesto un destornillador en el cuello, con técnicas aprendidas en el curso de artes marciales que usted le paga, Sra. Armengol. O dígaselo al hombre apuñalado, anteayer mismo, por otro argelino en un robo de la Plaza de España de Palma. O hábleles de todo eso de la xenofobia, el *autoodi* y todo esto que dice usted y otras monsergas, mientras, gracias a los gobiernos socialistas, Baleares lidera la tasa de criminalidad de toda España con 62,9 delitos por cada 1.000 habitantes, según datos del Ministerio del Interior.

Cifras, Sra. Armengol, que están íntimamente ligadas al aumento sin precedentes de la inmigración ilegal, mayoritariamente argelina.

En 2018 llegaron a Baleares 187 inmigrantes ilegales; en 2022 han llegado 2.668, según datos del Ministerio del Interior, Sra. Armengol. Baleares es la única región de España donde se producen incrementos de llegadas respecto al año 2021.

A mayor inmigración ilegal, mayor inseguridad. Ustedes los traen con el dinero del contribuyente, les pagan cursos de artes marciales a delincuentes como éste que tiene 27 antecedentes penales. Usted, la delegada del Gobierno y el Sr. Pedro Sánchez son los responsables de convertir Baleares y España en un paraíso para los delincuentes. En un Gobierno de VOX, fronteras seguras, ley y orden.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Els seus antecedents els delaten, tots sabem d'on ve VOX i quins antecedents té.

A veure, Sr. Campos, deixi de dir mentides. Vostè em demanava per les ajudes. Les ajudes públiques que dona el Govern són a les persones residents d'aquesta comunitat autònoma legalitzades, així és. Ja està bé de dir la mentida que la delinqüència va lligada a la immigració, no és cert. Les presons estan plenes de persones amb nacionalitat espanyola, Sr. Campos, aquesta és la realitat. Quan una persona delinqueix, sigui immigrada, no sigui immigrada, tenguí el

color de pell que tengui, tengui la religió que tengui, ha de ser sotmesa als processos judicials, sense cap mena de dubte.

Ara, ja està bé de mentir i d'intentar crear aquest racisme i aquesta xenofòbia que vostès transpiren per tots els seus porus, Sr. Campos, i té a veure amb la immigració i té a veure amb el que li passa a vostè amb la pobresa, perquè aquí vostè mai no em plantejar res de cap tema de persones immigrades que tenen alt poder adquisitiu, mai no me'n planteja cap, vostè em planteja sempre els mateixos temes i la mateixa fòbia i la mateixa aversió personal que té vostè, Sr. Campos, que és vostè que té un problema.

I aquest govern seguirà donant ajudes socials i suport a les persones que viuen a aquesta illa, a aquestes illes, que tenen vulnerabilitat i que necessiten de les ajudes públiques; igual que fa l'escut social per a la classe mitjana i treballadora d'aquesta comunitat autònoma. I tot el que és competència estatal és competència estatal, Sr. Campos, i aquesta és la realitat, li pesi o no li pesi a vostè.

Ara bé, si em diu, quan arriba una pastera de persones que es troben en una situació absolutament terrible i vulnerable, si nosaltres donarem suport als drets humans i donarem suport humanitari, sí, el donarem; perquè les persones són persones primer de tot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.18) Pregunta RGE núm. 547/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a imposició per part del Govern del requisit del català als professionals sanitaris.

Divuitena pregunta, RGE núm. 547/23, relativa a imposició per part del Govern del requisit del català als professionals sanitaris, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Sra. Armengol, hoy se cumplen 6 días desde que usted decidió claudicar nuevamente ante las proclamas de sus socios nacionalistas. Hoy se cumplen 6 días desde que decidió anteponer la lengua a la salud de los ciudadanos de Baleares. La falta de médicos y demás profesionales sanitarios en Baleares es una realidad dramática que llevo denunciando más de un año. Se lo dicen los colegios oficiales, los sindicatos, se lo dicen los datos.

Mire, 72 días de espera para ser atendidos por un especialista, un 27% más en solo un año, 67.000 ciudadanos de estas islas aguardan ser visitados por un especialista, 14.000 pacientes en lista de espera para una intervención quirúrgica. Baleares es la sexta comunidad con más días de espera, 122 de media. 1.805 pacientes les parecen pocos para un solo médico

de familia que atiende a 31 pacientes cada día, Baleares es la tercera comunidad que invierte menos en atención primaria, sólo un 14% del presupuesto.

Los datos son irrefutables, Sra. Armengol, la sanidad balear está en situación muy crítica, como en otras comunidades autónomas, desde luego. Y usted ha priorizado, una vez más, la pataleta identitaria de sus socios nacionalistas por encima de la salud.

¿Puede explicar hoy aquí a los pacientes, a los médicos, a los sanitarios, por qué ha decidido blindar el catalán en la sanidad ante las presiones de MÉS per Mallorca y de imponer el requisito del catalán a los profesionales sanitarios?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Guasp, a veure si ho entenen bé. Nosaltres garantim el dret a la sanitat i el dret als drets lingüístics de la ciutadania, però que quedi clar que les places queden cobertes, que es garanteix la cobertura de la plaça.

Vostè mescla dues coses que són importants, i que jo crec que val la pena no embullar la població. Primer de tot, hi ha problemes a la sanitat? Sí. Falten professionals per tota Espanya? Sí. On en falten més a les Illes Balears o a altres comunitats autònomes? Jo m'ho faria mirar. Té res a veure amb el català o amb la llengua pròpia? No té res a veure, no té res a veure.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

A aquesta comunitat autònoma, Sra. Guasp, hem arribat a un acord amb tots els sindicats i amb tots els professionals sanitaris que ha fet possible que no hi hagi vaga sanitària a Atenció Primària. Fa un parell de mesos els sentia a tots parlar d'Atenció Primària i ara boca tancada. Per què? Perquè aquí hi ha acord i hi ha vaga durant vuit setmanes a la Comunitat de Madrid...

(Alguns aplaudiments)

... Això és el problema, això és el problema.

Ara resulta que tot el tema és el català. Idò, el català no és un problema ni per a la sanitat ni per a res, és una riquesa d'aquesta comunitat autònoma. I ja està bé, ja està bé de fer

com si el català fos el problema de tot, i no és veritat, Sra. Guasp, i vostès ho saben perfectament.

Estam estabilitzant 4.000 places, de les 4.000, 2.200 són d'infermeres i de mitges. Una vegada s'han recollit les presentacions per part de les persones que les volen ocupar, es veu que només 11 categories serien deficitàries. O sigui, que gent que sap el català no les tendrien, aquestes s'exceptuen i les altres no, perquè seran bons professionals sanitaris que, a més, podran atendre en català o entenen el català de les persones que vénen a aquestes illes.

Què volem, garantir el dret a la salut, sí o no? Sí, idò ho garantim amb aquest govern, amb l'anterior no.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Mire, es que el problema no es el catalán, el problema son ustedes.

(Remor de veus)

Mire, después de su intervención me queda claro que...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Después de su intervención queda claro que ha preferido dar la espalda a los profesionales sanitarios y sobre todo a los pacientes. ¿Sabe que no tiene nada de progresista blindar el catalán en la sanidad? ¿Sabe que no tiene nada de progresista el déficit de médicos de familia, de especialistas, de pediatras, de enfermeros? ¿Sabe que no tiene nada de progresista poner barreras ideológicas identitarias? ¿Sabe que no tiene nada de progresista ceder ante sus socios nacionalistas? Y ¿sabe que no tiene nada de progresista hacer que el talento tenga que huir de las Islas Baleares?

Y claro que el coste de vida es mucho mayor en Baleares, pero es que sumar una barrera más como la lingüística no logra...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... no logra captar ni fidelizar personal sanitario.

Queremos tener una sanidad buena, pero queremos tener una presidenta que no...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp.

(Remor de veus i algunes rialles)

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies. Sr. President. A veure, Sra. Guasp, a veure si ens entenem. Des de l'any 2016 es va tornar el requisit del català a l'administració pública, amb una qüestió molt clara que és: dins el camp de la salut, perquè efectivament falta personal a tota Espanya en termes sanitaris, hi hauria la possibilitat d'exceptuar si aquella categoria és deficitària a les característiques de la convocatòria concreta, que és el que succeeix ara.

De les 49 categories de metges i infermeres, 11 deficitàries, a aquestes se'ls exceptuen el català; les altres no són deficitàries, tenim professionals sanitaris que volen optar a aquesta plaça i estabilitzarem.

Sra. Guasp, què és important? Haver augmentat el pressupost en sanitat, haver contribuït a millorar les condicions laborals del personal sanitari, tenir les millores de les infraestructures que tenim, tenir pau social dins el món sanitari, això és el que ha aconseguit aquest govern gràcies a la magnífica feina, també, de la Conselleria de Salut i del personal sanitari d'aquestes illes, això...

(Alguns aplaudiments)

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 579/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes reals de la sanitat que preocupen els ciutadans de les Illes Balears.

Dinovenena pregunta, RGE núm. 579/23, relativa a problemes reals de la sanitat que preocupen els ciutadans de les Illes Balears, que formula el diputat Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Bon dia, Sra. Armengol. La situació de la sanitat pública a les Illes Balears és, sense cap dubte, un dels problemes o un dels principals problemes que preocupen els ciutadans d'aquestes illes.

Tenim els metges més saturats d'Espanya; falten especialistes a totes les Illes Balears, però molt especialment a Eivissa, a determinats serveis com, per exemple, el d'oncologia; el temps d'espera per a una operació és també dels més elevats d'Espanya. I mentre això succeeix, Sra. Armengol, vostès munten un espectacle lamentable, que ja fa dues setmanes que dura i tot el que ens queda: amenaces de dimissió, declaracions creuades, canvis radicals de criteri en 24 hores que denoten que vostè ni té rumb ni té criteri.

Per això, li pregunto: el seu govern està centrat realment en les qüestions sanitàries que preocupen els ciutadans?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Costa. A veure, he de respirar per contestar, eh?, he de respirar perquè...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., a veure, nosaltres quan vàrem començar a governar a l'any 2015 veníem d'un govern de dreta, on vostè era una peça important, el director general de Pressuposts, on els tres portaveus que avui m'han demanat sobre el català varen ser membres del Govern Bauzá, en aquell moment varen perdre les eleccions estrepitosament perquè es varen dedicar a trepitjar tots els drets de la ciutadania, sanitaris, educatius,...

(Alguns aplaudiments)

... socials, lingüístics, tots, tots, i el PP va dir: "Hem pres nota, a partir d'ara entenem que no podem anar contra les emocions, els sentiments i els drets de la ciutadania d'aquestes illes". Bé, idò retornen al passat del Sr. Bauzá, tots i totes vostès.

Bé, idò, el que no era estar en el que toca estar en temes sanitaris és acomiadar 1.400 professionals sanitaris, que és on ens vàrem trobar nosaltres quan vàrem començar a governar, Sr. Costa. N'hem contractat 5.000 en 8 anys, això és estar devora la sanitat pública i devora els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments).

Quantes places va convocar vostè, Sr. Costa? Cap. En aquests 8 anys n'hem convocades 8.000, entre convocatòries d'oposició i entre processos d'estabilització 8.000 professionals sanitaris, Sr. Costa.

Vostè va voler tancar l'Hospital General i l'Hospital Joan March; vostès varen posar una taxa per a la targeta sanitària que exclouia 26.000 persones, totes les persones immigrades de la nostra comunitat autònoma.

No se'n recorden que feien pagar els medicaments als pensionistes a les nostres illes? Això són vostès.

Per tant, no em donarà cap lliçó de qui garanteix el dret a la salut en aquesta comunitat autònoma, ni a mi ni a cap dels membres del meu govern ni dels partits que donen suport a aquest govern.

I li diré una altra cosa: si ens dedicam a l'important? Sí, ens dedicam a l'important en salut i per això tenim pau social a Atenció Primària.

Creu vostè que on governen vostès hi ha pau a Atenció Primària, després de 8 setmanes de vaga sense que la presidenta Ayuso hagi rebut els professionals sanitaris? Vostès creuen que poden donar lliçons de qualque cosa en termes de pau social en sanitat?

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, president. S'hauria de posar un poc tranquil·la, Sra. Armengol, no sigui que... que... que li pegui alguna cosa...

(Remor de veus)

... perquè la vaig un poc nerviosa.

Miri, ho acaba de demostrar,...

(Remor de veus)

... vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. COSTA I COSTA:

..., després de 8 anys, no està centrada en el que realment preocupa als ciutadans de les Illes Balears, està ancorada en els passats, en 10 anys enrere ens ve a fer aquesta retòrica quan realment...

(Remor de veus)

... la destrucció dels serveis sanitaris a les Illes Balears l'ha feta vostè.

Sra. Armengol, que vostè faci el ridícul...

(*Alguns aplaudiments*)

(*Alguns aplaudiments*)

... no és només el seu problema, que vostè faci el ridícul és un problema per als ciutadans de les Illes Balears perquè el seu ridícul afecta els ciutadans de les Illes Balears.

Vostè és una presidenta *veleta* que canvia les regles de joc d'un procés d'estabilització a meitat del partit, genera incertesa i inseguretat, que és el pitjor que pot passar amb un dèficit alarmant de sanitaris a les Illes Balears, ni tan sols informen els representants del sector, ni a SIMEBAL ni a SATSE ni a ningú, absoluta improvisació, Sra. Armengol.

I ara em sortirà, ja ho va fer, a parlar de deu anys enrere per intentar justificar-se, però el problema el tenen avui els ciutadans de les Illes Balears. Necessitam millores de les condicions laborals; necessitam compensar la insularitat; necessitam, aixecar traves i requisits dissuasius, el requisit del català també; necessitam desburocratitzar funcions.

Sra. Armengol, li queden poc més de cent dies, si no ho fa vostè, ja ho farà el Partit Popular de Marga Prohens.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

(*Continuen els aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Jo no estic enfadada, ni nerviosa, em preocupa que es menteixi a la població, perquè això no és el nostre estil.

Miri, si no estiguéssim preocupats en l'important em dirà vostè que després d'una pandèmia sanitària que ha estat terrible a tot el món, haguem sortit amb menys letalitat que a cap altra comunitat autònoma i amb una situació econòmica millor.

Si no estiguéssim preocupats en l'important, Sr. Costa, m'explicarà com lideram el creixement econòmic a Espanya, com tenim més ocupació de qualitat que ningú a tota Espanya, com tenim una pau social a Atenció Primària amb acords dins la salut pública de les nostres illes i com surten els beneficis per a la ciutadania d'aquestes illes amb millors salaris, amb millors contractacions i amb millor ocupació.

Si no estiguéssim en l'important, Sr. Costa...

(*Se sent el timbre de tall de micròfon*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 207/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la LOMLOE durant el primer trimestre.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 207/23, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei orgànica de modificació de la Llei orgànica d'educació durant el primer trimestre.

Començam el debat amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Durán.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Molt bon dia diputades, diputats. Molt bon dia Sr. Conseller. Primer i com faig sempre, vull expressar per part del Partit Popular el nostre suport als professors els quals, després de 2 anys de situació COVID, amb tot el que ha suposat per als docents, enguany afronten un curs molt difícil, els traçats per la urgència de la imposada implantació de la LOMLOE. Com també donam suport a les famílies que afronten aquest curs amb molta incertesa davant, encara a dia d'avui, la nul·la informació per part de la conselleria.

Sr. Conseller, crec que és bo avui començar amb una cronologia de les vegades que hem presentat propostes aquí, al Parlament, sobre la implementació de la LOMLOE al present curs, a tots els nivells educatius. Després de moltes reunions que vàrem fer amb la comunitat educativa, amb la presidenta Margalida Prohens i el coordinador d'Educació, Antoni Vera, allà on ens varen transmetre la seva angoixa davant l'anunciava implementació de la LOMLOE i sense que tenguessin informació, ni tan sols currículums aprovats el mes d'abril del 2022, vàrem presentar tota una sèrie de propostes, una de les quals era instar que demanessin al Ministeri d'Educació que dictàs una transitorietat d'un any per a la implantació dels nous currículums, era un gest que en aquell moment la comunitat educativa necessitava de vostè, del conseller d'Educació.

Demanàvem instar la conselleria a flexibilitzar molt més el grau d'implementació dels diferents currículums de la LOMLOE. Això li demanàvem l'abril del 2022 i vostè va fer que tots els partits d'esquerres hi votassin en contra. Demanàvem més formació per als docents i vostè, un altre pic va fer que tots els partits d'esquerres votassin en contra. Tornàrem presentar proposta en aquest sentit, el mes de juny del 2022, just abans de finalitzar el curs, quan tampoc es tenien els currículums, ni la formació, ni el GESTIB, ni res de res. Vàrem presentar una moció de 10 punts i vostè va fer que tots els partits d'esquerres tornassin votar en contra. No es varen moure ni una coma de la seva planificació i varen imposant els seus temps a la comunitat educativa en donar als docents uns terminis impossibles per dur a terme una quantitat immensa de burocràcia i, a més, sense tenir les eines adequades prèviament, com, per exemple, la formació necessària i els nous criteris d'avaluació.

Arribarem al setembre i arribarem al desastre. Volem recordar que els currículum dels cursos d'Infantil, Primària, Secundària i Batxillerat LOMLOE els varen aprovar el mes d'agost, un mes abans de començar el curs. Els criteris d'avaluació dels cursos LOMLOE es varen aprovar dos dies abans de començar el curs i de manera imposada, sense que la comunitat educativa no hagués pogut treballar prèviament en un esborrany. Com tampoc no varen tenir accés al programa d'avaluació GESTIB, fins dos dies abans de començar el curs, ni tan sols un esborrany. I tampoc els docents no havien tingut formació, formació adequada, Sr. Conseller, just un 20% del total del professorat.

Els docents tampoc no tenien formació de les noves assignatures, com treball de recerca, ni tan sols havien comptat amb les mostres dels llibres de text que fins a principis d'octubre no tenien. Molts d'alumnes de Secundària i primer de Batxillerat LOMLOE no varen tenir els seus llibres fins a principis d'octubre. El mes de setembre tornàrem presentar una proposta, tornàrem demanar una interpel·lació, tornàrem parlar amb vostè, tornàrem intentar fent-lo entrar en raó i ens varen aprovar això sí, el tema de la flexibilització, res més.

Vàrem demanar que durant aquest curs continuassin amb les clarificacions numèriques i amb l'entrega de butlletins de notes cada tres mesos, per a coneixement adequat del progrés d'aprenentatge de l'alumnat, i vostè va fer a tots els partits d'esquerres ens votassin en contra. Vàrem demanar que incrementassin segons les peticions dels centres públics i concertats, el nombre d'ATE, AD i PT i vostè va fer que tots els partits d'esquerres ens votassin en contra.

El resultat de tot, Sr. Conseller, és que cada centre, ara, en aquest moment i som al mes de febrer, ara cada centre, Sr. Conseller, fa el que bonament pot. Centres que s'han plantat públicament, són molts, més de la meitat de centres Sr. Conseller, de Mallorca, Eivissa i Menorca s'han plantat. Varen començar l'IES Guillem Cifre de Colònia, l'IES Santa Margalida, l'Assemblea de l'IES Ramon Llull, que a més l'Assemblea de l'IES Ramon Llull ha incitat la resta d'instituts a denunciar la LOMLOE. Sap per què, Sr. Conseller? Doncs, jo li diré: per intrusió en l'autonomia pedagògica, etc.

Però també el centre Madina Mayurqa, que cada setmana, Sr. Conseller, si passa per allà ho veurà, els docents es manifesten a l'escala del centre en contra de la LOMLOE, pel que consideren que és un esnobisme pedagògic, no ho dic jo, ho diuen els docents del Madina Mayurqa, d'uns experts que han dissenyat una llei, sense conèixer la realitat a les aules. No és més que un edifici teòric, artificios, buit de contingut i de criteri i que a la llarga sofriran els alumnes. I jo afegesc que ara en aquest moment sofreixen els docents i les famílies.

Ahir, Catalina Bibiloni, presidenta de la Junta de personal docent no universitari de Mallorca, la qual representa el sindicalisme i, a més, ho deia a una entrevista a *Última Hora*, sobre la LOMLOE, entre moltes coses que deia, va dir: "Vaig fer un volt pels centres, per veure com està la situació i és de cansament emocional. El setembre he vist docents com si fos final de curs i això es a causa del fet que no tenen instruccions clares i els crea molta ansietat. El Pla digital del docent és una altra exigència afegida. No han tingut temps per reflexionar,

s'ha implantat corrent, mentre que a Catalunya no s'aplica i el seu conseller no és a la presó".

Sr. Conseller, aquesta llei, d'aquesta manera, de la manera com s'ha implantat aquí no s'ha fet enlloc, no a Catalunya, a cap comunitat autònoma d'Espanya, a cap s'ha imposat d'aquesta manera. A cap han topat amb un conseller tancat a un despatx, que fa pedagogia des del seu despatx..., a més, l'altre dia em recordava una docent, que vostè quan va arribar, fa 8 anys, devia ser una altra persona, o no sé per què ho va fer, vostè ens ho explicarà, va fer un recorregut pels centres amb els seus directors generals, anava veient els centres, i va dir que volia fer política educativa de baix cap a dalt. Mai més no l'han tornat veure, mai més en 8 anys. Sí que va fer un *paseillo*, un *tour*, un *tour*, un *tour show*, per dir que havien canviat les formes, que havien canviat les maneres i s'han trobat amb un conseller totalment hermètic, totalment superb, i jo ho qualificaria així, de supèrbia descomunal, el titular que he llegit avui a *Última Hora*, Sr. Conseller. És a dir, vostè davant les declaracions de la Sra. Catalina Bibiloni, presidenta de la junta de personal docent, vostè l'acusa de fer electoralisme. Vostè diu que lamenta les crítiques, perquè cada vegada que vostè ha tingut aquí fora docents, tot d'una s'ha posat com una moto, lamentant les crítiques, ho du molt malament Sr. Conseller, i atribueix que aquestes crítiques són del període electoral.

Quan vostè sap que en aquest moment hi ha un xat, que ja va pels 1.200 docents interins que han creat un xat, perquè no estan d'acord ni tan sols, no només amb la implantació de la LOMLOE, no només amb totes aquelles promeses incomplides que vostè va dir que faria, si no amb com es du el procés d'estabilització de tot el personal docent d'aquesta comunitat autònoma. Vostè sap que té un greu problema i el té en tots els sentits.

També ahir, dia 6 de febrer, Joan Crespí del sindicat SIAU, que en aquest moment és la tercera força més votada dins les Illes Balears, -veig que riu-, es queixava ell que vostè sempre ha menyspreat aquest sindicat i ara es troba que és la tercera força dins els docents, entrevistat a Canal 4, l'acusava a vostè del que jo he dit abans, de ser un pedagog de despatx, que no ha volgut en cap moment dialogar amb els docents, que els ha carregat d'una forta càrrega burocràtica, amb informes a emplenar, que és un menyspreu al professorat, amb una llei totalment imposada.

Centres que fan insubmissió, com el que jo li deia abans, pràcticament la meitat dels instituts d'aquesta comunitat autònoma s'han plantat davant vostè, i la resta, com he dit abans, fa el que bonament pot. I si cada dia surten els alumnes de les aules és gràcies a la feina que fan tots els docents d'aquestes illes.

Ens recordava que, una vegada més, com li deia abans, que els currículums només els havien donat als docents, (...) als sindicats, cinc dies per poder fer esmenes, als docents, que són els que veuen cada dia la realitat de les aules i saben les seves necessitats.

I vostè el que ha fet ha estat voler intentar llevar poder als centres, voler llevar a les aules i dirigir-ho tot des de la conselleria.

Ja, evidentment, com li he dit altres vegades, ja no parlem de formació professional, perquè en aquest moment encara a dia d'avui es troben molts d'alumnes sense professors, i vostè s'ha permès el luxe de treure 30 professors que tenien una experiència entre 20 i 30 anys al carrer, quan a la resta de autònomes, a totes les comunitats autònomes se'ls ha donat una solució.

Miri, Sr. Conseller, de notes i de criteris d'avaluació en parlaré a la meua segona intervenció, perquè he de menester molt de temps i veig que se m'ha acabat el temps, però seguirem parlant de notes i de criteris d'avaluació.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. En nom del Govern té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

President, diputats, diputades. Sra. Durán, Moltes gràcies per la seva lliçó de no-supèrbia, moltes gràcies per la lliçó de mentides continuades que ha dit des que és aquí dalt i moltes gràcies per tot.

És evident que vostè i jo tenim moltes diferències sobre el model educatiu, sobre la valoració de la LOMLOE. I, miri, entre vostè i jo, i nosaltres, hi ha moltes diferències, una important és que nosaltres sempre hem respectat les lleis, nosaltres sempre hem donat resposta a les lleis que han estat aprovades pel Parlament espanyol, nosaltres varem aplicar la LOMCE, malgrat les nostres discrepàncies, i nosaltres hem aplicat la LOMLOE com un mandat del Parlament, o és que nosaltres ens havíem de plantar? Això que hi hagi comunitats autònomes que no hagin aplicat la LOMLOE deu ser una suposada història seva, totes les comunitats autònomes espanyoles han aplicat la LOMLOE, Sra. Durán, és que és així, és que vostè s'inventa unes qüestions que a mi realment em fan empegueir.

En segon lloc, nosaltres ho hem dit moltes vegades i varem manifestar que ens hagués agradat, clarament, una aplicació més lenta de la LOMLOE, ens hagués agradat una aplicació més lenta de la LOMLOE.

I li diré un parell de coses, ha començat vostè pels currículums. És veritat, es varen aprovar dia 1 d'agost, però vostè sap que hi ha comunitats autònomes governades pel Partit Popular que encara no han aprovat els currículums o les han aprovat a finals d'aquest trimestre? Vostè hauria de saber que nosaltres varem començar a donar a conèixer els currículums fa gairebé un any, un any, en el Consell Escolar, i varem fer totes les meses necessàries per discutir el tema dels currículums de la LOMLOE, i varen ser aprovats pel Consell Escolar, cosa que vostè ha obviat, el Consell Escolar és allà on hi ha tota la comunitat educativa que ha participat de forma clara i absoluta.

I l'única crítica que varem tenir, i nosaltres he dit moltes vegades que estam d'acord que s'hauria d'haver aplicat d'una altra manera, com s'hauria d'aplicar d'una altra manera la LOMCE, malgrat les nostres discrepàncies. Per tant, nosaltres, la comunitat autònoma de les Illes Balears fou de les primeres que va publicar el currículums, malgrat fos el primer d'agost, però això ja ho teníem treballant des de fa estona.

Segona qüestió, vostè ha fet èmfasi en el tema de la formació, és veritat, nosaltres volíem fer més formació. Sap vostè en aquests moments quants professionals docents han treballat i s'han format en situacions d'aprenentatge, en avaluació, en activitats formatives sobre els distints aspectes de la LOMLOE? Més de 7.000. Quan vostès varen aplicar la LOMCE l'única cosa que els va interessar va ser el TIL, 7.000 docents que han estat formats en temes de LOMLOE. Si això, evidentment, és realment una forma de manca de respecte als docents, *que baje Dios y lo vea*.

Hem fet jornades, hi ha un assessorament permanent per part del Servei d'Orientació, els Serveis de Formació del CEP fan formació LOMLOE. A més de tot això, s'hi ha d'afegir que, des del CFIRDE, que és un centre de formació d'equips directius, també es treballa en temes de LOMLOE. Per tant, hem fet tot un plantejament important per tal de millorar la formació i sabem que encara ens queda molt per realitzar, però ho hem fet, 7.000 docents es formen i s'han format en aquest sentit.

Nosaltres ho hem dit moltes vegades, l'aplicació de la LOMLOE no ha estat fàcil, a mi em fa gràcia quan vostè, és a dir, em desqualifica, vostè és una experta en desqualificacions, una experta en desqualificacions; li diré una cosa: el Ministeri d'Educació i la Conselleria d'Educació no hi ha hagut cap membre de la conselleria que hagi fet currículums, això han estat docents que han fet currículums, situacions d'aprenentatge i criteris d'avaluació, no hi ha cap despatx que faci aquest tipus de coses, tant el ministeri com la Conselleria d'Educació varen participar un centenar de docents que es troben a les aules per fer situacions d'aprenentatges i per fer realment tot el tema de criteris d'avaluació. No s'ha fet des cap despatx, és aquest plantejament de vostès sempre d'intentar desqualificar de forma simple una llei complexa.

Li diré més, quant a infantil i primària, i reconeix les dificultats reals, vostè sempre fa uns discursos apocalíptics, es creuen la veritat absoluta, parla amb un parell de docents i a partir d'aquí generalitza tot el sistema educatiu, fins i tot es fa ressò d'un sindicat que no és a la mesa sectorial, li vull recordar, no és a la mesa sectorial, ni era a la mesa sectorial la passada legislatura, perquè no existia, ha estat ara a les al·legacions que hi ha estat. Per tant, nosaltres tenim la mesa sectorial com un element clau de participació i de debat.

Li diré més, a infantil i primària centres ens han dit, per què nosaltres no anam a fer *paseillos*, jo des que vaig començar no vaig a fer *paseillos*, Sra. Durán, he anat als centres i he fet claustres, jo no faig *paseillos*, vostès no podien fer ni *paseillos* perquè no els volien ni veure. I li diré més, alguns centres i sindicats no diuen públicament el que pensen de vostè, segurament perquè els tenen por encara.

I li diré més, nosaltres, en aquest sentit, han dit molts de centres d'infantil i primària, que realment la LOMLOE legalitza el que fèiem, el que fèiem des del punt de vista pedagògic, ens ho han dit. I si vostès tenguessin un coneixement profund d'això ho sabrien. Allà on hem tengut més problemes? Sí, a secundària, jo això li he reconegut, és allà on hi ha hagut una vintena de centres que han dit que hi estaven totalment en contra, això ho sabem, ho sabem perfectament. Nosaltres no amagam la realitat, nosaltres reconeixem aquesta realitat, però li diré més, malgrat això, evidentment, tots els centres treballen en l'aplicació de la LOMLOE.

I tots els centres han sol·licitat assessorament presencial per part d'Ordenació Acadèmica i els hem donat tot aquell assessorament que sigui possible.

Li diré més, el tema de l'avaluació, és veritat que va sortir el mes de setembre, però des del mes de juliol ja l'havíem discutit amb directors de centres, l'esborrany de resolució hi era, Sra. Durán, hi era, hi ha comunitats autònomes que vostès governen que encara ni tenen aquest plantejament.

I, miri vostè, nosaltres vàrem flexibilitzar i sí que vàrem flexibilitzar. Ara vostè em parlarà de les notes i d'aquest tipus de coses, li vull recordar que l'EGB de la Llei general d'educació del Sr. Villar Palasí, una llei que es va fer en temps del franquisme i que jo sempre he dit que tenia elements positius, perquè vaig fer la tesi doctoral sobre aquesta qüestió, ja parlava de deficiència insuficient, etc., suficient, etc., ja no hi havia només cultura numèrica. Podem discutir el tema de la cultura numèrica, però ja l'EGB es feia d'aquesta manera, ho dic, i a molts de països d'Europa es fa d'aquesta manera, la cultura numèrica que es troba molt arrelada, però és freda i s'ha d'explicar. I nosaltres aquest tema el tenim molt clar.

L'eina del GESTIB, que vostè ha dit això, en aquests moments hi ha més de 300 centres educatius que utilitzen l'eina d'avaluació del GESTIB, més de 300 centres. Sra. Durán, li diré, públics i concertats, de primària, secundària i de batxillerat, i ara, darrerament, hi ha més de 30 centres que han tornat sol·licitar a partir de l'1 de febrer utilitzar el GESTIB. Per tant, passam a un procés de dur a terme aquest procés d'implantació progressiva.

La majoria de centres, que és un altre element variable important de la LOMLOE, tenen elaborades les propostes pedagògiques, a Eivissa i Menorca tots els centres ja han elaborat les propostes pedagògiques, i a Mallorca hi estan de forma progressiva. A nivell de centres concertats, també es troben en aquesta línia, nosaltres parlem amb els centres concertats, amb els centres públics, amb els directors i ens diuen el que ens diuen, i estan d'acord molts de centres privats, que no en vull dir el nom, amb la línia pedagògica realment de la LOMLOE, perquè legalitza el que feien.

I la informació a les famílies, sí, l'hem de millorar, estic d'acord amb vostè que l'hem de millorar, i la milloram, i treballam amb els centres de secundària i de primària per seguir millorant la informació a les famílies.

I la Inspecció Educativa, des del primer moment, des del primer dia va començar a analitzar centre per centre quina era

la situació. I miri, tots els centres educatius varen donar informació a les famílies a l'inici de curs, varen informar de tot el que implicava la LOMLOE, amb totes les dificultats, sí, Sra. Durán, amb moltes dificultats. Tot això jo ho reconec, passar d'una llei a una altra és complicat, tots els processos de transició legislatius són complicats, i el procés de transició educatiu ho és més, i l'aplicació d'una norma no és un curs o dos, són més de quatre anys que, de vegades, per consolidar, de vegades pedagògicament, aquesta qüestió.

Per tant, Sra. Durán, jo reconec -li ho he reconegut moltes vegades- que l'aplicació d'una normativa que suposa un canvi de model important i que no és aquesta caricatura que vostè ha fet, jo li demanaria una mica més de rigor quan despatxa d'una forma simple la LOMLOE, la despatxa de forma simple... Li vull recordar que la LOMLOE va ser una llei democràtica, pactada i aprovada per una majoria important del Congrés dels Diputats, de molts de partits polítics, mentre que, la LOMCE, la seva llei, només va ser aprovada pel Partit Popular i va tenir en contra tota la comunitat educativa.

Nosaltres reconeixem que hi ha sectors de la comunitat educativa que no estan d'acord amb l'aplicació, hi ha gent que està d'acord amb la LOMLOE i no amb la forma com l'hem aplicada i, per tant, nosaltres tenim clar que ens hagués agradat una altra aplicació, però sí que estam totalment d'acord amb una llei educativa que està dins els estàndards de la Unió Europea i dels països en vies de desenvolupament d'educació, la LOMCE era un retrocés important.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Tiene la palabra la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies. Sr. Conseller, miri, quan vostè m'acusa a mi de fer-li desqualificacions, cregui'm, perquè li dic sincerament, no és la meva intenció, jo estic narrant aquí la realitat del que es viu a les aules i del que ens transmeten, no només els docents, vostè em diu, és que heu parlat amb qualque docent: no, ens transmeten tots els sindicats.

Jo, Sr. Conseller, li he parlat de les dues declaracions que hi va haver ahir: una era d'un sindicat, que vostè ha dit que fins ara no era a la mesa, ara supòs que ja hi serà perquè ja té una representació, com he dit..., -bé, d'acord, no hi és-; i també li he parlat de la Sra. Catalina Bibiloni, que també vostè avui l'ha desqualificada públicament, en el diari *Última Hora*, que diu que fa electoralisme.

Sr. Conseller, quan jo li he dit a vostè que aquesta llei LOMLOE és esnobisme pedagògic, que s'ha aprovat i s'ha dissenyat per uns experts de dins un despatx sense conèixer la

realitat de les aules, que li he dit que és un edifici teòric, artificios, buit de contingut i de criteri, no li ho dic jo, és que no li ho dic jo!, ho diuen els docents!, i li he dit de quin centre ha partit, però és que són tots els docents que s'han plantat, i els que no han sortit públicament, no han fet una nota de premsa, no... No es pot aplicar.

Han començat la seva aplicació perquè, evidentment, els docents i els centres educatius intenten -evidentment- aplicar la normativa i atendre la legalitat vigent, és clar, només faltaria, però és una autèntica barbaritat l'esforç que se'ls ha demanat als docents, Sr. Conseller. Els docents estan angoixats, estan estressats, i qualcun es queixa que, per primera vegada, els fan a avorrir la seva feina perquè, de la manera com s'implanta la LOMLOE, Sr. Conseller, tots els docents es consideren uns simples administratius que s'han de passar hores i hores davant un programa informàtic que, al final, és el que qualifica els seus alumnes.

Això és el que diuen els docents, Sr. Conseller: que al final la càrrega burocràtica és tan, tan forta..., les hores que han de passar -com li he dit jo- per fer aquests informes d'aquests criteris d'avaluació, que no poden atendre així com toca, Sr. Conseller, els alumnes; i això és una realitat que vostè no pot negar. I no són 20 centres, Sr. Conseller, són més de la meitat dels centres de les Illes Balears que s'han plantat, Sr. Conseller, i que li han dit que per aquí no van, i els docents estan enfadats amb vostè, alguns diuen que no se senten representats pels sindicats, fins i tot, Sr. Conseller, i vostè ho sap.

I els sindicats li diuen, que la implantació ha estat un desastre. Per això se li ha demanat autonomia, en els centres, perquè no es pot implantar d'aquesta manera, Sr. Conseller. I és vera, aquí és l'única comunitat autònoma que ha volgut aprovar els currículums a la correguda, que han volgut implantar els criteris dos dies abans de començar -i no m'ho pot negar-, que han volgut fer tot això sense cap tipus d'esborrany.

Al final ens trobam amb les notes i amb els criteris d'avaluació; tenim un informe de criteris d'avaluació, que és un autèntic jeroglífic, Sr. Conseller, cada matèria té una sèrie de criteris avaluable al llarg del curs, cada assignatura es divideix en parts i l'alumne ha d'anar assumint els criteris, per la qual cosa al final del curs no es pot saber del tot quins són els que s'han complert. Hi ha centres que aporten anotacions però, evidentment, aquestes anotacions, observacions, no són obligatòries, i els centres que no les aporten idò els pares no saben quines..., no poden tenir manera de saber el nivell de coneixement dels seus fills, Sr. Conseller.

Miri, al final, tots els pares han rebut aquest desembre això -això-, han rebut un informe de 16 pàgines, un informe de 16 pàgines!, Sr. Conseller, 16 pàgines que no les entén ningú. No, Sr. Conseller, no les entén ningú, i vostè ho sap. Al final, els pares el que fan..., això també ho va denunciar FAPA, per cert, la vicepresidenta deia que no estaven preparats ni els docents ni les famílies, ho afirmava la Sra. Cristina Conti, i assegurava que els criteris LOMLOE d'aquest curs, que només s'aplicava en els cursos senars de tots els nivells, suposaven una feïnada per als docents, perquè al final els pares utilitzant justament el resum.

I què fan els pares? Es basen en els colors: el color verd, el color groc i el color vermell; color verd és bo, el progrés és bo, el color groc és un progrés regular, i el color vermell és un progrés inadequat. Una mare em comentava que divendres passat va anar a veure la seva tutora, perquè no havia assabentat del que significava això, aquestes 16 pàgines que, després, si entrem dins els criteris d'avaluació -si tenc temps-, vaja, que alguns són de nota.

Què passa, Sr. Conseller, què li va dir la professora? Miri, si vostè veu que el progrés és regular, és un color groc, significa que és entre un 4, 4,5 i un 5,5. I com ho puc saber? Depèn del professor, depèn del professor. Això va ser divendres passat, Sr. Conseller.

Quan les famílies estan totalment desorientades, no en tenen ni idea del progrés dels seus fills, Sr. Conseller! I han rebut això -que és un llençol- que posa: biologia i geologia, 15 criteris valorats, 9 de 15; educació física, 6 criteris valorats de 15. I en els criteris d'educació física, per exemple, ens trobam: adoptar actituds compromeses i conscients dels distints estereotips de gènere i comportaments sexistes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Durán, tiene que terminar, por favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Conseller, això és un autèntic desbarat, que just passa en aquesta comunitat autònoma. I vostè ha dit: a segons quines comunitats autònomes no s'aplica. No, a les comunitats del Partit Popular li puc assegurar que els professors no han tengut aquesta càrrega administrativa, que els professors a hores d'ara no han d'emplenar 16 fulls per cada alumne, i que els pares han rebut un butlletí de notes als tres mesos, amb notes numèriques, que els ha permès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Durán, termine por favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí, ya termino-, que els ha permès conèixer el nivell de coneixements dels seus fills.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Durán. Tiene la palabra el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, Sra. Vicepresidenta, diputats, diputades. Sra. Durán, jo crec que vostè necessita un bon reciclatge de LOMLOE, la veritat, necessita un bon reciclatge. Miri, ara li donaré una sèrie d'exemples. Vostè ara ha plantejat les

dificultats, vostè sap..., ara compararé la LOMCE i la LOMLOE, perquè entengui la complexitat i com ha evolucionat.

Elements curriculars, LOMLOE-LOMCE: educació primària, objectius específics: n'hi havia 91 -LOMCE-; competències específiques, LOMLOE, 35; continguts de primària, segons la LOMCE, 996; sabers bàsics, LOMLOE: 721; estàndards d'aprenentatge, elements d'avaluació de la LOMLOE, 1.210. Criteris d'avaluació de la LOMLOE, 353.

Miri, no li faré cap anàlisi profunda perquè no tenc temps, lògicament, però li diré dues coses: jo he reconegut la veritat que a nosaltres ens hagués agradat tenir més temps per a la seva aplicació, li he dit per activa, per passiva i per perifràstica. I no és veritat el que vostè diu, vostè parla d'un cas i ho generalitza. Això ha estat sempre la seva política des que és aquí dins.

Sra. Vicepresidenta, no em funciona això, ho dic simplement perquè... millor per a mi, no hi tenc cap problema.

Bé, nosaltres, ja per concloure, perquè evidentment no tenc massa més temps, nosaltres fem una valoració positiva de l'aplicació de la LOMLOE malgrat totes les dificultats, i amb algunes de les quals hi estic d'acord, fins i tot amb algunes de les quals hi estic d'acord. El que passa és que vostè té aquest defecte de generalitzar, perquè una mare m'ha dit... i a partir d'aquesta mare que li ha dit vostè fa una generalització.

Nosaltres hem parlat amb tots els centres, jo he visitat més de 250 centres, però *a pie de cañón*. Sí, Sra. Durán, -no faci així amb el cap!, escolti, jo no dic mentides-, parli amb els centres que he anat, i he fet claustres de més de cent persones, no he fet *paseillos*. Si vostès varen ser incapaços d'anar-hi realment.

Per tant, aquesta valoració positiva evidentment implica que nosaltres hem de millorar, quines qüestions hem de millorar? La formació. He dit que hi hagué 7.000 docents que hem estat formant; que el tema del GESTIB l'utilitzen més de 300 centres, més de 300 centres; que hem de millorar la informació sobre els criteris d'avaluació. Ja li he dit abans, l'EGB ja no posava notes i que simplement de vegades el problema, la qüestió clau és del comentari que s'ha de fer per part del tutor per explicar l'evolució del seu alumne.

Nosaltres fem reunions amb directores de tots els nivells educatius públics i concertats. Fem reunions -no faci així, perquè fem reunions, vostè sabrà més..., que té espies allà dins, que té aquells espies xinesos que realment ens expien la conselleria?- estam fent això, treballant per al curs 23-24, per al curs 23-24 millorar aspectes de la LOMLOE.

Miri, li diré una altra cosa...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -per ventura tenen acords amb els xinesos, mai no se sap-, miri, per tant, nosaltres en temes qüestions d'aplicació curricular, criteris d'avaluació i informació sé que hem de millorar prou coses. I com que l'any que ve tot el currículum

serà LOMLOE és evident que serà en una situació molt millor en formació que fem.

Miri, li diré un parell de coses. Vostè ha fet de "xiringuitos", en fi, ha fet una caricatura fàcil o ja sé que tots els docents pensen el que vostè ha dit, ja ho sabem que tots ho pensen; escolti, el currículum LOMLOE és un currículum que està al nivell dels països més desenvolupats a nivell educatiu, senyora... -sí, Sra. Durán, més desenvolupats a nivell educatiu. I li diré més, aquest currículum, evidentment, són currículums que no van en contra del coneixement, no van en contra del coneixement, no hi competències sense coneixements, que no van en contra de la memòria, estan en contra de l'ensenyament memorístic. Sí, Sra. Durán, aquesta és la realitat. I li diré més, l'anàlisi de la LOMLOE no només es troba a la qüestió curricular, va molt més enllà la LOMLOE, hauria d'anar a una visió més global. Li recordaré algunes coses de la LOMLOE per tenir aquesta visió global. Per una part, s'institucionalitza d'una forma clara que 0-3 és una etapa educativa, la LOMCE no ho possibilitava. S'aposta per una educació inclusiva de forma clara...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., -jo, vostè necessita tot un parlament per a vostè per parlar tot el que deia, mai no escolta, però parla molt, fins i tot quan és aquí, al banc de l'oposició.

(Alguns aplaudiments)

Amb la LOMLOE hem recuperat la participació democràtica als consells escolars, cosa que la LOMCE va reduir de forma clara. Aposta per l'escolarització equilibrada, cosa que la LOMCE no feia. Resulta que fa les polítiques d'igualtat, resulta que diu que no s'han de concertar els centres que segreguen per sexe. La LOMCE deia això. Tracta de fer un tractament més adequat de les llengües oficials, cosa que la LOMCE no feia. Evidentment, fa un respecte a les competències educatives de les comunitats autònomes, cosa que la LOMCE no feia. Per tant, Sra. Durán.

I la darrera qüestió que li vull dir, vostè parla d'autonomia de centres, si realment la llei, la LOMLOE, sí que fa una defensa de l'autonomia de centres. Li vull recordar que els centres, en el professorat de primària i secundària no hi ha llibertat de càtedra, la llibertat de càtedra és a Universitat, i això és Tribunal Constitucional, haurien de veure què diu el Tribunal Constitucional, clarament el professorat ha de fer les classes d'acord amb els currículums i el que realment cada centre defineixi. Aquesta és la qüestió.

Aquesta llei educativa de la LOMLOE, tot i les seves dificultats d'aplicació, que jo li reconec, estic convençut que serà i és una bona llei i millorarà, evidentment, des del punt de vista real el nivell educatiu dels estudiants de les Illes Balears, sinó al temps. El que li puc assegurar és que la política de retallades i les polítiques de la LOMCE sí que van en contra del nivell educatiu dels estudiants de les Illes Balears. Ja pot fer capades, Sra. Durán, la realitat és molt dura, i jo comprenc que la veritat fa mal, però la veritat és que amb nosaltres, el Govern de les Illes Balears, aquest govern i aquesta Conselleria d'Educació, tots els indicadors educatius d'educació han

millorat, tots, i no ho diem nosaltres, ho diuen indicadors que s'han fet des d'avaluació externa.

Per tant, Sra. Durán, crec que és important reconèixer la veritat. Jo sempre li tenc la mà estesa, fins i tot amb algunes coses que ha dit hi puc estar-hi d'acord, però, evidentment, nosaltres hem d'aplicar la llei. Ja sabem que vostès són uns experts a deslegitimar governs...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... duen molt de temps...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

... però vostè tanmateix parla, parla i per tant segueix parlant. Molt bé.

Moltes gràcies, Sra. Durán, un altre dia ens veurem.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 13081/22, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a suport al professorat de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en les proposicions no de llei. Debatem, en primer lloc, la Proposició no de llei RGE núm. 13081/22, dels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a suport al professorat de les Illes Balears.

Començam amb les intervencions, per defensar la proposició no de llei en primer lloc intervindrà el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies, president, senyores i senyors diputades. Avui portem per a l'aprovació d'aquest plenari una proposició no de llei de suport al professorat de les Illes Balears.

Aquesta és una iniciativa de suport moral, de suport emocional, de suport a la professionalitat dels i de les mestres que cada dia treballen per poder donar una educació de qualitat a tot l'alumnat. Aquesta és una iniciativa de defensa dels equips directius, els quals massa vegades estan qüestionats per raons de caràcter individual. També aquesta és una iniciativa que defensa els valors democràtics, la tolerància, el respecte i

l'esforç dels claustres dels centres educatius per aconseguir un sistema educatiu de qualitat.

El 25 de novembre es varen produir uns fets puntuals a un centre educatiu concertat, La Salle, els quals varen posar damunt la taula tota una sèrie de plantejaments de caràcter polític sobre les actuacions d'una docent.

Des de fa massa temps hi ha tota una sèrie de grups que posen en entredit la professionalitat dels i de les docents i que intenten no deixar-los fer la seva feina, perquè són qüestionats constantment amb sospites infundades i que només el que fan és repercutir sobre la confiança que la societat ha de tenir sobre el professorat i la seva professionalitat.

Els centres estan regulats per un reglament de règim intern, un reglament de funcionament, i són els equips directius i els equips docents els encarregats de fer-lo complir per poder assegurar una convivència tranquil·la, per poder assegurar una actuació docent centrada en processos formatius i poder intentar que els alumnes adquireixin capacitats i competències de tot tipus, també en tolerància, en respecte i en no-violència.

Des d'aquells fets es varen fer tota una sèrie d'actuacions per part del Servei d'Inspecció i es va analitzar si s'ajustaven al que disposa el Reglament de règim intern amb atenció a les famílies, visites al centre, entrevista a l'equip directiu, entrevista a la professora afectada, al professorat, a l'alumnat. Per la qual cosa, s'ha actuat adequadament davant dels fets que podien causar l'enrenou.

Ara bé, també és cert que aquests fets varen tenir una repercussió molt important fora del centre i especialment a les xarxes socials, amb un atac personal directe a una professora. Aquest fet és el veritablement irrefutable i condemnable, ja que aquesta docent va ser atacada, insultada, amenaçada i condemnada per la seva actuació com a docent i dins d'un centre educatiu. I això és el que hem de condemnar.

No es pot transmetre la condemna als docents que fan la seva feina. No es pot barrejar la dèria de certs grups amb la feina dels docents. Aquest tipus d'actuacions per part dels grups polítics, únicament tenen com a finalitat última, generar un clima de ressentiment, odi, d'oposició als docents, especialment a l'ensenyament públic i de l'ensenyament de la llengua catalana. I en aquest cas, malgrat ser un centre concertat, també es va aprofitar per fer bandera d'una manca de respecte a les normes, el rebuig al compliment del reglament de règim intern, traslladant en nom d'un patriotisme vuitcentista, un discurs de menyspreu, un discurs de rebuig, un discurs de rebuig a l'activitat docent, per part d'alguns responsables polítics i de la societat.

Si volem ensenyar en tolerància, no podem avançar en crispació, no podem encoratjar l'odi, no podem encoratjar la violència, en definitiva, es criminalitza una professora per fer la seva feina, s'instiga a l'odi, es demana la seva expulsió. En definitiva, es rebutja la democràcia, amb actituds pròpies del feixisme. Amb aquest patriotisme mal entès, es va fer gala de cercar la divisió, la crispació i l'agitació d'aules i de famílies. Si volem un sistema educatiu de qualitat, no podem permetre aquestes actuacions, ni aquestes situacions poden agitar el

fantasma d'un nacionalisme espanyolista, que cerca la violència i rompre el clima de tranquil·litat a les aules.

Hi ha hagut una persona que per fer la seva feina, per inculcar els valors de respecte a les normes, per reforçar el compliment de les normes, s'ha vist amenaçada de mort, exposada la seva família i vulnerat el seu dret fonamental a la intimitat, en nom d'una bandera que s'ha fet, en definitiva, en nom d'una idea política.

Sé que ara sortiran aquí i parlaran d'adoctrinament, de separatisme, de catalanisme, ah!, i també segurament de comunisme, no sé quantes barbaritats més es diran, però jo els dic abans que no, no poden transmetre el sentiment d'odi, de rebuig a les normes, en nom d'una bandera, perquè això és simplement feixisme. Aquí som a un estat democràtic i de dret, per la qual cosa això és intolerable.

I tot el contrari, els instituts han de ser llocs de tolerància, de diàleg i de respecte a les persones i a les normes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Muchas gracias. El contexto de esta iniciativa nos sitúa en la época del Mundial de fútbol, más o menos, una clase a punto de empezar, unos chavales sacan una bandera, da igual de que país, pero es un elemento que estaba prohibido en una clase, no estaba permitido en ese momento. Por lo tanto, en esta iniciativa lo que hacemos es apoyar al profesorado, no sólo por su labor, que venimos haciendo a través de aumentos de presupuesto constantes que se han ido haciendo año tras año en la financiación educativa de las Islas Baleares, sino esta vez apoyar al profesorado también como autoridad en las aulas.

Primero porque la profesora simplemente estaba poniendo orden en la clase, sin más, ya está, es su hora de clase, no se puede hacer un cuestionamiento público a la autoridad, y me parece que es irresponsable e intolerable, y creo que, en el fondo, quienes alentaron todos los ataques a la profesora saben perfectamente que esto se les fue de las manos, porque esto era la política metida en las aulas, creando conflicto, creando ruido y creando división.

Segundo, porque creo..., bueno creo no, estoy segura que partidos políticos se han escudado en una profesora para hacer política, se han escudado para hacer política en una profesora, y eso es infame, infame. Porque, al fin y al cabo, lo que se ha hecho es desatar el caos por defender dos colores, antes que a una maestra, que es una señora que ha recibido insultos, ha recibido amenazas, la han cuestionado y resulta infame, porque todo el mundo sabe que detrás de esos ataques en redes sociales, o en prensa que se han hecho, hay una idea política, una idea política del nacionalismo ciego, con el cual nosotras

evidentemente no estamos de acuerdo, ni con el nacionalismo ciego, ni tampoco con que se ataque a profesores y a profesoras, que eso es una época muy oscura de España, en la que se cuestionó, amenazó, incluso mató, a profesores y se asesinaron a profesores delante de una tapia.

Y en tercer lugar, esta iniciativa requiere poner en valor la importancia, de que en las escuelas ni política, ni religión, ni política, ni religión en las aulas, ninguna de las cosas puede entrar en las aulas. Lo único que tiene que entrar en las aulas son valores humanos y derechos humanos, es lo único. Otra cosa es que se fomente el debate, que se cuestione la realidad dada, que se explique a los niños y a las niñas cuáles son las formas ilegítimas de gobierno, antidemocráticas de gobierno, que se explique a los niños y a las niñas que la realidad es un terreno de disputa, que lo establecido puede cambiarse, que puede transformarse la realidad. Otra cosa es que hagamos de la bandera, o del idioma oficial, de cualquiera, un campo de batalla en las aulas. En eso no estamos de acuerdo.

Y me da pena porque a este país creo que se le defiende con medidas por las que se conceden más derechos y más bienestar a quienes viven aquí, a nosotras, que somos poco sospechosas de ser nacionalistas y poco sospechosas también de ser poco patrióticas, creo que nos avala realmente nuestro trabajo, nos avala haber aprobado una reforma laboral para mejorar la vida de los trabajadores y de las trabajadoras, nos avala haber subido el salario mínimo interprofesional, nos avala querer repartir la riqueza y paliar las desigualdades existentes, un 23% de pobreza infantil, por ejemplo, estableciendo un impuesto a la banca, un impuesto a los beneficios de las eléctricas y un impuesto a los mil-millonarios, cosa que a ustedes eso pues no se lo pueden agenciar, porque votaron en contra, la derecha en general. Pero nosotras sí, nosotras defendemos España con nuestro trabajo y nuestra bandera tiene contenido evidentemente y la usamos, usamos la bandera para trabajar por ella. No la usamos para insultar a este país, a su historia y a la gente que lo está pasando mal, utilizando la bandera para atacar sin ningún tipo de contenido.

Respecto a la mejor defensa al profesorado, creo que además de esta iniciativa que, como ha dicho el compañero, es de carácter emotivo, de alguna manera, la mejor defensa que se le puede hacer a la comunidad educativa y al profesorado es la contratación de 2.500 profesores más, que se ha hecho durante esta legislatura, la inversión de 150 millones de euros en educación y, aunque no hemos podido llegar al 5% del Producto Interior Bruto, nosotras vamos a seguir defendiendo que tiene que haber una mayor financiación a la escuela pública, pero también procesos de estabilización, como ahora que vamos a pasar del 38% de interinos al 8% de interinos, con este nuevo proceso de estabilización. Y eso es importante y ese es el mayor apoyo que se puede dar a la comunidad educativa.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Bon dia, diputades, diputats. Gràcies president. Bé, aquesta iniciativa la veritat és que ens va saber un poc de greu haver-la de presentar, no la volíem haver de presentar, però no ens ha quedat més remei, davant una agressió de les característiques que va patir la professora i el claustre sencer del Col·legi La Salle, amb amenaces de mort incloses, i amb un grup polític darrera que els donava suport, la veritat és que vàrem trobar que aquesta casa s'havia de posicionar, s'havia de posicionar com s'han de posicionar normalment els parlaments democràtics, al costat de la víctima.

Per això avui tenen l'oportunitat de posicionar-se al costat dels que ensenyen, al costat dels que eduquen les nostres filles i fills, aquells i aquelles persones que mereixen el màxim respecte per part de totes i tots, aquelles persones que, històricament, sempre han tingut el màxim respecte per part de totes i tots. I és quan l'extrema dreta, que també històricament ha viscut de la crispació, quan aquesta extrema dreta es posa amb el col·lectiu docent és quan es perd el respecte a aquestes persones.

Al cap i a la fi parlem d'una gent que la seva professió és la d'ensenyar, però no només ensenyar en termes d'educació, sinó ensenyar també valors, valors molt importants, valors com el de l'educació, el de la pau, el del respecte, el de l'esforç, aquests valors són els que a dia d'avui tot el col·lectiu docent, dins les aules, ensenya als nostres fills i filles. En canvi, l'extrema dreta aplica valors com els de la crispació, de l'insult i l'assetjament, com he dit, fins i tot amb amenaces de mort.

Els demòcrates, les persones que creiem en la llibertat i en la democràcia, estiguem d'acord o no amb les normes que s'apliquen a dia d'avui en els centres educatius, ens hem de posicionar a favor, com dic, dels docents, del col·lectiu docent, de la gent que dia a dia treballa amb les nostres filles i fills, al cap i a la fi els tenim confiats el futur del país. Per tant, mereixen aquesta respecte.

I, com deia, aquesta casa, que és la casa de totes i tots, s'ha de posicionar, s'ha de pronunciar. Els centres educatius, evidentment, s'han dotat de les eines per reconduir els possibles conflictes que hi pugui haver i aquestes eines les va usar, tant la professora com l'equip directiu, quan hi va haver un petit conflicte, com deia la Sra. Santiago, per un pedaç que té dos colors, hi va haver un conflicte per un pedaç que té dos colors, i aquest conflicte resol segons com marquen els reglaments dels centres, talment, així com es resolen altres conflictes a diari en els patis dels instituts o a les aules dels instituts. I aquests conflictes els resol l'equip directiu i el docent que en aquell moment li toqui ser a aquella aula.

Per mor de la resolució d'un conflicte, perquè al cap i a la fi parlem de la resolució d'un petit conflicte que hi havia hagut a una aula, com dic, un grup decideix que ha d'aplicar allò que ha aplicat històricament, crispació, insults, amenaces, assetjament, etc. I, com deia, aquesta casa s'ha de posicionar a favor en aquest cas de la víctima, però sobretot s'ha de posicionar a favor del col·lectiu docent i dels valors que el representen: esforç, pau, educació i respecte.

I ja per acabar, vull enviar una forta aferrada a Margalida, a tot el col·lectiu docent de La Salle, a l'equip directiu que, amb molt d'orgull, va en aquell moment haver d'aguantar l'assetjament de l'extrema dreta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Començam la intervenció dels grups parlamentaris que han presentat esmenes i, en primer lloc, pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, que ha presentat les esmenes RGE núm. 630 i 631/23, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, molt bon dia a tots. Vagi per endavant el suport d'aquest grup parlamentari a tots i cadascun dels apartats dels punts d'aquesta proposició no de llei.

Nosaltres creiem en el respecte a la tasca dels docents, d'aquesta professora, en concret, que va protagonitzar, crec que molt, i que ella no volia, un capítol molt negre de la política i de la vida pública; una dona que estic segura que avui no li agradaria veure's sobre els papers, ni tampoc veure's en aquesta cambra autonòmica o en aquesta cambra parlamentària, però que, en qualsevol cas, coincidim amb el que s'ha dit fins ara aquí en presentar aquesta proposició no de llei tant el Sr. Casanova com la Sra. Santiago com el Sr. Mas.

Nosaltres creiem en el respecte a la tasca dels docents i també d'aquesta docent, en concret. Condemnam efusivament aquesta agressió, perquè creiem que ha estat una agressió, i també creiem que segons quines actuacions són molt perilloses, són perilloses perquè fan trontollar el nostre estat del benestar, el nostre estat educatiu, el nostre sistema educatiu, la nostra manera d'entendre i concebre la vida, i no és altra que una manera de veure la vida i la política, i també l'educació i qualsevol cosa que dictamini i tenguim a veure amb el nostre dia a dia, que la convivència, que el respecte a les diferències, que l'educació i que els valors. Per tant, nosaltres condemnam absolutament el que va patir aquesta dona i esperem que un capítol tan negre no es repeteixi.

Se'ns ha criticat, és cert, que nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes, no tenim cap esperança que s'acceptin, ja els ho diem aquí, o sigui, no vàrem néixer ahir, com he dit, i perdoni'm, som rossa, però no curta, sé que no les acceptaran, però, en qualsevol cas, vaig a presentar aquestes esmenes, i m'explicaré.

Nosaltres creiem, i vostès saben, que la legislatura és a punt d'acabar, que les reivindicacions, i ara hi vaig, del personal docent, en aquest cas dels interins, sé que vostès troben, i sé que m'ho diran, que no tenen molt a veure amb la iniciativa que avui es presenta, però hem de tenir en compte que les necessitats d'un col·lectiu són sempre importants, tant si

s'afegeixen a una iniciativa que avui veiem en aquest Parlament com sí no.

I creiem que per això nosaltres avui hem presentat aquestes dues esmenes: a una manifestam la nostra solidaritat i suport als docents interins que reclamen millors en les seves condicions de feina i accés, i, per altra banda, també creiem que s'han d'impulsar els canvis necessaris perquè els docents interins vegin reduïdes les taxes que han d'abonar per participar en processos selectius, les oposicions que es facin per illes, les llistes d'interins siguin per illes, i es reconegui la carrera professional també a aquests empleats públics; perquè s'aboni el sou dels mesos de juliol i agost, els interins que hagin fet feina durant cinc mesos i mig del curs escolar.

I torn on era al principi, una cosa no exclou l'altra, nosaltres estam absolutament a favor d'aquesta proposició no de llei que avui se'ns presenta per part dels grups que donen suport al Govern. Hem dit que votarem sí a tots els punts d'aquesta iniciativa perquè creiem en els valors democràtics, perquè creiem en l'educació i, sobretot, creiem també en el respecte a les normes establertes.

Per tant, el nostre suport al professorat de les Illes Balears i, en aquest cas, permeti'ns que haguem afegit aquestes esmenes perquè creiem que són imprescindibles a hores d'ara, a aquestes alçades de la pel·lícula i amb una legislatura a punt d'acabar, aprofitant, sí, que el Pisuerga passa per Valladolid, ho diré en la nostra terra; nosaltres creiem que avui era un dia també per reivindicar tantes coses que no s'han arreglat en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Popular, qui ha presentat les esmenes RGE núm. 600/23 a la 685/23 i 688/23, té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, la posición del Grupo Popular es de soporte, evidentemente, a la convivencia pacífica y democrática en los centros docentes, tanto públicos, concertados, como privados, a que no se amenace, ni se insulte a ningún miembro de la comunidad educativa, sea profesor, alumno, padre, claustro de profesores y, por tanto, a que se mantengan las normas. Y entendemos que precisamente el principio de autoridad de los profesores es una de las cuestiones a las que hay que dar soporte y que necesita ese soporte para que la enseñanza sea de calidad.

Pero desde nuestro grupo consideramos que, precisamente ahora, volver a sacar el tema, que nunca debería haber sucedido, la polémica que pasó en el colegio La Salle es una polémica estéril que no debería haber sucedido jamás, creemos que sacarla a primera línea política en este momento con una PNL en el Parlamento, sinceramente creemos que es un error y creemos que, precisamente, lo que hace es el efecto contrario a lo que pretendemos, que es eliminar esa polémica por cuestiones estériles y no hablar de lo que realmente interesa a

la comunidad educativa. Creemos que es una metedura de pata política, por parte de los tres grupos que lo presentan, sacar este tema ahora, podían haber cambiado una PNL y haber tratado lo que dijo la presidenta de la junta local..., la presidenta de la Junta de Personal Docente No Universitario de Mallorca el otro día: "Acabamos la legislatura, pero también la paciencia de los docentes". "No han hecho ninguna propuesta de mejora de las condiciones de los docentes". "El Sr. March hace grandes discursos, pero no los acompaña con acciones". "Hace años que lo pedimos y el conseller no ha hecho nada", etc., y no tratar los problemas que de verdad afectan a los docentes.

Están muy bien las grandes manifestaciones de apoyo a los docentes, pero, luego, a la hora de la verdad vemos lo que dice la legal representante de la Junta de Personal Docente de Mallorca respecto a la actitud del Govern.

Por tanto, respeto al principio de autoridad, la neutralidad política en la educación, la neutralidad política en todos los centros públicos y en la actividad de los funcionarios, los funcionarios son servidores públicos que actúan con la garantía de neutralidad basándose en cuestiones técnicas, por tanto, no solamente en los centros educativos. Y eso es perfectamente compatible con el respeto que merecen los símbolos constitucionales y los símbolos que nos representan a todos, nos gustarán más o menos, lo cogeremos con más o menos entusiasmo, pero aquí, en el Parlamento, tenemos la bandera nacional y la bandera de la comunidad autónoma legalmente previstas, que aquí han subido parlamentarios ahora mismo y han llamado "un pedaç de dos colors" a lo previsto en la Constitución como símbolo de todos los españoles, eso también ofende, tienen que entender que también puede ofender la dignidad y a las personas que escuchan como se menosprecian los símbolos constitucionales que nos representan a todos.

Y decir que se sube aquí, precisamente, para dar apoyo ante quien incita al odio, quien incita a la confrontación, quien incita al insulto y ¿se insulta a todos los españoles desde aquí como si nada? Eso se llama cinismo político, se llama incoherencia y se llama falta de educación. Pero, bueno, se hace en nombre de la educación y de la libertad, me parece muy bien, tiene toda la libertad de hacerlo, pero yo tengo toda la libertad de decir también lo que pienso sobre lo que ustedes acaban de hacer, y se lo digo, se lo digo,...

(Algún aplaudiment i remor de veus)

... eso es una falta de respeto al resto de los españoles que acatamos la Constitución y que pensamos que los símbolos nos representan a todos, y no me quiero hacer mío ningún símbolo, absolutamente ninguno, porque creo que son de todos y merecen todos los respetos.

Por tanto, nosotros hemos presentado enmiendas en el sentido..., al apartado 1, de sustitución, intentando añadir el ámbito de personas a las que les damos soporte, no solamente a los docentes, que se lo merecen, no solamente al director, que se lo merece, no solamente al claustro, que se lo merece, sino también a los padres y a los alumnos, que también fueron amenazados e insultados.

Daremos soporte al resto de las propuestas, porque el resto de las propuestas precisamente van en la línea que siempre ha defendido el Partido Popular, sacar la política de las aulas, la neutralidad, la no utilización de los temas lingüísticos en la política.

Vimos, hemos visto, como cuando pasó toda la cuestión de Cataluña, se hacía un uso, en las aulas, político, que no nos gustaba, lo dijimos, lo denunciamos, y otros partidos no lo hicieron.

Hemos visto hace poco como en una universidad pública se hacía una campaña de acoso a una autoridad y ciertos partidos que firman esta PNL pues ni lo condenaban, les parecía perfecto que se insultase y se menospreciase a una autoridad cuando acude a una universidad. Yo creo que sea la autoridad que vaya a cualquier universidad se merece todo el respeto. Pero esa es la incoherencia de ustedes, nosotros no la mantenemos de esa manera, creemos que hay que hacerlo para todo el mundo, no solamente para una ideología sí y otra no, sino fuera de las aulas la política de todas las ideologías, sino que a las aulas se va a enseñar, a aprender también principios importantes de convivencia, de democracia, de tolerancia, y esos son los principios que se deben enseñar.

Y, bueno, no me queda más tiempo, ustedes han visto nuestras enmiendas, nuestras enmiendas van en la línea también de El Pi, entendemos que hay que dar soporte al personal interino en determinadas cuestiones, en reducción de tasas, en el listado de docentes por islas, en las oposiciones de docentes por islas, en la carrera profesional y en que continúen las listas...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, hauria d'acabar, per favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... -sí, voy acabando, presidente-, y en que continúen las listas de profesores e interinos técnicos, como han hecho otras comunidades.

Por tanto, presentamos propuestas de apoyo, de verdad, a los problemas que tiene la docencia en Baleares, daremos soporte en la línea que he expresado y espero que acepten nuestras enmiendas, que van en beneficio precisamente de la convivencia, de la docencia, de la democracia y de los principios fundamentales que deben regir cualquier país democrático.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Els grups proposants varen enregistrar vostès una proposició no de llei el 29 de novembre, quatre dies després dels fets, i basaré la meua intervenció envers aquest context. I a través dels mitjans de comunicació ens assabentam l'endemà de fets en els quals s'han vist involucrats l'alumnat, la professora, la direcció tècnica del col·legi i preguntes fins i tot, evidencien preguntes que fan els mateixos familiars en aquest context, sense contestar en aquell moment. I ja els dic clarament que el que nosaltres vàrem manifestar en el seu moment ho reiterem avui, i en faré ressò, amb l'oportunitat que vostès donen en aquest debat, per dir-ho.

Vostès no presenten aquí una proposició no de llei amb un format propositiu, vostès el que presenten aquí, els tres grups que donen suport al Govern, és una declaració institucional, és un manifest, evidentment, que no s'ha pogut fer en una línia perquè ja sabien que aquest tipus de declaració institucional no tenia el suport d'un dels grups que ha estat precisament, ha abanderat molt aquest discurs des d'una unilateralitat, i ho entenem.

Però, miri, si vostès accepten les esmenes que presenten la resta de grups que li han fet, evidentment es pot convertir en una qüestió propositiva per millorar encara, que és del que es tracta a les proposicions no de llei quan s'insten les administracions, millorar els protocols o millorar els instruments, les eines i dotar-les perquè la comunitat educativa les tenguí perquè no es tornin repetir aquest tipus de situacions. Situacions que nosaltres ja li tornam a dir que són lamentables, que són inadmissibles i que, per tant, la comunitat educativa, en l'aplicació de la norma vigent, de l'autonomia dels centres i d'aplicar el reglament que pertoca per a la convivència és el que s'ha de respectar.

Vostès sembla que fan, per altra banda, amb el que vostès exposen aquí, una espècie de revàlida, a veure si els grups, la majoria dels grups parlamentaris que, des de l'endemà de produir-se els fets, ens vàrem declarar i ens vàrem posicionar, primer, condemnant les amenaces; segon, respectant l'autonomia del centre; tercer, que és el que va dir la nostra portaveu del grup parlamentari i portaveu a la Comissió d'Educació, immediatament que la Inspecció Educativa actuï, faci els informes perquè els partits polítics d'aquesta cambra puguin demanar què ha passat i puguin fer les proposicions que siguin perquè no torni passar.

També vàrem demanar, però, respecte i no polítització ni instrumentalització per part d'un grup polític, que l'ha liderada, però també per una part que donava l'endemà una visió també d'una part, quan no es coneixia absolutament res, més que el que posaven les xarxes. I per això nosaltres entenem que aquesta proposició no de llei és inapropiat dur-la aquí en el sentit com està redactada, perquè, sap que es dona a aquesta proposició no de llei? Es dona més combustible, precisament, i més arguments a un grup que sí va donar suport només a una part i no va respectar ni l'autonomia del centre, ni va esperar la versió que pertocava. Per tant, es va crear crispació.

I, per tant, nosaltres entenem que aquesta situació no és apropiada per dur-la a través d'una proposició no de llei. Però,

si en tot cas, vostès duen una revàlida d'aquí, per veure quin és el posicionament del nostre grup parlamentari, li diré que ens ratificam en les mateixes declaracions que es varen fer. El que sí lamentam és que a dia d'avui encara no tenim resposta a la documentació que la nostra portaveu va demanar a la conselleria, al Govern, en documentació i en pregunta escrita, que és l'informe de la Fiscalia, -perdoni, de la Fiscalia-, de la Inspecció Educativa, que és l'infor..., també es va posar una denúncia a la Fiscalia i no sabem la tramitació que hi ha hagut, però el que ens interessa, el que es va demanar el l'informe d'Inspecció Educativa i de les actuacions des de la conselleria. Em sap greu que avui el conseller no hi sigui, perquè és un tema que l'afecta de ple, i aquí no hi ha, no és que no hi ha cap conseller o consellera, ni la presidenta, és que no hi ha el conseller afectat d'un tema que és cabdal.

Però, bé, nosaltres donarem suport a les proposicions, a les esmenes que fan. Sí entenem que la del Partit Popular, l'esmena al primer punt, estam en la línia que millora molt, i crec que és important que aquesta cambra es manifesti i denunciï, i, evidentment, es posi devora de totes aquelles persones que han estat agredides verbalment, amenaçades a les xarxes, i és el conjunt de la comunitat educativa. No oblidem que aquests al·lots de batxiller són menors, que hi ha famílies, que no totes varen col·laborar amb aquesta línia i es varen sentir agredides d'una part i de l'altra. I, per tant, entenem que aquest punt, el primer punt, millora molt més i, a més, incorpora l'esperit que ha de tenir aquesta cambra i que té el nostre grup parlamentari.

Per tant, crec que avui, si s'accepten les esmenes presentades, li diré que és ver que hem aprofitat l'avinentsa, s'ha fet un símil amb un riu que passa per una part dels municipis de la península, però nosaltres estam d'acord amb la línia que es planteja, és a dir que millori la qualitat del personal docent interí és una qüestió a la qual el nostre grup parlamentari donarà suport, això és un tema que també hi aporta el Partit Popular i, per tant, nosaltres, crec que ja que això no és una proposició no de llei que insta a millorar cap tipus de protocols, sinó que és un manifest, una declaració institucional, almanco és una oportunitat per incorporar drets i reivindicacions que nosaltres compartim i que, per tant, li demanam que els grups que donen suport al Govern, que presenten aquesta proposició no de llei, la incorporin a aquest text inicial.

I, per tant, reiter el que els he comentat abans, demanam que no es polítitzi ni que s'instrumentalitzi el debat amb els docents de cap de les maneres, que es doni la confiança que pertoca a la comunitat educativa, que la Inspecció faci la seva feina, és lamentable que encara no tinguem l'informe de la Inspecció Educativa, que no coneguem l'informe intern, tot i que sigui intent que la mateixa direcció tècnica de centre va dir que elaborava i, per tant, són documentació que nosaltres entenem que és...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez hauria d'acabar, per favor.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

.... -ja acab president, gràcies- és imprescindible precisament reiterar, no tan sols reiterar el que ja hem reiterat el mes de novembre, sinó evitar que això continuï sent un debat de crispació i utilitzat per una força política amb interessos, precisament, d'encara contaminar més les xarxes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez, pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señores del Partido Socialista, de Podemos y MÉS, que firman esta proposición, también podría firmarla El Pi, como ha dicho su representante, esta proposición es una auténtica vergüenza, es una proposición para apoyar el lamentable sectarismo e intolerancia de algunos profesores y de la profesora de catalán de primero de bachillerato del colegio La Salle de Palma, una profesora que se negó a dar clase porque los alumnos habían colgado la bandera de España, la bandera de su país, y además fueron expulsados.

Esta proposición es el reflejo de lo que pretende la izquierda con nuestro sistema de enseñanza, el adoctrinamiento en el separatismo; ni una protesta a los cientos de denuncias que se han presentado contra la exhibición de todo tipo de cartelera política e ideológica en muchos centros educativos públicos de Baleares; desde pancartas en favor de delincuentes separatistas fugados de la justicia; pasando por proclamas feministas radicales; obligar a los alumnos a cantar canciones separatistas en los patios; acoso y derribo a docentes que no comparten este tipo de adoctrinamiento, ni la inmersión obligatoria en catalán; hasta banderas estrelladas, separatistas, colgadas en dependencias escolares; ni una protesta.

Es más, y a las proposiciones que nosotros hemos registrado en este Parlamento, en favor de la libertad lingüística y la despolitización en las aulas, todos ustedes han votado en contra. No sorprende, la verdad, que ahora veamos este tipo de proposición en apoyo a esos activistas políticos disfrazados de docentes, que son capaces de expulsar a unos alumnos españoles que en un colegio de España colocan una bandera de España, ¡increíble!

Además, todos los que han salido aquí mienten absolutamente en el relato de los hechos que sucedieron hace poco más de dos meses. Lo que sucedió realmente fue: 21 de noviembre, colegio La Salle de Palma, clase de primero B de bachillerato, "Los alumnos piden autorización para colocar la bandera nacional", les autorizan. Día 23, "Algunos profesores protestan, los chicos tienen que justificar que es para apoyar a la selección española de fútbol". Día 25, "La profesora de catalán se niega a dar clases si no se retira la bandera de España a la que califica como trapo", igual que ha hecho, por cierto, el diputado del partido separatista, MÉS, el Sr. Mas, que también ha llamado "trapo" a la bandera nacional. Lógicamente, los

chicos valientes, patriotas, no la retiran, los alumnos son expulsados.

Estos son los hechos, que me relataron a mí personalmente los padres y alumnos afectados, esta es la verdad, lo que ustedes han contado aquí es mentira.

Y miren, en democracia es inconcebible que la bandera de España, el símbolo de todos, constitucional, que está por encima de ideologías y partidos, pueda romper las normas de convivencia de un centro. Es más, la Ley 39/1981, por la que se regula el uso de la bandera de España, obliga a que la bandera nacional se coloque en lugar preferente en el exterior y en el interior de los centros educativos. Es decir, estos alumnos cumplieron con la ley que todos los centros educativos incumplen.

En cambio, las familias no han recibido respuesta alguna de la Consejería de Educación, nada. Ayer, de hecho, varios padres, cuando se enteraron de esta proposición, ¿les digo como la calificaron? Miren, me lo he apuntado, textualmente: “vergonzosa, insultante, lamentable, indignante”, esto es lo que dijeron de esta proposición no de ley. Por cierto, estos padres también son comunidad educativa, ¿o estos no cuentan, hay que expulsarlos también, no?

Y ustedes, todos los de la izquierda, no solo les han abandonado, sino que se han puesto de parte de los que les amenazan y coaccionan.

Miren, yo no les permito que nos relacione con las amenazas que ha recibido esa profesora de catalán, las hemos condenado siempre, no había que amenazarla, había que expulsarla. En cambio, ni este gobierno ni ninguno de ustedes se han solidarizado con los chicos menores, con sus familias, que han sido coaccionadas y amenazadas; amenazas, además, que no vienen de cuatro descerebrados, como los que amenazaron a la profesora, sino del Gobierno de la Sra. Armengol y sus terminales subvencionadas.

Yo, desde aquí aprovecho, una vez más, para trasladar todo el apoyo de VOX y el mío personal a los alumnos de La Salle de Palma, a sus familias, a todos esos docentes perseguidos por ese régimen asfixiante de falta de libertad que impera en los centros educativos; todo nuestro apoyo a todos estos alumnos de tantos colegios e institutos que, además, en los días siguientes llenaron sus aulas con las banderas de España, que es la bandera que hoy representa la libertad frente a la izquierda separatista.

Y miren, señores de la izquierda separatista, les puedo asegurar que, si tenemos responsabilidad de gobierno, les sacaremos de las escuelas donde nunca deberían haber entrado, y lo haremos por higiene democrática. El sistema educativo no volverá a ser utilizado para ir en contra de la nación, no volverá a ser utilizado para adoctrinar en el odio, como sucede actualmente. Sus ataques, señores de la izquierda y de la izquierda separatista, sus ataques antidemocráticos, tendrán respuesta, tendrán respuesta democrática en las urnas.

¡Viva España y viva la libertad!

(Algún aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Vagi per endavant el nostre vot a favor d'aquesta iniciativa

No podem tolerar de cap manera aquests atacs furibunds contra cap persona i més quan es basen en falsedats, com és el cas de l'assetjament de la professora de La Salle.

No entrarem a explicar el desenvolupament dels fets, només remarcar que la professora va seguir les normes del centre, que els alumnes van fer un acte d'insubordinació, elevat i esperonat a les xarxes socials pels grups d'ultradreta, i magnificat per determinats mitjans de comunicació.

Cal recordar que les faltes de respecte de l'alumnat contravenen els drets i obligacions dels alumnes. I és que aquesta gent, amb el dit àgil per amenaçar qualsevol persona que no pensen com ells, han travessat línies vermelles, amb la publicació, per exemple, d'informació privada. Perquè cada vegada són més freqüents tècniques que es troben molt a prop de la il·legalitat o que són possibles com a delictes, com el *doxing*, que és la revelació de dades personals amb la finalitat d'intimidat, silenciar i desacreditar públicament, o els atacs coordinats, coneguts com *shitstorm*, literalment “tempesta de merda”, exactament el que ha hagut de patir aquesta docent.

La ultradreta ha entès que fragilitats i les vulnerabilitats existents poden ser explotades en deconstruir una realitat compartida i en conrear la confusió es pot polaritzar encara més la societat i treure'n profit electoralment. Heus ací, el seu interès i els seus esforços per generar i difondre notícies falses! Cal afegir que les mentides es propaguen més ràpidament que la veritat, segons un article publicat a la revista *Science*, les notícies falses arriben 20 vegades més ràpid a les xarxes socials que pel contacte personal.

Perquè d'açò parlam avui, de mentides, d'assetjaments, de no respectar la pluralitat, parlam de comportaments antidemocràtics intolerants, de violència masclista i de feixisme, la nova ultradreta ha demostrat saber aprofitar molt bé les noves tecnologies per difondre *fake news*, una de les estratègies emprades ha estat construir un relat basat en les emocions i els sentiments front als fets i l'evidència, allò visceral preval front allò racional. És un combo de necessitat de senzillesa i de ressonància emocional.

I el resultat el veiem en aquest assetjament a la docent d'un centre escolar, l'extrema dreta provoca ira i indignació i així es redueix la necessitat de voler obtenir explicacions racionals, i predisposar els votants a un estat d'ànim més agressiu i positiu. És extremadament greu aquesta actitud i l'acabarem pagant molt cara.

Vivim l'estratègia de la ultradreta que vol soscavar la qualitat del debat públic, promoure percepcions errònies, fomentar l'hostilitat i erosionar la confiança en la democràcia i les institucions. Allò que va passar amb la docent La Salle ens ajuda a veure característiques que defineixen l'extrema dreta 2.0: voluntat de generar confusió i polaritzar la societat, així, en un context de crispació i profunda divisió, es fomenta el pensament del nosaltres contra ells i es dificulta el consens social i polític.

La voluntat de l'extrema dreta és la de modificar les agendes polítiques, marcar amb els seus propis termes el debat públic i introduir posicions i arguments que fa tan sols un parell de dècades eren considerats inacceptables en democràcies liberals.

No els ho podem permetre, per açò avui i sempre tot el suport a qualsevol persona que pateixi l'assetjament indiscriminat de les xarxes socials i d'alguns mitjans de comunicació que serveixen d'altaveu de les mentides i que esperonen l'estratègia de la por.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Gràcies, president. Bé, jo, com m'esperava, he sentit aquí de tot, de tot, el que passa és que sí que és cert que he escoltat aquí coses que no esperava escoltar, la veritat és que sí. El representant de VOX crec que ha fet un parlament que crec que és intolerable, qualificar els docents "d'activistes disfressats de docent" això és una vergonya.

(*Alguns aplaudiments*)

Qualificar els docents, dir que quan ells arribin *sacaremos de la escuela* els docents, això és intolerable, això, -sí, sí, no em senyalí, jo sóc docent-, i per això sols li falta dir que *los sacarán a patadas de la escuela*. Això sí que és intolerable! Això sí que és una actitud que sols es pot qualificar d'una manera: feixisme.

(*Alguns aplaudiments*)

I això és una actitud que sols es pot qualificar d'una madura i tot recorda les depuracions que en el seu moment va haver-hi en el règim franquista. Per tant, perdonin, però crec que el seu discurs és més que intolerable i és una afronta a tot el cos docent, perquè dir que tots els centres incompleixen la legislació és insultant i una vergonya. Crec que vostè hauria de demanar disculpes a tots els docents. Crec que la seva... -segurament *que mañana...* ja ho sé-, però crec que la seva actitud l'únic que fa és el que vol, augmentar la crispació, augmentar el rebuig a la comunitat docent, que és just el contrari del que s'ha fet en aquesta PNL.

Creo que aquesta PNL estava feta per donar suport a una professora, a un centre i a un equip directiu, i vostè ha dit aquí mateix que condemna el que se li ha fet a la professora, perquè vostè el que faria seria directament expulsar-la; és a dir, vostè, amb una actitud típica del feixisme, ha fet un judici sumaríssim i la sentenciada, aquesta senyora per a vostè està sentenciada, per tant, rebutja tots els principis democràtics que ens regeixen.

Creo que l'actitud de VOX en aquest Parlament és més que intolerable i és una afronta a tots els docents i també a la comunitat docent, perquè només genera crispació, odi i rebuig a tots els principis democràtics.

Dit això, crec que, al final, aquesta PNL té un sentit molt clar, té un sentit que podem posar sobre la taula que en els centres moltes vegades hi ha fets que són puntuals i que no s'han de treure del centre. Podem posar damunt la taula que en els centres moltes vegades es prenen decisions, com a docent, que després no han de repercutir fora.

Per tant, jo volia respondre a certes coses que s'han dit aquí també per part d'altres representants. Respecte de l'oportunitat o del moment, Sr. Lafuente, jo li he de dir: vostè coneix millor que ningú com funciona aquest parlament, per tant, aquest parlament, aquesta PNL es va presentar quatre dies després, després, per tant, l'oportunitat era en el moment de presentar-se, que, per mor del *tempus* parlamentari, s'ha vista avui. Per tant, no digui que està fora de lloc, perquè sí que hi està.

Després, vull dir-li al representant de Ciudadanos, que vostè la consideri apropiada, jo li he de dir que crec que és molt apropiada, és molt apropiada, ara i sempre, crec que és molt apropiada perquè és molt apropiat poder debatre i dir clarament les actituds de certs grups, especialment de certs grups polítics, com s'han vist aquí, que són intolerables, i la societat té dret a escoltar-nos, a fer front a un partit polític que només crida a l'odi i a la crispació. Per tant, nosaltres volem un sistema educatiu de qualitat el qual sols pot existir si es fomenta el respecte i la calma.

I, finalment, per acabar, he de dir, respecte de les esmenes, com ja s'ha avançat aquí, no les podem acceptar perquè aquestes esmenes el que fan és que canvien, tracten un altre tema, aquí parlam dels docents, parlam de la tasca docent i no parlam de les condicions sociolaborals, crec que és més oportú deixar-les per a un altre moment i fer aquest debat en un altre punt.

I respecte..., -sí, l'1, ara va- respecte de la de modificació del punt 1, he de dir-li que la PNL diu explícitament, i molt clarament, la finalitat d'aquesta PNL, que és suport al professorat, al professorat, sí, al professorat, en aquest cas la que ha patit ha estat una professora, per tant, el suport és únicament i exclusivament al professorat i a la feina de la tasca docent. Per tant, tampoc no la podem (...)

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Un cop finalitzat el debat, passarem a la votació. No s'han acceptat les esmenes i ningú no ha demanat votació separada...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

President, perdoni, nosaltres demanam votació separada del primer punt, si pot ser. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, passam a votar, en primer lloc, el punt número 1. Votam.

37 sí, 3 no, 14 abstencions.

A continuació, passam a votar els punts 2, 3 i 4. Passam a votar. Votam.

51 sí, 3 no, i cap abstenció.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 225/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a disculpa, rectificació i cessament immediat de la ministra i de la secretària d'Estat d'Igualtat.

Passam a la Proposició no de llei, RGE núm. 225/23, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disculpa, rectificació i cessament immediat de la ministra i de la secretària d'Estat d'Igualtat.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. El Govern de Sánchez, tot el Consell de Ministres i tots els que varen votar a favor de la Llei Orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, coneguda com a la llei del "sols sí és sí", al Congrés dels Diputats, que són PSOE, Unidas Podemos, Esquerra, Ciutadans, PNV, Bildu, Más País, Compromís i Junts, van ser insistentment advertits de les deficiències i errors imperdonables d'aquesta llei, primer de tot, pel Consell General del Poder Judicial que, al seu informe, aprovat per unanimitat, el 25 de febrer del 2021, conclouïa que la reducció dels límits màxims de les penes comportarà la revisió d'aquelles condemnes en les quals s'hagin imposat les penes màximes, conforme amb la legislació vigent; per infinitat de professionals de la justícia, amb 22 informes en contra; i també pel Partit Popular.

Fins i tot la setmana passada, l'exvicepresidenta, la Sra. Carmen Calvo, reconeixia que, tant ella com l'exministre de Justícia, el Sr. Juan Carlos Campo, havien fet objeccions claríssimes i indicaren que comportaria reduccions de condemnes.

Però tot el Govern del Sr. Sánchez, amb la seva supèrbia, arrogància i prepotència característiques, van decidir seguir endavant amb la seva tramitació i aprovació d'aquesta *chapuza* jurídica, coneixedors que afavoriria els violadors i desprotegiria les víctimes.

El mateix dia que va entrar en vigor la Llei del "només sí és sí", un professor condemnat a 6 anys i 9 mesos, per abusos sexuals reiterats als seus alumnes menors d'edat, va ser posat en llibertat, després d'haver complit sols 15 mesos va sortir al carrer.

Els primers dies, i davant les declaracions de qualche ministre socialista semblava que es reconeixeria l'errada i es procediria a l'estudi de la imprescindible modificació de la llei. Ràpidament, però, vàrem veure com, des de Podem i de la mateixa ministra, la Sra. Montero, es va començar a insultar els jutges en dir-los que eren "fatxes", masclistes, que aplicaven malament la llei i que s'havien de formar, i deixaren en evidència el seu sectarisme ideològic, la seva incompetència jurídica i la seva supèrbia infantil, com bé va dir la Sra. Manuela Carmena.

També, però, el Sr. Sánchez, des del mes de novembre, per mantenir la coalició del Govern i cegat pels seus interessos, ha defensat la llei del "sí és sí" i ha apel·lat a la sensibilitat dels jutges, a un criteri únic del Tribunal Suprem, etc., i fins fa 10 dies, a tots els seus mítings, descartava qualsevol modificació de la llei. Per tant, el Govern del Sr. Sánchez i el mateix Sr. Sánchez és el responsable dels perjudicis que ha provocat i provocarà a les víctimes i a la societat.

I el que ha quedat en evidència, des del primer moment, per part del tàndem Sánchez-Montero, és una nul·la empatia amb les víctimes de tots els condemnats que han vist rebaixades les seves penes i han sortit al carrer i un total desinterès pel sofriment que significa la revictimització d'una dona violada i abusada sexualment perquè, en lloc de posar excuses, fer el ridícul i esperar que la tempesta passàs, haurien d'haver assumit les seves responsabilitats per aquest error flagrant i procedir a la modificació de la llei tot d'una, amb urgència.

En tots aquests mesos hem tengut notícia de rebaixes de condemnes i excarceracions diàriament i cada una d'aquestes és una punyalada que causa dolor, un dolor irreversible, a les víctimes. Hi ha molts d'exemples, massa!, i el pitjor és el degoteig de condemnats beneficiats per aquesta llei, que és irremeiable, i continuarà i continuarà, encara que es modifiqui. Ja són 400 les rebaixes, més de 35 excarceracions, parlam de violadors, molts dels quals reincidents, també grupals, i pederastes, com el d'un violador reincident a Lleida, que ha agredit sexualment 19 dones i que va començar quan tenia 14 anys, i que va ser posat en llibertat per aquesta llei, se'l coneix com el "depredador de Lleida".

Com el cas d'un agressor sexual, que va amenaçar la seva exparella i va dir als seus fills que diguessin a sa mare que la mataria tot d'una que sortís al carrer, i ja tenia la data de sortida al carrer; la que ha hagut de fugir de ca seva, deixar la seva família i cercar feina a una altra banda, i ara es troba amagada, és aquesta dona.

Com el d'un doble agressor sexual, vigilat pel gihadisme, que ha quedat lliure per la Llei del "sols sí és sí".

Ha estat cert el que deia un advocat penalista fa uns mesos: "Sánchez i Montero són els millors defensors dels violadors i pederastes que hi pugui haver". És més, el Govern del Sr. Sánchez, el mateix Sr. Sánchez, ha consentit que la secretària d'Estat d'Igualtat, mà dreta de la Sra. Montero, se'n rigui, faci befa del dolor de les víctimes, i aquesta dona segueixi en el seu càrrec, sense que hagi vist jo cap càrrec de Podem que se n'hagi empegueït ni una mica.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Després de cinc mesos d'enredar i que el Partit Popular presentàs una proposició de llei, fa dos mesos, ara sí, el Sr. Sánchez s'ha decidit modificar aquest bunyol de llei, i no ho fa per empatia amb les víctimes, no ho fa per un estat d'alarma social, que sí que hi és al carrer i que cada dia el veiem a les notícies, ho fa per alarma electoral, ho fa per por a una sangria de vots. I aquesta és l'única realitat, perquè fa 10 dies el Sr. Sánchez seguia defensant *erre que erre* aquesta llei.

I perquè, a més, també li han demanat, públicament, com el Sr. Alfonso Guerra, que deia que qualcú haurà de pagar per aquesta incompetència, i també d'altres, en privat, perquè hi ha molts presidents que es presenten a les eleccions de dia 28 de maig, no la Sra. Francina Armengol -que és "*sanchista*" fins a la medul·la- però què li han demanat al Sr. Sánchez que rectifiqui, i sense cap tipus de vergonya, el Sr. Sánchez, no ho ha fet fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Acab. I a Balears hem de parlar del silenci eixordador de la presidenta Francina Armengol, que a Balears s'han reduït 39 condemnes i s'han produït 3 excarceracions, la darrera que vàrem saber, la setmana passada, d'un violador que va violar dues dones a Campos. I, fins aquí, no han merescut...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Durán...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... les dones d'aquesta comunitat ni un sol tuit de suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president.

"¿Cerró bien las piernas?" "¿Cerró toda la parte de los órganos femeninos?" "¿Qué llevaba usted puesto el día de los hechos?" "¿El pantalón era corto, ceñido o ajustado?" "¿No llevaba usted ropa íntima?" "Usted pudo provocar, si acaso inocentemente, al empresario por su vestimenta, estando sola en una discoteca a altas horas de la noche y al subirse a un coche con desconocidos se pone a disposición de ser usada sexualmente".

La Llei del "solo sí es sí" canvia el paradigma dels delictes sexuals, la clau ja no és la violència i la intimidació o la resistència de la víctima, sinó el consentiment, per evitar aquestes preguntes que acab de llegir, per part de jutges i fiscals, i que una dona, víctima d'una agressió sexual, hagi de passar per aquest calvari. Són preguntes que posaven l'atenció en la víctima i no en l'agressor. Quan, l'única pregunta que s'hauria de respondre és si hi havia consentiment o no.

És curiós com una llei que ha passat per cinc ministeris per elaborar-se, entre els quals el Ministeri de Justícia, amb molt bons professionals, pel Consell de Ministres, pel Consell d'Estat, pel Consell Fiscal, pel Consell General del Poder Judicial, pel Congrés i el Senat, juntament amb un decret del Ministeri Fiscal el qual especifica quan sí o quan no hi cap la revisió, però resulta que a ulls del Partit Popular és la ministra d'Igualtat la màxima culpable i la que ha de dimitir. Però no deixa de ser xocant que hi hagi jutges que sí que apliquin la llei, segons el que preveu el legislador, però que una minoria no ho faci així. No té ni cap ni peus que una minoria de jutges no apliquin els agreujants quan es fan les revisions.

I mirin, al seu model, que és el de "la manada", una agressió sexual a un menor per part del seu progenitor abans es considerava un abús, amb la Llei "*solo sí es sí*" és una agressió sexual, però és inversemblant que hi hagi jutges que a les revisions hagin passat per alt els agreujants, com l'edat del menor o la proximitat parental amb la víctima. Amb el seu model, el de "la manada", una violació a una dona amb una discapacitat mental abans es considerava un abús sexual, però amb la Llei "*solo sí es sí*" és una agressió sexual, i si hi ha més pena o no depèn dels agreujants. I és inversemblant que hi hagi jutges que, davant una violació grupal a una dona, amb una discapacitat mental, no hagin aplicat els agreujants de tractar-se d'una violació grupal i de la condició de la víctima.

És curiós que en el cas d'Arandina el Suprem hagués d'estimar el recurs del ministeri públic per haver eliminat l'atenuant, sobre la proximitat de l'edat de la víctima, que aquesta era menor. Però és més sorprenent el vot particular que diu: "*No parece coherente que los jueces traten de soslayar la voluntad del legislador plasmada en la conocida como Ley "solo sí es sí"*".

Però també hi ha casos que s'han revisat, seguint la voluntat del legislador, com la condemna a un militar per abusos sexuals a una menor, on no s'ha rebaixat la pena. O l'Audiència de Navarra, que també rebutja rebaixar la pena a un dels membres de "la manada".

I no vivim res diferent del que vàrem viure a l'any 2004, quan es va aprovar la Llei integral contra la violència de gènere, on una multitud de jutges varen elevar qüestions al Tribunal Constitucional per a aquesta llei i que es varen arxivar moltes denúncies sense jutjar-se. Però, saben?, no es va fer ni una passa enrere i a dia d'avui seria impensable qüestionar aquesta llei.

I és cert que hi ha forces polítiques que han criticat que es posi el consentiment en el centre, però el Partit Popular, amb Marga Prohens al capdavant, ha qualificat la totalitat de la llei com una “chapuza”. Expliquin a les dones que el seu model és el de “la manada”, el que només protegeix el 8% de les víctimes. Expliquin que no estan a favor que la llei “solo sí es sí”, que protegeix també el 92% de les víctimes d'agressions sexuals que no denunciaven. Expliquin que no estan d'acord que una víctima no necessiti denunciar per poder accedir a la informació necessària, per poder rebre atenció psicològica o jurídica. Expliquin que no els sembla bé que una víctima d'una agressió sexual pugui anar directament a l'hospital i després denunciar, o que pugui guardar les seves mostres i denunciar, si això ho vol, més endavant, expliquin-ho a tothom!

Però, què podem esperar del Partit Popular, que és el mateix que obri les portes al Govern de l'extrema dreta, que volen sotmetre les dones que volen avortar al calvari d'haver de fer-les escoltar els batecs? Què podem esperar del Partit Popular, que són els que apliquen les retallades a les partides econòmiques i als recursos humans destinats a la lluita contra les violències masclistes i per atendre les víctimes? Per tant, jo els diria que cap lliçó per part del Partit Popular!

No farem ni una passa endarrera, mantindrem el consentiment en el centre i rebutjam rotundament que les dones haguem de defensar que tenien les cames ben tancades quan ens intentaven agredir. I a vostès, els dic: ja sabran al costat de qui volen estar!

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Al grupo parlamentario proponente de esta proposición no de ley, decir que votaremos a favor del punto 1, a favor del cese inminente tanto de la ministra como la secretaria de Estado, pero votaremos en contra del punto 2 de su proposición no de ley.

Miren, desde Ciudadanos exigimos una modificación inmediata de la Ley de garantía integral de la libertad sexual, la conocida Ley del “solo sí es sí”, pero exigimos también el tercer inmediato de la Sr. Montero. Decirle al Sr. Sánchez que para usted, igual que fue muy rápido para modificar el delito de malversación, debe ser muy rápido también hora per arreglar el problema que ha generado esta ley, Pedro Sánchez debe cesar

a Irene Montero de forma inmediata, porque la ministra no está capacitada para tocar una sola coma de nuestra Código Penal y no está legitimada para arreglar los efectos nefastos de esta ley.

Irene Montero pensó que era una enviada divina para cambiar el mundo, impulsó una ley para proteger a las mujeres de las violaciones sexuales y lo único que ha conseguido es desproteger a las mujeres y dice, además, con su soberbia característica, que “es culpa de los jueces”, y todavía este fin de semana, de bolos, que tanto les gusta, ha seguido manteniendo que la culpa es de los jueces. Pero eso no es verdad.

Nosotros, después de ver los efectos negativos de esta ley, comenzamos a proponer en el Congreso de los Diputados soluciones. Pero es que esta reforma llega tarde, muy tarde, cuatro meses después, la ley suponía un paso adelante en muchos aspectos, sí, y lo reconozco también en esta tribuna, por supuesto, pero admitimos que hay que hacer ajustes para asegurar la protección de las víctimas y luchar, de verdad, contra la lacra de la violencia machista.

Una cosa es errar y otra cosa es mostrar soberbia, indiferencia ante las víctimas y superioridad moral, acusando a los jueces de hacer mal su trabajo.

Y como Irene Montero no va a dimitir, porque Podemos no tiene una vida fuera más allá de la política, exigimos al Sr. Sánchez que cese inmediatamente a la ministra Montero.

Y ¿por qué el PSOE ya no se fía de Podemos, no se fía, por qué ha presentado sólo esta reforma en el Congreso de los Diputados? Y le pedimos que no dure más este pacto, que rompa el pacto de gobierno con los populista, que tantas barbaridades están cometiendo, porque un minuto más de la Sra. Montero en el Gobierno es un minuto más de complicidad del Sr. Sánchez.

Llevamos proponiendo, como digo, soluciones para modificar y subir las penas en el Código Penal y por supuesto que Ciudadanos en el Congreso votará a favor de la toma en consideración de la propuesta de la reforma que ha propuesto y llevado al Congreso ayer el Partido Socialista, aunque que llega muy tarde, y todos sabemos que no va a poder borrar las nefastas consecuencias de estos meses.

Y ahora también lo lleva como trámite de urgencia, nosotros le pedimos que sea un proyecto de ley y nos comprometemos a hablar con todas las fuerzas políticas para poder proteger lo más rápido posible a las víctimas.

Porque el Gobierno de España está dando un espectáculo lamentable con un tema dramático para la sociedad española y es inaudito que el presidente del Gobierno tolere a la ministra Irene Montero y a la ministra Ione Belarra acusar directamente a los jueces de que los violadores salieran de la cárcel. Los jueces simplemente aplican la ley, yo soy jurista y lo he dicho desde el principio, la culpa es de la ley y del cambio del Código Penal. Dicho de otra manera, la culpa de que salgan los violadores de la cárcel es de la Sra. Montero y no de los jueces. Por eso tampoco es de los diputados que aprobaron esta ley, los

culpables es el ejecutivo que hizo una ley en la que no estaba capacitado para hacerla.

Podemos seguir reafirmandose día tras día en que es una ley buena, pero no es así. Y ¡qué flaco favor, señoras de Podemos, hacen ustedes a las mujeres, qué flaco favor hacen al feminismo de nuestro país!

(Remor de veus)

Y dejen de hacer ya el ridículo. Y han demostrado, no sólo que no están preparadas para gobernar, una vez más. Así es el populismo, el populismo que sólo impone dogmas...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. GUASP I BARRERO:

..., *-gràcies president-* el populismo que no sólo impone sus dogmas, y ya saben que el dogmatismo es lo más alejado a la libertad y lo más parecido al totalitarismo.

Yo no quiero estos dirigentes para mi país, yo no quiero estos dirigentes para mis hijos, con un bajo nivel y que no protegen ni siquiera a los que dicen querer proteger.

Miren, el Ministerio de Igualdad no ha estado a la altura de la sociedad española y por eso el Sr. Presidente del Gobierno, el Sr. Sánchez, debe hacer y cesar a Irene Montero, por respeto a las víctimas, por coherencia en su búsqueda de la protección de la mujer, por atacar al Estado y al estado de derecho cuando su error es suyo, y de nadie más, y por responsabilidades políticas por su pésima gestión en esta crisis. Ya que no les queda dignidad personal, ¡hágase el cese de la Sra. Montero ya!

Gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Sra. Durán i senyors del PP, MÉS per Mallorca votarà en contra d'aquesta PNL i per diferents raons que ara li explicaré. La Llei de garantia de llibertat sexual, coneguda com "només sí és sí", actualment es troba en el debat mediàtic i alarmista, i vostè ha dit que, bé, que fan campanya electoral, però vostès fan campanya electoral amb aquesta llei.

Des de MÉS per Mallorca no volem fer partidisme electoral amb la violència de gènere ni amb les agressions sexuals. Ens ho prenem molt seriosament, consideram que ha de ser objecte de debats seriosos i fets amb responsabilitat, per la importància i l'afectació de tantes víctimes afectades, passades, presents i futures, Sra. Durán, perquè, per a MÉS per Mallorca, si s'ha de modificar la llei en relació amb el barem de les penes que es

faci, però això no és el que demana aquesta PNL del Partit Popular, vostè aquí no fa, no vol fer un debat seriós sobre la llei, no entra en el fons, i aquí no ens hi trobarà. Poques lliçons ens pot donar, Sra. Durán, ni quan el PP governa, amb un partit que nega la violència de gènere, poques lliçons ens pot donar a aquesta cambra, Sra. Durán...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., vostè governa a moltes comunitats autònomes amb un...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

... amb un partit que nega la violència de gènere...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán!

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

..., per tant, és còmplice, és còmplice...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

..., vulgui o no vulgui, d'aquesta situació.

Perquè la llei és una bona llei, perquè posa el consentiment en el centre, com ha demanat sempre MÉS per Mallorca. I és necessària per complir el Conveni d'Istanbul, perquè, per molt que vostès en els antecedents esmentin aquest conveni, no varen fer cap passa per al seu compliment. Per tant, és necessari, ha estat necessària l'aprovació d'aquesta llei perquè es compleixi en tota la seva totalitat aquest conveni d'Istanbul.

Precisament, amb la llei anterior moltes víctimes han hagut de sofrir moltes sentències on l'agressor ha gaudit de penes baixes, moltes sense presó o fins i tot només un curset perquè els delictes s'han qualificat com a abús i no com a agressió. A les víctimes se'ls exigia oposició a l'agressió amb força, són els cossos fins i tot de dones que han estat drogades, com podien dir que s'havien oposat? Però estaven drogades pel mateix agressor, són dones inconscients, dones que per ventura han estat al llit, però inconscients, com podien demostrar que s'havien oposat a l'agressor?

Però en aquesta llei vostès no varen donar ni una passa per canviar-la i varen governar molts d'anys, Sra Durán. Per tant, on eren? No trobava aquestes sentències indignants? On eren? Es manifestaven? Jo no els vaig escoltar mai, no els vaig escoltar mai en contra d'aquestes situacions.

La nova llei aglutina aquest abús i l'agressió a un sols tipus penal, sense haver de mostrar, per part de la víctima, aquesta

violència o intimidació per part de l'agressor. El fet d'ajuntar aquests dos tipus penals i cercar un barem de penes intermedi és una pràctica jurídica estesa, una altra cosa és que la vulguem canviar i vulguem canviar les penes, nosaltres en això li he dit que si s'ha de fer es faci, però és una pràctica jurídica que s'ha utilitzat altres vegades. Però si vostès volen tornar a diferenciar abús i agressió aquí no ens hi trobarà, aquí no ens hi trobarà, Sra. Durán.

Perquè fins ara, amb les rebaixes dels agressors, perquè la llei permet, de forma retroactiva, aplicar a un penat una nova llei que l'afavoreixi, però si poguéssim demanar la revisió de les penes de l'agressor a la nova llei tal vegada podríem valorar que hi hauria penes que augmentarien, i aquí podríem veure la vertadera importància d'aquesta llei. Evidentment, no es pot fer perquè no es poden demanar revisions, les víctimes no poden demanar revisions per augmentar les penes dels seus agressors, però tal vegada un exercici d'aquest tipus ens donaria idea de la rellevància d'aquesta llei, dels canvis que proposa.

En qualsevol cas, crec que les sentències del Tribunal Suprem i protocols que es facin des de la Fiscalia per unificar criteris també ens donaran una idea més aproximada d'aquest impacte.

En qualsevol cas, ja li he dit, nosaltres consideram que és una modificació de calat, que la dona no ha de demostrar que s'ha oposat a l'agressió, que posa per davant el consentiment i la credibilitat de la dona, cosa que ja ha expressat la meua companya, la credibilitat de la dona s'ha posat en qüestió a moltes sentències, i els mateixos jutges, Sra. Durán, de forma vergonya ho han deixat per escrit: si vostè duia minifalda, si no en duia, si duia bragues, si no en duia; com si això fos una excusa perquè la violassin; això sí que era una vertadera vergonya, i ho deixaven per escrit.

En qualsevol cas, per a nosaltres aquesta llei també obliga a altres qüestions, perquè no només són les penes que ens poden dur a reconduir aquesta situació, hi ha moltes altres qüestions que són molt importants, són molt importants perquè obliga a la formació i a la capacitat; obliga al dret d'informació, com s'ha dit, a les dones; obliga que hi hagi aquests centres de crisi de 24 hores, en els quals aquesta comunitat autònoma, juntament amb els consells insulars, ja hi fa feina per crear-los. En fi, tota una sèrie de mesures que són uns complements precisament necessaris, perquè, desgraciadament, les penes als agressors no és la mesura que ens reconduïx a reconduir aquesta situació, que hi hagi menys agressions.

Per tant, totes aquestes mesures complementàries que contempla aquesta llei són una passa tan important com la resta de mesures i, per tant, consideram que aquesta llei és positiva en global. Ja li ho dic: aquesta llei per a nosaltres és una bona llei, nosaltres entenem que si s'han de revisar les penes que es revisin...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

... -sí-, però posar el consentiment i la credibilitat de la dona al centre és el més important.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. La Ley del “sí es sí” es una chapuza que ha rebajado las penas máximas a los violadores y pederastas y eso provoca que cientos de delincuentes salgan de las cárceles antes de lo que estaba previsto con la legislación anterior. La cuestión ahora es determinar si esa chapuza es intencionada o no.

Cuesta creer que el Gobierno de Sánchez no supiese las consecuencias de esta ley, porque se lo había advertido todo el mundo, un total de 22 informes advirtieron de los defectos de la ley y la ministra “podemita”, Montero, los ocultó deliberadamente. El Consejo General del Poder Judicial, el Consejo de Estado, el Consejo Fiscal, el Consejo Económico y Social, la Agencia Española de Protección de Datos, y así hasta 22 análisis emitidos por diferentes entes e instituciones que advirtieron de las barbaridades que contenía esta ley.

Y si sabían todo esto, resulta muy sospechoso que las mismas “femi-progres”, que viven de predicar que las mujeres en España estamos amenazadas y desprotegidas, sean las mismas que hacen que las mujeres en España estemos hoy más amenazadas y desprotegidas que nunca, por culpa de su intencionada ley chapuza del “sí es sí”; que está soltando agresores sexuales a la calle.

¿Se imaginan lo que estaría pasando en España si un gobierno de VOX hubiese aprobado una ley que rebaja las penas a los agresores sexuales? Tendríamos a miles de personas tomando las calles pidiendo a voces la dimisión de todo el gobierno en bloque, y con razón. Y ¿dónde están las “femi-locas” de *El violador eres tú*? ¿Les importan las mujeres o lo que buscan es vivir del cuento y de los chiringuitos “femi-progres”? Y aquí tienen responsabilidad todos los que han auspiciado esta aberración jurídica que viene de mucho antes de la aprobación de esta ley, también los que votaron a favor, señora de Ciudadanos.

La Ley del “sí es sí” es la culminación de todo ese movimiento de la ideología de género, auspiciado por todos los partidos políticos de España que estaban metidos en el ajo cuando se aprobó la Ley de violencia de género, que es, en realidad, un derecho penal de género, es decir, aplicar condenas diferentes en función de si el verdugo y la víctima son un hombre y una mujer heterosexuales o no.

Y VOX ha llegado para defender la verdad, le pese a quien le pese, el Pacto de Estado Contra la Violencia de Género es una aberración y un derecho penal, justo debe aplicarse por igual a todos los ciudadanos, mismos hechos mismas penas. Y todos aquellos que claudicasteis ante el movimiento “femi-progre” y seguís claudicando ante la presión mediática, defendiendo un trato penal desigual ante unos mismos hechos, que beneficia a los delincuentes, que no son hombres heterosexuales, y que protege menos a las víctimas, que no son mujeres heterosexuales, todos esos sois culpables del avance de esa ideología de género que lo único que hace es dividir, enfrenar y colectivizar a la gente en categorías penales, en función de su condición sexual.

Y ahora nos encontramos con la culminación de esta paranoia colectiva que todos los demás partidos habéis protagonizado, y la culminación consiste en la aprobación de leyes absurdas que hacen aguas por todas partes, como la Ley trans, por la que cualquiera puede autoasignarse el sexo a conveniencia, ignorando la realidad de su verdadera sexualidad; o la Ley del “sí es sí”, que ya ha rebajado la pena a más de 400 agresores sexuales y ha dejado en libertad a decenas de ellos.

Luego nos vienen las “femi-progres podemitas” con que los jueces son unos machistas, que no aplican lo que dice el preámbulo de la ley, que les van a dar un cursillo para que sepan aplicar el derecho, y otras pamplinas absurdas que no se creen ni ellas. El preámbulo de las leyes, la exposición de motivos, no tiene eficacia normativa, y en España no se puede juzgar dos veces a alguien por lo mismo, y si ya te han juzgado por unos hechos y ahora esos hechos tienen una pena inferior, no se puede aplicar ningún agravante que no se haya contemplado en la sentencia que se dictó en su día, por mucho que lo diga una exposición de motivos de la Sra. Montero.

Y encima resulta que esto es irreversible, las consecuencias de la aprobación de la Ley del “sí es sí” no pueden anularse, porque, aunque ahora se cambie la ley, las penas solo podrán volver a aumentar para los que cometan esos delitos en el futuro, una vez cambie la ley. Pero todos los que han violado, abusado o agredido sexualmente hasta ahora podrán seguir acogiéndose a la ley del “sí es sí” aunque se derogue. Así funciona el derecho penal, hay que aplicar la ley más beneficiosa desde que se comete el delito, en eso consiste el derecho penal garantista de las sociedades democráticas.

Por eso es indignante que la ministra “podemita”, Montero, y su secretaria de Estado, Ángela Rodríguez, continúen aún en sus cargos y no hayan sido cesada fulminantemente, porque Sánchez prefiere seguir contando con los votos de Podemos para seguir viajando en el Falcon unos meses más.

Y por todo lo que he dicho, VOX solo puede estar de acuerdo con la primera parte de esta iniciativa que hoy presenta el Partido Popular, estamos a favor de que el Gobierno rectifique, de que cese a la ministra Montero y a la secretaria de Estado, Ángela Rodríguez, y de que pidan disculpas por las declaraciones insultantes hacia los jueces y hacia todos los que hemos criticado la perversa ley del “sí es sí”.

Pero estamos en contra de ese nefasto Pacto de Estado Contra la Violencia de Género, que no ha beneficiado en nada a las mujeres víctimas de violencia, y ha rebajado nuestro ordenamiento jurídico a un sistema propio de sociedades primitivas y bárbaras, donde los seres humanos tienen un trato diferente en función de sus características personales, en este caso, su sexo y su orientación sexual.

Y en cuanto al último apartado, en el que solicitan que el Gobierno de Baleares no participe en ningún acto con presencia de altos cargos del ministerio, tengo que decirles que me resulta muy poco creíble pedir a los demás lo que luego ustedes no hacen ni han hecho nunca, porque cuando han gobernado se han apuntado a las fotos del consenso “progre” como la del Pacto de Estado Contra la Violencia de Género, que ha degenerado en todos los despropósitos que sufrimos hoy.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, hauria d'acabar, per favor.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Por todo ello, nos abstendremos en esa cuestión y en caso de que se acepte por separado la votación de los diferentes apartados de esta iniciativa.

Gracias, presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Des d'El Pi estam totalment d'acord amb els efectes positius d'aquesta llei, totalment d'acord, és una bona llei pel que fa al conjunt de la norma, el desenvolupament d'estratègies i projectes d'investigació, assistència, formació i prevenció. És bo i sobretot era necessari, és bo que la nova llei hagi qualificat d'agressió sexual o de violació qualsevol relació sexual no consentida, en equiparar Espanya a altres països europeus.

També la nova llei s'ocupa dels delictes sexuals contra nins i que castiga insults cap a les dones, però hem de dir que quan es fa la llei no tengueren en compte l'article 2.2 del Codi Penal, que diu que s'aplicarà la llei més favorable al pres o al reu, els legisladors haurien de saber, i és bo agrupar el delictes d'abús sexual amb el d'agressió sexual, però que podria tenir unes conseqüències si no es posava a la llei, i això és lo que ha passat.

Pensam que els jutges són els que apliquen la llei, no és un jutge concret, són diferents jutges els que l'apliquen i el que no poden dir és que són els jutges els que s'equivoquen quan el que apliquen és una norma que s'ha aprovat. Tot aquest fet ha suposat que, en lloc de protegir les víctimes de delictes sexuals,

a efectes pràctics hagi tengut efectes indesitjables, és a dir, efectes contraris en rebaixar penes a molts presos.

Es va advertir amb diferents informes, la Sra. Ribas diu que fins a 22 informes, de com això podria passar, i no se'ls va fer cas.

Regular el consentiment no era incompatible amb les penes als agressors, en absolut, i per això s'ha de modificar, no derogar, perquè aquí sembla que el tema ha estat en si era el consentiment o les penes, nosaltres amb el gruix de la llei, com dic, hi podem estar d'acord, però hi havia unes penes que s'havien de tenir en compte a la llei perquè no passàs el que ha passat i, per tant, s'ha de modificar aquesta llei.

Sra. Sans, no estam en contra del que vostè ha dit, el consentiment, evidentment que la dona ha de tenir el consentiment, però la llei s'ha d'ajustar, qualque cosa hem de reconèixer que no està ben feta,...

(Remor de veus)

... qualque cosa hem de reconèixer que no està ben feta i, per tant, d'aquí la importància en poder modificar aquesta llei.

Per tant, en aquest cas, nosaltres, al punt 1 demanàrem votació separada, i al punt 1 sí que consideram que hi ha d'haver unes conseqüències polítiques i demanam que sí que es disculpi. La Sra. Rodríguez es va disculpar de les crítiques, de les declaracions que va fer, però s'ha d'anar molt alerta, per molts de pòdscats que facin els de Podemos, perquè ella segueix sent la secretària d'Estat d'Igualtat, i les paraules que s'utilitzen han de ser..., han d'anar molt alerta.

Per tant, nosaltres donarem suport al punt 1, que demana que es destitueixi la ministra i que es faci la modificació de la llei, com ja s'ha posat en marxa per part del Partit Socialista.

I al punt 2, Sra. Durán, no li podem donar suport, perquè, evidentment, vostès han de fer el que considerin, però si es vol donar suport a les víctimes i una part del ministeri vengués aquí, a Balears, i nosaltres mateixos hi volguéssim assistir, crec que tenim tota la llibertat de poder-ho fer. I, per tant, no li donarem suport a aquest punt.

Gràcies, president.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, de nou, president, i hola de nou a tothom. Bé, aquesta intervenció l'havia de fer la nostra companya Vanessa Díaz, però, com que està indisposada, surt jo, sense res preparat, i seré breu, perquè no hi entenc de lleis i no voldria fotre la pota.

A veure, de 16 anys a manco de 4 anys per abusos sexuals i corrupció de menors; 3 anys i 6 mesos per robar 30 milions d'euros; 5 anys manco per un cas de violència masculista. Açò fa referència a sentències de l'any 2020, del Tribunal Suprem, basades en la reforma del Codi Penal feta pel PP a l'any 2015. Per cert, també van rebre advertiments que açò podia passar.

Per què començ posant aquests tres exemples? Perquè em sorprèn moltíssim que el grup proposant no hagi fet cap referència al que acaba de dir la senyora..., d'El Pi, perdoni, Sureda, m'he quedat ara...

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera inintel·ligible)

... -el mateix- que ha fet referència precisament a l'article 2.2 del Codi Penal, que diu: "No obstant açò, tenen efecte retroactiu les lleis penals que afavoreixin el reu, encara que en entrar en vigor hagi recaigut sentència ferma i el subjecte estigui complint condemna. En cas de dubte sobre la determinació de la llei més favorable, s'ha d'escoltar el reu. Els fets comesos sota la vigència d'una llei temporal han de ser jutjats, tanmateix, d'acord amb aquella, llevat que es disposi expressament el contrari". Però no només el Codi Penal, la Constitució Espanyola, article 9.3, també en parla.

Què vull dir amb açò? Estam contents, estam contentes amb el que passa? No, evidentment que no, evidentment que no, però, és clar, a mi m'agradaria una miqueta més..., no sé quina paraula emprar, Sra. Durán, no sé si és coherència, si no..., manco cinisme, almanco a l'hora de reconèixer que, per desgràcia, per sort o per desgràcia, açò passa amb els texts legislatius que tenim en aquest país.

(Remor de veus)

Però curiosament hi ha una comunitat autònoma que ha revisat 54 sentències i a cap no s'ha produït reducció de condemna i és La Rioja, i a mi m'agradaria saber per què, hi deu haver qualque motiu que a La Rioja han vist, han considerat que no era necessària aquesta reducció de condemnes.

Nosaltres votarem en contra d'aquesta iniciativa, la veiem molt populista, molt demagògica, molt de carrera electoral. I, sobretot, Sra. Durán, és el que li acab de dir, siguin una mica sincers, honestos i reconeguim que amb les seves reformes, també, per desgràcia, ha passat, i només li he posat tres casos d'exemples, però és que em pens que, també, durant la reforma de la Llei contra la violència de gènere del 2004 també va passar, perquè sempre s'aplicarà la retroactivitat favorable per al reu, simplement.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Avui el Partit Popular ens du una iniciativa que té com a únic objectiu inflamar el debat polític i social, cap proposta per resoldre una situació complexa, més enllà de peticions de dimissions.

Els socialistes ens fem càrrec d'aquesta situació i hem enregistrat en el Congrés dels Diputats una proposta per reformar els efectes no desitjats de la Llei de llibertat sexual per tal de reajustar penes i concretar supòsits i evitar les rebaixes de penes que veiem.

Comprenem i compartim la preocupació social, estam al costat de les víctimes i per això volem que una llei tan important funcioni correctament.

Vostès, Sra. Durán, ni volien ni volen aquesta llei, de fet, varen votar-hi en contra, i ara presenten iniciatives en diferents parlaments per fer renou amb zero propostes damunt la taula, i és que propostes positives per part del Partit Popular no en podem esperar massa, el seu full de serveis en matèria feminista està en blanc.

I faré un petit repàs del que ha fet el Partit Popular al llarg dels anys. En matèria d'avortament, per exemple, en el 1985, queda molt enfora, però varen votar en contra de la despenalització; en el 2010, en contra de la llei de terminis actual i la varen dur al Tribunal Constitucional, que, per cert, hi ha estat durant tots aquests anys i no l'han retirada i esperem que aviat es pugui resoldre; amb Mariano Rajoy varen limitar els drets de les menors de 16 i 17 al dret a l'avortament, i ho varen intentar també amb la resta de dones, i això li va costar la dimissió del ministre Gallardón.

Aquí, a Balears, de la mà de José Ramón Bauzá, aprovaren una llei que interferia en la voluntat de les dones en incorporar tota una sèrie d'entitats ultres per interferir en aquesta voluntat i, per cert, la seva candidata aplaudia amb les orelles aquesta interferència, i això ho va fer aquí el Partit Popular, sense VOX.

Per tant, què ens espera a les dones d'aquesta comunitat autònoma si el Partit Popular i VOX sumen?, perquè Castella i Lleó és, sense cap dubte, un avís per a navegants.

(Alguns aplaudiments)

I estaria molt bé que la Sra. Durán, el Partit Popular, digués clarament què pensa fer el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma respecte de la interrupció voluntària de l'embaràs i de quin costat està, perquè només escoltam equidistància i posar-se de perfil.

És que no hem d'anar molt lluny, a l'any 2022, l'any passat, el Partit Popular va votar en contra de convertir l'assetjament que feien els ultres a les clíniques abortives perquè això fos un delictes, i va votar en contra; en matèria d'igualtat, el 2002 va votar en contra de la Proposició de llei integral contra la violència de gènere que vàrem presentar els socialistes; en el 2007 no va donar suport a la Llei d'igualtat i la va recórrer al Tribunal Constitucional, per les llistes paritàries, una gran fita

per a la democràcia. El Tribunal Constitucional no els va donar la raó, així com que no la va donar, Sra. Ribas, respecte de la consideració de la violència de gènere, que vostès són tan constitucionalistes que haurien de tenir present alguna vegada el Tribunal Constitucional quan parla de violència de gènere.

I ara que, amb vostè, Sra. Durán, s'erigeixen en els grans defensors del Pacte d'Estat Contra la Violència de Gènere, quan varen ser els socialistes, amb la llavors número 2, Elena Valenciano, qui ho va lluitar, i vostès el varen rebutjar moltes vegades fins que, per la pressió del moviment feminista, el varen assumir, i que, desgraciadament, fins a la moció de censura de Pedro Sánchez a Mariano Rajoy no es va començar a dotar i executar i transferir els doblers a les comunitats autònomes. Per tant, aquest és el full de serveis del Partit Popular.

Les feines per a la renovació i actualització del Pacte d'Estat ja es realitzen a la comissió, a la sots-comissió, i la col·laboració entre les comunitats i el consens és sempre la manera de procedir.

La Llei de llibertat sexual ha canviat el paradigma en el Codi Penal i ha deixat clar que tant el silenci o la passivitat no signifiquen consentiment. L'especificació del consentiment, a més d'una recomanació del Conveni d'Istanbul, ha estat un clamor del moviment feminista després de sentències com la de "la manada". I és cert que l'aplicació de la llei no ha anat com haguéssim volgut i per a nosaltres impera el principi de realitat, per això la proposta de millora tècnica en apujar les penes, com estaven abans en el marc penal.

Ara bé, no ens enganyem, Sra. Durán, vostès no és que vulguin millorar la llei, és que vostès no volien directament aquesta llei.

I davant les paraules impròpies i frívoles de la secretària d'Estat, tant els ministres socialistes com des del Partit Socialista vàrem demanar que es rectificàs i que es disculpàs públicament. Jo mateixa vaig anar una passa més enllà, la secretària d'Estat va demanar disculpes, el Govern d'Espanya les va acceptar, i ara el que importa és millorar com més aviat millor la llei per evitar les rebaixes. Podrem comptar amb el Partit Popular per a les millores necessàries o seguiran en aquesta política (...)?, perquè amb aquesta proposició no de llei es fa evident que l'únic que volen és desgastar el Govern en qüestions que haurien de ser d'Estat.

Al Partit Popular només li interessa la igualtat si la pot fer servir com a un element de confrontació o quan creu que pot obtenir rèdit electoral. Per això hi votarem en contra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula la Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Començaré per la intervenció de la Sra. Sans, de Podem, que ens ha donat dos minuts i mig, tres minuts d'un argumentari que li han enviat des del ministeri, Sra. Sans, propi del manual de manipulació ideològica que a vostè tant li agrada...

(Alguns aplaudiments)

Ha estat un atac vergonyós als jutges -un atac vergonyós als jutges-, exactament igual que la Sra. Montero va fer diumenge passat a un míting, en obviar, en atacar els jutges un altre pic, diumenge, en atacar els jutges de feixistes, de masclistes i en obviar que un 60% dels jutges d'Espanya ara són dones, Sra. Sans.

Miri, vostès no varen fer cas a ningú, vostè ha parlat de tots els informes, de tot per on va passar, és que ho sabien, és que ho sabien, és que varen amagar aquests 22 informes que sabien, els va ser exactament igual, el que li he dit abans: la supèrbia infantil, que ha dit la Sra. Manuela Carmena, dels seus.

Escolti, sí han de dimitir, Sra. Sans, sí han de dimitir, ja hauria d'haver estat cessada, hauria d'haver estat el Sr. Sánchez qui les hauria d'haver cessades, a la Sra. Montero i a la seva secretària general, o a tot el ministeri, si vol.

Escolti'm, vostè parla de *manada* i obvia, evidentment, tot el que varen dir moltes del Partit Popular en aquell moment, vostès ho obvien, han collit aquest mantra i el repeteixen. El que és una *manada* és la gent que vostès treuen al carrer dia sí i dia també.

(Alguns aplaudiments)

I escolti'm, Sra. Sans, vostès treuen al carrer els pitjors violadors, vostès treuen al carrer els reincidents, vostès treuen al carrer els qui han tengut les penes més greus, i a sobre en fan befa, i avui també. No l'he vista parlar ni una sola vegada de totes aquelles víctimes que ara, per culpa seva, per culpa seva, tornen viure una revictimització, totes aquelles víctimes que havien deixat d'anar al psicòleg o al psiquiatre i tornen prendre medicament, totes aquelles víctimes que ara estan connectades a un aparell de la Creu Roja perquè tenen por de sortir al carrer, per culpa seva. Ni una paraula a favor de les víctimes, ni una paraula; que em sembla una vergonya, Sra. Sans, una vergonya!

Dit això, sí que és una *chapuza*, vostè diu: és que diem que és una *chapuza*; sí, ho diu la Sra. Margalida Prohens, amb molta raó, ho diem nosaltres, perquè és una *chapuza*. Perquè, a més, repetesc, vostès ho sabien, estaven advertits, de la mateixa manera que ho sabia el president Sánchez.

Ciudadans a jo em..., la veritat és que no sé què he de dir, Sra. Guasp: *ustedes exigen una modificación y hablan de dignidad. Dignidad es haber votado en contra de una ley que era una chapuza. Ustedes lo sabían.*

(Alguns aplaudiments)

No la he escuchado ni un momento en el arrepentimiento de esta indignidad que fue votar a favor de esta ley. Usted también es culpable, Sra. Guasp, usted y su partido.

Usted ha hablado de los populismos, que ya sabemos..., los populismos ya sabemos lo que son, lo sabemos, Ciudadanos no sabemos qué es, no lo sabemos...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., no lo sabemos, porque un día sí, el otro día no y el otro día tal vez. Y hoy lo ha vuelto a demostrar. Usted dice que es jurista y que lo ha advertido, ¿por qué no lo advirtió antes de votar? ¿Por qué no lo advirtió antes de votar usted, que es jurista? Es muchas cosas, pero ¿por qué no ha hecho un acto hoy de decir: nos equivocamos? ¿Por qué no lo ha hecho, por qué no lo ha hecho?

Después dice que el trámite de urgencia. Claro que es urgente. Y usted me dice que han presentado cosas, el Partido Popular ha sido el único que presentó hace dos meses -¡dos meses! una proposición de rectificación, la misma que ahora ha presentado el Partido Socialista, fusilada, ha fet un plagio i l'ha tornada a presentar.

Miri, MÉS per Mallorca, miri, nosaltres no fem alarma, l'alarma social és al carrer. No l'he sentida a vostè tampoc parlar de les víctimes que surten al carrer, senyora... no l'he vista, no l'he vista en cap moment, li és ben igual. Vostè ve aquí amb el seu mantra i li és ben igual que aquestes víctimes d'aquests pederastes...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., d'aquests violadors, a vostè li és exactament...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... igual.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Ha dit una fal·làcia... -no, a mi no, però al·lusions, jo li diré l'al·lusió que vostè ha fet: vostè ha dit aquí...

(Remor de veus)

... que el Partit Popular és un partit...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... és un partit que nega la violència de gènere; vostè ha dit aquí que el Partit Popular, i ho ha dit i no s'ha ruboritzat, no s'ha posat gens vermella, que el Partit Popular nega la violència de gènere. El Partit Popular va ser el promotor del Pacte d'Estat Contra la Violència de Gènere, el promotor...

(Alguns aplaudiments i petita cridòria)

..., el promotor, el promotor...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... el promotor.

Miri, el PSOE...

(Continua la remor de veus)

..., miri, el PSOE, el PSOE, que li agrada tant al govern socialista, que li agrada tant al Sr. Pedro Sánchez posar-se medalles, com el més social, el més verd, el més feminista, idò nosaltres n'hi posarem una de medalla, la més merescuda de totes: la del pitjor president per a les dones de la història, la del pitjor president per a les dones i el que ha fet més mal a lluita contra la violència de gènere. Mai, mai, mai, no havíem tengut un president tan dolent per a les dones en la història, ho és en bretxa de gènere, ho és en violència de gènere i ho ha estat sabent el dolor que causaria, aprovant, primer, en Consell de Ministres, i després, al Congrés dels Diputats, una llei que és irreversible el mal que ha causat.

Vostès diuen que ahir varen presentar, han presentat pràcticament el mateix que va presentar el Partit Popular fa dos mesos -fa dos mesos-, han presentat pràcticament el mateix.

No parlin de consentiment. I avui he escoltat la Sra. Llop, a la SER, i ha dit que “és intolerable que a un violador li surti més barat que a un que ha robat, que ara és més barat violar que robar, i que ells ho han de modificar”. Ella era al Consell de Ministres del Sr. Sánchez, el Sr. Sánchez és qui ho ha permès. I ara diu això? A tots vostès els he de passar l'informe jurídic que han passat des de Justícia, és una punyetera vergonya! Sap què diu aquest informe? Que no importa ser jurista, n'hi ha prou a saber llegir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... n'hi ha prou a saber llegir.

(Alguns aplaudiments)

Acab, acab, president. Ara, si tenguessin un poquet de decència, un poquet de dignitat, el que s'hauria de fer és rectificar tot d'una, demanar disculpes i cessar la Sra. Ministra i la secretària d'Estat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Procedim a la votació. La Sra. Durán accepta votació separada i, per tant, desglossarem el punt número 1 en tres votacions.

En primer lloc, votam, per entendre'ns, el punt 1.1. Passam a votar. Votam.

24 sí, 29 no i cap abstenció.

Ara votam el punt 1.2. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

Ara votam el punt 1.3. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

Ara votam el punt número 2. Votam.

14 sí, 37 no, 3 abstencions.

IV. Debat i presa en consideració de la proposta de reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears RGE núm. 136/23, dels Grups Parlamentaris Socialista, Popular, Unidas Podemos, Ciudadanos, MÉS per Mallorca i VOX-Actua Balears.

A continuació passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la proposta de reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears, escrit RGE núm. 136/23, dels Grups Parlamentaris Socialista, Popular, Unidas Podemos, Ciudadanos, MÉS per Mallorca i VOX-Actua Balears.

Començam amb les intervencions dels grups parlamentaris per fer la presentació de la proposta i, en primer lloc, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, president, bon dia, senyors i senyores diputats. Avui tornam dur a aquesta cambra una nova reforma del Reglament d'aquesta casa, és la segona vegada en aquesta legislatura que duim a debat una reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears, després de la reforma extraordinària que vàrem haver de dur a terme per adaptar el funcionament del Parlament de les Illes Balears a unes circumstàncies excepcionals, com eren les de la pandèmia, que ens donà en aquells moment les eines necessàries per fer front a una nova circumstància, a una nova realitat que no havíem viscuda fins a aquell moment.

Avui hem de tenir en compte que el que fem només és prendre en consideració aquesta nova proposició de llei que reforma del Reglament de les Illes Balears, fem això, demanam si aquesta reforma és idònia i si obrim el procés. Francament, nosaltres pensam que òbviament el vot ha de ser favorable, sis

grups parlamentaris així ho consideram i per açò ho hem presentat.

Què pretén aquesta reforma? No és una reforma evidentment estructural, partim d'un bon plantejament, trobam nosaltres, de la reforma que es va realitzar a la passada legislatura, a l'any 2019; neix d'una necessitat de fer adaptacions, correccions per fer un Parlament que té una composició que ha variat molt en els darrers 10 anys, de 3 grups parlamentaris a la legislatura de l'any 2011 front a 8 grups parlamentaris que tenim avui en dia; aborda qüestions tècniques, procedimentals, algunes concretes que cerquen, en definitiva, una major operativitat per part del Parlament. Aquesta reforma tracta algunes qüestions i n'esmentaré algunes: són 14 articles, clarifica procediments en matèria de transparència, simplifica alguns procediments de manteniment d'iniciativa, com són les mateixes interpellacions, simplifica i agilita les compareixences dels membres del Govern de les Illes Balears, clarifica també algunes qüestions com els drets que tenen els diputats no adscrits, limitant que tenen els drets que se'ls atribueix com a diputats individualment considerades i en cap cas els drets que tenen atribuïts els grups parlamentaris, i, entre altres qüestions, també s'aborda la regulació de la tramitació d'aquelles proposicions de llei que van dirigides al Congrés, quan aquestes caduquen, ja sigui per la pròpia dissolució del Parlament o per la dissolució de les Corts Generals.

En aquest sentit, ens dona una mica més de seguretat jurídica enfront del que tenim, que no tenim una regulació concreta en aquests moments.

Hi ha altres qüestions que són més controvertides i en què hem tengut un debat profund i veritablement interessant, com és, probablement, i en parlarem avui, la supressió de l'article 49 i dels apartats 3 i 4 de l'article 90. Aquests articles que fins ara no s'han aplicat, habiliten sistemes de videoconferència per fer efectiva la participació telemàtica de les diputades i dels diputats, en termes generals. I aquí tenim un debat de fons i és què entenem per parlamentarisme i com entenem que s'ha d'exercir aquest parlamentarisme?

Nosaltres pensam que el parlamentarisme ha de ser presencial, pensam açò, consideram que, en general, es requereix una coincidència en un espai físic, que el debat i la discussió parlamentària requereix d'una interrelació directa per formar la voluntat popular del poble, que és la veu representada en aquesta cambra. Aquests arguments han estat coincidents i reiterats a la doctrina constitucional que després esmentaré, i que, a més, suma dos arguments importants respecte de la garantia de la no-pertorbació dels propis parlamentaris, i també una qüestió que és simbòlica, però que és important, que és el fet que el poble, com a subjecte immaterial representat en aquesta cambra, es vegi també representat, més visible a una institució com és el Parlament de les Illes Balears, a la seua física en la qual ens trobam avui.

I, com deia, hi ha una qüestió més important que és la qüestió constitucional, nosaltres consideram que existeix una inconstitucionalitat sobrevinguda en aquests dos articles, i ho pensam per les sentències de l'any 2019, la sentència del Tribunal Constitucional 19/2019 i la 45/2019 les quals,

literalment, determinen que “com a regla general, les funcions representatives han de desenvolupar-se de forma personal i presencial”, exceptuant qüestions, evidentment, excepcionals, que nosaltres ja tenim regulades en aquest parlament.

Consideram que la sentència és molt clara en aquest sentit, que s'aplica de forma general i que ens vincula com a poders públics, i consideram, i per això ho hem introduït en aquesta iniciativa, que acomplim el deure que tenim com a poders públics de fer acomplir, efectivament, aquesta doctrina constitucional.

Aquesta iniciativa parteix d'una llarga ponència d'estudi que ens ha permès estudiar i discutir, article per article, de forma tranquil·la, assossegada, que ens ha permès dur aquí una reforma que crec que és acurada; que tots els grups parlamentaris sense distinció hem sumat i hem aportat qüestions al debat i a aquesta iniciativa, que molts de grups parlamentaris

també han hagut de renunciar a posicionaments, el Partit Popular ha renunciat a posicionaments, MÉS per Mallorca també, altres grups parlamentaris també, i fins i tot el Grup de VOX ha sumat, s'ha de dir, fins i tot, i ha participat en aquest debat. No hi és el Sr. Rodríguez, crec, a la cambra en aquest moment, sí que hi és el Sr. Rodríguez, bé, jo esper que avui, *no me he recortado mucho la barba, espero que se sienta cómodo para poder debatir conmigo en el día de hoy.*

I, en definitiva, com els dic, crec que hem d'estendre l'agraïment definitivament a tots els grups parlamentaris per la feina feta fins ara i sobretot demanar un vot favorable perquè puguem fer més feina. Fins i tot, ho dic, gràcies als grups parlamentaris que no han signat aquesta proposta, però que han treballat molt, que han aportat i que s'han pres seriosament, com toca, la feina parlamentària d'intentar adaptar aquest reglament.

Sis grups parlamentaris de vuit han signat aquesta proposta, és un consens ampli, però no ens conformam i no renunciem que, al llarg d'aquesta tramitació parlamentària, puguem aconseguir un major consens, com sigui la mateixa unanimitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bé, aquesta qüestió, com s'ha comentat, inicialment sembla que no té repercussió en el carrer perquè afecta les normes de funcionament d'aquest parlament i la nostra activitat com a diputats, però, indirectament, si incideix en els drets de la ciutadania perquè determina les condicions i els procediments pels quals els prestam el nostre servei i, per tant, afecta l'agilitat de la nostra funció, la transparència interna, els mecanismes de control al

Govern i els tràmits d'aprovació de lleis o iniciatives. Per tant, té més importància externa del que sembla.

Històricament s'ha cercat el consens i, si és possible, la unanimitat dels grups parlamentaris a l'hora de definir el contingut reglamentari i, tradicionalment, s'ha trobat. És una llàstima, com s'ha dit, que aquesta vegada no s'hagi aconseguit amb la signatura, però sí esperam, com ha dit el portaveu que m'ha precedit, que la trobam en les votacions, sobretot perquè els mateixos grups que la passada legislatura varen fer una reforma completa i de més calat respecte del Reglament que hi havia anteriorment, són els que han participat, en principi, en aquesta reforma.

I, en segon lloc, perquè la finalitat d'aquesta modificació era únicament adaptar-nos a les circumstàncies excepcionals, en una primera fase, que vàrem viure amb la pandèmia sanitària i que va alterar el funcionament intern d'aquesta casa, pel que si la ciutadania va ser capaç d'adaptar-se, amb més motiu, nosaltres, que som els seus representants, o havíem de fer. I ens vàrem adaptar, es va aprovar un títol Vè bis, per al funcionament del Parlament en circumstàncies excepcionals, que va permetre sortejar aquella crisi i preparar-nos per a qualsevol altra circumstància similar futura.

Com s'ha dit, per altra banda, aquesta segona fase era aquella que va plantejar la Comissió del Reglament per la possibilitat de poder fer aclariments o ajustos en aquelles qüestions que en el dia a dia s'havia demostrat que no acabaven de funcionar, bé perquè la seva redacció era difusa, o bé per la dificultat de fer efectiva la intencionalitat del redactat, però únicament amb la voluntat d'incorporar aquelles millores en matisos de funcionament, no modificacions de calat, que alterassin l'actual esperit del Reglament.

I així ho hem fet, tots els grups que han participat i tots amb la millor intenció hem fet aportacions positives, algunes s'han considerat per la majoria i s'han incorporat, altres no i han quedat apartades amb la renúncia generosa, pensam, dels que l'havien proposades.

Quant a les millores de redacció, voldria destacar les que afecten, per exemple, el dret dels diputats a accedir a dependències públiques i ser assistit per assessors, o el desplegament del debat de la comunitat en un mínim de dos dies, per la impossibilitat d'encaixar la intervenció de tots els grups que hi ha avui en dia dins la cambra dins un mateix dia, com indicava fins ara la redacció.

Quant a millores de funcionament, s'elimina, per exemple, el diàleg interactiu, que va ser introduït la passada legislatura, amb una bona intenció, segurament, però amb un desconeixement real del control parlamentari i la voluntat per ventura de equiparar-lo amb comissions d'investigació que estaven establertes per a altres finalitats i que, per ventura, han ocasionat incomoditat a molts membres del Govern.

També es perfila una tramitació clara en les proposicions de llei presentades a les Corts Generals i pendents a finals d'un mandat o, per exemple, del procediment de proposicions no de llei presentades per diferents grups de forma conjunta i que no tenien una interpretació clara a l'hora de fer les intervencions;

o, per exemple, també mecanismes de participació telemàtica. Encara, com s'ha dit, que ens hem limitat a veure aquests supòsits de malaltia greu o permisos de paternitat.

I finalment les renúncies, com deia som molts els grups que hem fet renúncies amb la voluntat de consensuar únicament millores imprescindibles i aconseguir unanimitat. El Grup Parlamentari Popular n'hem fet algunes, nosaltres vàrem presentar, per exemple, una proposta de tramitació per actualitzar les PNL que quedaven desfasades, abans de ser substanciades en comissió o en plenari; tots sabem que hi ha iniciatives que es debaten i voten de vegades un any o dos, fins i tot, després del seu registre, el que fa que perdin actualitat o fins i tot necessitat, i era incoherent, pensàvem, que el grup que la presentava no la pogués actualitzar, actualitzar dates o actualitzar xifres i, en canvi els grups contraris poguéssim fer esmenes a qualsevol redactat d'una PNL, i es va proposar una possible actualització que pogués ser valorada per la Mesa, de forma taxada i objectiva en determinats supòsits, però, com deia, no va prosperar. I el meu grup vàrem renunciar, per exemple, a aquesta proposta, crec que amb generositat per aconseguir un consens entre tots.

Igualment han fet també altres grups, hi ha grups que volien anar més enllà amb l'accessibilitat universal, per exemple, a les comissions, amb supòsits de participació telemàtica, o amb la participació ciutadana, per exemple, en processos legislatius que realment no s'ha arribat a aplicar mai malgrat la seva previsió; però hem renunciat també a anar més enllà en aquests temes, amb la voluntat d'evitar debats inacabables que desviassin l'objectiu inicial, que era millorar únicament qüestions de forma, i no tant de fons.

No hem fet una gran reforma, però hem fet una millora substancial per adequar-nos a la nostra realitat.

A nosaltres -com he dit abans- ens hagués agradat que tothom l'hagués signada. No ha estat possible -com s'ha dit- però encara confiam que prosperi amb el màxim suport possible.

Gràcies, per tant, a Enric Casanova, per la coordinació, i gràcies als companys, Ares, Lina, Gloria, Joana Aina, Sergio, Marc, Maxo i Josep, per les vostres aportacions i tarannà, i sobretot també idò el nostre agraïment, com no pot ser d'una altra manera, al lletrat, Lluís Isern, per aguantar-nos a tots amb les nostres propostes.

Ànims i endavant.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias. Bueno, nada, esto simplemente lo han defendido el compañero Rodríguez y la Sra. Núria Riera, entonces, bueno, pues simplemente...

(Remor de veus)

... -Fernández, perdón, Ares Fernández-, bueno, bueno.

Es una buena noticia que hayamos conseguido traer esta reforma que -como decía la Sra. Riera- es cierto que no es una gran reforma, pero que sí que mejora el funcionamiento interno del Parlamento con cuestiones que hemos ido viendo, a lo largo de las legislaturas, que necesitaban una cierta aclaración o actualización para facilitar la labor parlamentaria y también para aportar una mayor transparencia, por ejemplo, en cuestiones de que se van a publicar las asistencias semestrales de los diputados y las diputadas; alguna, por ejemplo, una mayor protección contra el tráfico de influencias o contra ciertas conductas que puedan parecer corruptas, por qué no decirlo, el artículo 20, que se ha sumado, se ha añadido que “no se pueda utilizar la condición de parlamentario o parlamentaria para hacer uso de actividad mercantil”, y se ha añadido también que “no se puede hacer uso para colaborar con terceras personas, en el ejercicio de esas actividades, ante administraciones públicas, en beneficio privado”.

En fin, una cuestión de aportar seguridad jurídica, mayor transparencia también en la tramitación de algunas actuaciones parlamentarias, aclaraciones que se necesitaban a la hora de consultar documentación por parte de los parlamentarios o parlamentarias, visitas a dependencias públicas, que ha traído algunos problemas durante esta legislatura, en cuestión, pues ahora ya está más claro cómo hay que hacer esa petición de visitas a dependencias. Y, por último, el tema de la votación telemática, pues simplemente es cumplir, y de las asistencias telemáticas o presenciales a Pleno y a las comisiones, simplemente estamos cumpliendo con una de las disposiciones constitucionales; aun así, se sigue permitiendo votación telemática, en el caso en el que haya circunstancias excepcionales, que esto ya se aclaró con la COVID.

Y, en fin, por no alargar más esto, que es un poco innecesario, que ya lo han explicado compañeros de antes, pues dar las gracias también a todas aquellas personas que han aportado, que han participado, y esperamos que al final pueda salir por unanimidad, simplemente por una cuestión de seguridad jurídica y por, bueno, pues que es una cuestión bastante técnica que tampoco requiere más exposición.

Así que muchas gracias. Ya está.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. També seré molt breu, ja pràcticament tot el que s'havia de dir d'aquests punts que es modifiquen en aquesta proposició, ja s'han comentat, s'han debatut en les comissions anteriors.

Únicament vull reforçar que s'ha de posar en valor la capacitat de consens que han tingut els grups parlamentaris que han donat suport a aquest canvi del Reglament, que són tres grups que donen suport al Govern i tres grups de l'oposició, per tant, realment aquest debat i aquest consens ha estat positiu. I insistir en el tema del debat, el debat considerem que és important que, sobretot en matèries polítiques, que el debat sigui presencial en aquest Parlament.

Sobre els punts que s'han redactat per a la seva modificació, únicament congratular-nos que hi hagi un punt que es reflecteixi en el Reglament, el que ja s'havia dit en trobades de COPREPA, que és que en el tema de l'accessibilitat universal enguany el nostre grup parlamentari va presentar una esmena a la Llei de pressuposts perquè ja es comencin a fer estudis sobre l'accessibilitat d'aquest parlament, era una esmena que va ser aprovada, i que ja comença a treballar-se en la millora de l'accessibilitat en aquesta seu de la sobirania popular.

De la resta de modificacions dels articles del Reglament, vull incidir en les que milloren la transparència de tota la feina que es fa aquí, en el Parlament, i insistir també en la seguretat jurídica que dona el tema de les proposicions de llei presentades a la Mesa del Congrés dels Diputats.

I bé, i esperam que aquestes mesures, aquestes modificacions, que demostrin que el Reglament del Parlament de les Illes Balears és un reglament viu, que s'adapta a les diferents situacions que vivim a la nostra societat, com es va adaptar en els pitjors moments de la pandèmia, idè demostra que sí es debat i es pot arribar a consensos per millorar la transparència, la seguretat jurídica i l'accessibilitat del nostre Parlament.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bé, a la passada legislatura, ara fa quasi quatre anys, vàrem aprovar una reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears, després de vuit anys que hi havia hagut de la darrera reforma, a una ponència que va durar tres anys, de forma prou intensiva i en la qual es va fer un esforç de cessió i empatia entre els diferents grups parlamentaris, amb l'objectiu d'arribar a un consens. Fruit d'aquest esforç, el 19 de març del 2019, vàrem aprovar el Reglament actual, per unanimitat.

La diversitat política incideix molt en el funcionament del Parlament, tant en la duració dels debats, com en la multiplicació de les iniciatives. Per tant, des de MÉS per Mallorca, vàrem celebrar un reglament que reflectia una major agilitat parlamentària, determinar temps que eren abans indefinits, un major dinamisme, procediments de lectura única, procediment simplificat, la consolidació de bones pràctiques, també iniciades ja a l'inici de la legislatura a l'any 2015, com la

dedicació exclusiva, l'eliminació de les preguntes dels grups parlamentaris de partits que formen part del Govern, les anomenades preguntes d'*autobombo*, la publicitat de les declaracions de béns o d'IRPF, indemnitzacions, retribucions, dietes i assistències, incloent també les retransmissions de les sessions.

Però, un any després de la seva aprovació, es va decretar l'estat d'alarma i l'activitat parlamentària es va veure afectada, una greu situació sanitària on hi ha hagut molts patiments individuals i col·lectius. Cap reglament, ni el nostre ni el d'altres llocs, no podia preveure aquesta situació, i va fer necessari actuar amb urgència i, majoritàriament, sense referents. Crec que aquest parlament va trobar-se a l'alçada, en un temps mínim necessari vam decidir, també col·lectivament, dotar-nos d'una eina jurídica i regulada, impulsar de forma innovadora i pionera la reforma del reglament per fer front a la difícil situació de pandèmia que vivíem, amb visió i previsió de futures situacions excepcionals que puguin impedir als diputats o diputades exercir les seves funcions i, al Parlament, el desenvolupament de la seva activitat amb plenes garanties democràtiques.

I aquí també he de donar les gràcies als serveis jurídics i lletrats de la Casa, que també varen ajudar i, de forma molt important, a aquesta tasca.

Però quedaven qüestions a millorar del Reglament i ens citarem a termini per continuar amb la feina. Malauradament, no s'ha arribat a la unanimitat desitjada i, des de MÉS per Mallorca, esperam que durant la tramitació d'aquesta proposició de llei es pugui aconseguir.

No s'ha implantat per motius tècnics i de jurisprudència la participació per videoconferència a comissions dels diputats de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, i aquest entenem que és el principal motiu pel qual no s'ha arribat a aquest consens unànim de la modificació.

La reforma que avui debatem es compromet, com ja s'ha dit aquí, a l'accessibilitat... compromet aquest Parlament a l'accessibilitat universal, clarifica, puntualitza, amplia alguns aspectes de transparència, com les declaracions a la web d'assistències i d'altres, que també fins ara fèiem com a una interpretació, però que de qualche manera ara quedaran definits al mateix reglament, com ara -ja s'ha dit- l'accés a dependències públiques, votacions telemàtiques, etc.

Possibilita que en el debat de política general també es pugui fer la intervenció el dia següent, fins ara també era una qüestió que, com que hi havia la qüestió que... sempre..., sempre havíem de votar per unanimitat, botar-nos una qüestió del Reglament, però que cada any ens botàvem, creiem que això era com una anomalia que realment no tenia gaire sentit i que jo crec que és una de les coses, d'aquestes cosetes que sembla que no tenen importància, però que al final sí que val la pena si tenim ocasió rectificar, i que jo crec que aquí en tenim.

Així com el tema de les iniciatives que es trameten al Congrés, la necessitat de ratificació una vegada dissolt el Parlament, etc., qüestions també que poden semblar de detall,

jo crec que ho han comentat, però... però, bé, crec que també és important que si hi ha la possibilitat que quedin reflectits.

També, a sol·licitud del nostre grup, a la legislatura passada es va regular la participació ciutadana i, per tant, un Parlament més obert; des de MÉS, per Mallorca lamentam que no s'hagi aplicat en cap cas, perquè requereix la unanimitat de tots els grups parlamentaris i aquesta pràcticament veta la seva implantació *de facto*, perquè una vegada no interessa a uns, una altra vegada no interessa... És vera que els dos anys de pandèmia tampoc no han ajudat a aquesta qüestió i n'hem de ser conscients, però en aquests quatre anys hem de dir que no s'ha fet cap comissió de participació ciutadana i això, des de MÉS per Mallorca, també ho entenem com un fracàs, jo ho he de dir així.

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera intel·ligible)

No, jo no he dit que sigui culpa de ningú, Sr. Melià, eh? Jo he dit...

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera intel·ligible)

..., he dit que ho consideram un fracàs, en general, no he dit..., ara, vostè va exigir la unanimitat,...

EL SR. PRESIDENT:

No entrin en debat, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

...va ser una condició del consens, Sr. Melià, perquè vostè ara m'interpel·la i a mi no em queda més remei que interpel·lar-lo, a mi m'hagués agradat que hagués estat per majoria, i vostè va dir: "Si no és per unanimitat, jo no hi votaré a favor". Miri, i jo crec que la unanimitat és precisament un dels entrebancs que té aquest accés a la Comissió de participació ciutadana.

Si no m'hagués interpel·lat, no hagués fet aquesta puntualització, però vostè m'ha interpel·lat i li dic que, precisament, va ser un condicionant.

Per tant, amb la convicció que el reglament d'una cambra parlamentària és una eina de convivència i que, a la vegada, ha de respectar al màxim la voluntat de la representativitat del que varen votar els electors a les eleccions, crec que ens hem d'instar a la tramitació d'aquesta modificació per aconseguir l'objectiu de ser un instrument on ens sentim majoritàriament còmodes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Rodríguez.

(Remor de veus)

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Señoras y señores diputados, creo que hoy, maravillosamente, fluye el amor en esta cámara. Yo agradezco personalmente al compañero Fernández, que también es compañero, el trabajo que hizo en la comisión y, como no puede ser de otra manera, además al que he hecho un diputado famoso de esta cámara, cosa que no le voy a cobrar, no se preocupe, a la Sra. Riera, por supuesto, a la Sra. Santiago, también compañera, y al resto de los que participaron en la elaboración, mi querida amiga Lina, a todo el mundo.

Yo lo que diría de esta propuesta que, evidentemente, no es una propuesta muy ambiciosa, no lo es, no introduce cambios relevantes en este reglamento, no pasará a la historia de la jurisprudencia como una gran modificación, lo más importante de esta modificación del reglamento precisamente es la portada, esto que viene aquí, donde están prácticamente todos los grupos políticos de esta cámara.

A mí me hubiera gustado, aunque no era posible, que la tramitación, tanto de la anterior reforma para adaptarnos a la COVID, como esta reforma parcial del Reglamento, hubiera podido ser grabada y la hubieran podido ver los ciudadanos, porque parece que aquí solo estamos siempre a tirarnos los trastos a la cabeza, y esto demuestra que, cuando hay voluntad por todas las partes, de renuncia, pero también de consenso, se llega al consenso; este espíritu de consenso que nosotros siempre hemos defendido, el espíritu de consenso que nos llevó a la Transición y a la Constitución y este espíritu de consenso que nos ha permitido en esta cámara aprobar de manera prácticamente unánime cosas como el Pacto por la salud mental o la Ley de pactos sucesorios.

Yo creo que, por una vez, nos podemos felicitar y demostrar que, cuando existe voluntad auténtica -voluntad auténtica- por parte de las mayorías de atender algunas demandas de la minoría, y cuando existe voluntad por parte de la minoría de no querer imponer sus criterios a la mayoría, somos capaces de llegar a algún consenso. Entonces, por una vez, aunque sea ya a final de la legislatura, nos podemos felicitar todos.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Ara em correspon demanar als dos grups parlamentaris que no són signants d'aquesta proposició si volen intervenir en el torn a favor o en contra.

LA SRA. PONS I SALOM:

Sí, president, a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Mixt?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies -gràcies també per l'aigua, al personal de la cambra-, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats.

Sr. Rodríguez, està bé que, encara que sigui a finals de legislatura, vostès s'hagin sumat, el Grup Parlamentari VOX, a qualche iniciativa conjunta, justament avui no hem coincidit, tot i que, com hem dit, votarem a favor. Quina llàstima que vostès no s'hi sumin quan es parla d'infància o es parla de drets de la dona, també estaria bé que en aquests pactes i en aquestes declaracions institucionals s'hi poguessin sumar, per al bé de tots, per a les minories, les majories i sobretot per a aquestes persones que pateixen.

Dit això, al meu amic Sergi ja li he dit el que li havia de dir, vostè ha dit "la amiga Lina", jo li dic "l'amic Sergi", que sé que de vegades li agrada també que li ho diguin.

I jo vull agrair sobretot al coordinador, Sr. Casanova, a tots els membres d'aquesta ponència, a tots absolutament, ha estat una experiència perquè va ser la primera ponència a la qual jo vaig participar, o la segona, ara no ho record molt bé perquè el temps ja ens fuig, he de dir que va ser una experiència enriquidora. Per què? Perquè ho entenguin també les persones que ens puguin escoltar, quan ens trobam en ponència és a porta tancada i és aquí quan es vol arribar a consensos de veres, és aquí quan tothom treu el millor de si mateix perquè hi hagi aquests consensos, i nosaltres hi érem, no hem firmat aquesta proposta d'avui, aquesta proposició de llei, però nosaltres hi érem i hi hem participat i hem tengut aquesta voluntat de consens, i hem arribat a consensos.

I ara explicaré tot d'una per què no hem signat aquesta proposició de llei, tot i que hem dit que la votariem a favor, i ara m'explic.

Nosaltres entenem que la urgència justifica aquesta primera part d'aquests canvis en el Reglament de la Cambra, un reglament que el t'has de llegir un parell de vegades per comprendre'l, sobretot quan ets a principis de legislatura, que record que ens en varen regalar un perquè l'estudiàssim, i el vaig estudiar amb molt de interès. Crec que era molt necessari perquè s'acoblàs s i s'adaptàs la feina que es fa en el Parlament, després d'una pandèmia, que ningú no esperava, per a la que ningú no estava preparat i el Reglament del Parlament tampoc.

Per una banda, aquesta, però per l'altra, en aquesta segona part de l'adaptació o la reforma d'alguns punts del Reglament del Parlament, nosaltres entenem que tal vegada aquest Parlament necessita un debat més acurat, més assossegat, més pensat i també amb consens, està clar, per poder fer canvis més estructurals. Hem vist com el Parlament, que és una institució

per a nosaltres sagrada, que respectam i que volem i estimam, a hores d'ara ja estimam, entenem també que tal vegada s'ha de plantejar un canvi més profund, per què? Perquè ens quedam enrere, de vegades ens quedam antiquats d'allò que ens diu la societat.

I per això nosaltres avui no l'hem signada, no perquè no hi estiguem d'acord, torn repetir-ho, hi votarem absolutament a favor, però creiem que el Parlament també ha de fer una passa endavant per canviar algunes de les antigues maneres de funcionar. Què fa llàstima? Pot ser, pot ser, perquè quan hi ha un canvi ja no es mira enrera, però aquesta és la nostra justificació per la qual nosaltres avui no l'hem signada, i que ningú ho lamenti, el nostre vot és a favor, hi érem, com hi hem estat sempre i hi hem fet molta feina.

Gràcies.

(*Algunes aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Ara donam la paraula al Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Sr. Rodríguez, amb l'elegància que el caracteritza -quan vol- ha dit -m'ha agradat molt-, ha dit: no és una reforma gaire ambiciosa, no? Que és la manera que té ell de dir que és una reforma absolutament banal i innecessària, ja ho dic jo, eh! I, per tant, la veritat, i fins i tot ara se m'acudeix parafrasejar Churchill, també, no?, deia "Mai tants han dedicat tant de temps per a tan poca cosa". Tot aquest treball que vostès han dedicat a lloar-se, i jo també hi era, Sra. Pons, jo també hi era i, tot i així votaré en contra, i ara explicaré el per què.

En castellà tenen una dita, també, que no he trobat la traducció en català, que és *para este viaje no necesitamos alforjas*, doncs, d'alguna manera és tot això, tot aquest compendi, de citar el Sr. Rodríguez, Churchill i el refranyer castellà, és d'alguna manera el que emmarca la nostra intervenció. La Sra. Campomar deia: el que hem de fer és que tots ens sentim còmodes; Sra. Campomar, nosaltres ens sentim molt incòmodes, no només des de MÉS per Menorca, sinó, i evidentment, això agafin-ho amb pinces, perquè jo només he tengut alguna conversa informal amb la Sra. Díaz sobre la reforma del Reglament, però em sembla que des de Formentera tampoc no els agrada gaire.

En definitiva, ens trobam davant d'una reforma de molt poca entitat, en què es resolen aspectes, bé, ja va bé que..., jo crec que bàsicament hem facilitat la feina als lletrats, que ja està bé, eh!, però des del punt de vista de l'entitat política, així com la reforma que vam fer la legislatura passada va ser molt profunda, molt important, la primera reforma que vam fer aquesta legislatura també va ser absolutament necessària, substantiva, important, aquesta, doncs, com els dic, jo crec que realment deixa molt que desitjar.

Hi ha alguns aspectes importants que (...) i no s'han recollit, ja tindrem ocasió de parlar-ho a la tramitació que fem d'aquesta reforma. I després hi ha dos aspectes, dos aspectes, no només un, molt regressius en aquest reglament: el primer, evidentment, el de la participació telemàtica, que m'hi estendré molt profundament, perquè vostès han apel·lat, sobretot el Sr. Fernández, la Sra. Santiago, a la jurisprudència del Tribunal Constitucional, això ho vam parlar clarament a la ponència, i vostès no han volgut, els ha entrat per una orella i els ha sortit per una altre, el Constitucional no nega en absolut la possibilitat de la participació telemàtica, a més a més, està recollida a diversos reglaments de diversos parlaments autonòmics.

Però, després, un altre, que ningú no ha dit res, i que hi han passat per sobre, que és que una fita que havíem aconseguit la legislatura passada, que és que les votacions que afecten persones fossin públiques, ara deixen de ser públiques, tornen ser secretes. O sigui, vostès vénen aquí a parlar de transparència, d'accessibilitat, d'adaptar-nos als temps i fem una gran regressió sobre dos aspectes: participació telemàtica, a un parlament que és un parlament d'unes illes, amb la problemàtica inherent que té aquesta estructura, i l'altre, que és la publicitat de les eleccions de persones, que no sé per quin motiu han de deixar de ser públiques i passen a ser secretes.

Llavors, anem a pams i, és clar, comencem amb el tema de la participació telemàtica. L'article 49 del vigent Reglament d'aquest parlament, que no s'ha aplicat mai, malgrat la insistència que va tenir el Grup Mixt en començar la legislatura abans que comencés tot el tema de la pandèmia, no s'ha aplicat mai, preveia la possibilitat de participar telemàticament els diputats de Menorca, Eivissa i Formentera, en comissions, meses de comissió i a les comissions, quan no hi havia temes legislatius, per tant, acotava d'una forma important la participació telemàtica.

En els primers treballs que va començar a fer la Mesa per desplegar aquest article, es preveien convenis amb els consells insulars per tal de garantir un lloc adequat per poder fer aquesta participació telemàtica. Res a veure amb el que vam fer durant la pandèmia, perquè la situació és totalment diferent; vostès em posen dins un mateix sac tot un règim, pensat per a participació en una situació d'emergència, amb una altra cosa que no té res a veure amb això, que és la participació habitual quan hi ha casos extraordinaris i de força major, i que es fa amb unes garanties que garanteixen, que han de garantir absolutament la lliure emissió del vot, la comunicació sense obstacles, l'emissió del vot, etc., que és el que desplegava la Mesa.

Bé, llavors, aquí el Sr. Ares ens diu que tot això està amenaçat d'una inconstitucionalitat sobrevinguda, vostè ha utilitzat aquesta paraula, i, bé, li he de dir que això no només és absolutament discutible, és que quan jo li he donat els meus arguments, vostè és que ni m'ha contestat; és a dir, vostès afirmen això, la Sra. Santiago també ho ha dit: no, és un tema constitucional, i què diu concretament la sentència 19/2019, que va ser la primera, una sentència que va recaure perquè a un parlament autonòmic es va intentar fer una investidura telemàtica. És a dir, parlam, d'una banda, de participar en comissions i en meses de comissió per a diputats que viuen a una illa diferent d'on es troba el Parlament, i aquí contraposam la doctrina del Tribunal Constitucional que recau per a un, un

determinat tràmit parlamentari, que es fa en ple, i que és dels més importants, per no dir el més important, que substancia un parlament a tota la seva legislatura, que és la investidura.

I què diu el Tribunal Constitucional respecte d'aquest acte que és únic, que és la investidura i que és dels més rellevants que fa un parlament durant tota la legislatura? Doncs, diu que *“Esta exigencia -de la presencialitat- no admite otra excepción que la pueda venir establecida en los reglamentos parlamentarios respecto a la posibilidad de votar en ausencia cuando concurren circunstancias excepcionales o de fuerza mayor”*. És a dir, per tant, Tribunal Constitucional, que estableix la norma general de la presencialitat, però no hem d'oblidar que ho fa quan pensa en el cas que se li sotmet i és el que jutge, que és el de la possibilitat de la investidura telemàtica, ja diu que aquest principi admet excepcions.

I quan jo els dic això, vostès em diuen: no, bé, però és que ja tenim un règim per a situacions d'emergència. Sap que això no té res a veure, és que una cosa és la participació telemàtica en situacions d'emergència, que és una participació generalitzada a la qual pot acollir-se qualsevol diputat, perquè ens trobam en una situació d'emergència; i l'altra cosa és una excepcionalitat, que és la que recull el Tribunal Constitucional, per a circumstàncies excepcionals o de força major, i que es pot predicar d'una circumstància particular o personal d'un únic diputat o diputada o de diversos, quan no hi ha cap situació d'emergència declarada.

Mirin si és constitucional això, que ara els llegiré l'article 82.2 del Reglament del Parlament de les Illes Canàries: *“Asimismo, y de forma excepcional, los miembros de la Cámara podrán participar telemáticamente, tanto en las sesiones del pleno como de las comisiones de las que formen parte -fixi'ns-hi, ells fins i tot preveien el ple, o preveuen el ple, perquè es troba vigent aquest reglament-, cuando concurren situaciones de fuerza mayor que impidan o dificulten gravemente la posibilidad de desplazarse a la sede del Parlamento, en especial aquellas que impliquen graves problemas de conectividad aérea o marítima.”* És a dir, es perfectament compatible el que diu el Tribunal Constitucional, en preveure que en situacions excepcionals i de força major es pugui preveure la participació telemàtica dels diputats.

Quan vam tenir aquest debat en ponència, jo els vaig convidar que reguléssim la possibilitat de participar, de la participació, és a dir, que reguléssim, despleguéssim què era a les Illes Balears l'excepcionalitat i la força major; és a dir, absolutament inserits dintre d'aquesta doctrina del Tribunal Constitucional, tot i que continuu pensant que aquesta doctrina del Tribunal Constitucional, molt probablement, si el Tribunal Constitucional hagués de posicionar-se sobre l'article 49, probablement no diria que és inconstitucional, per què? Perquè aquí hi ha, és a dir, podríem argumentar o tal vegada podríem fer alguns retocs, argumentar que, o podríem desplegar-ho de manera que aquesta participació es fes o que només es preveïés o només es pogués desplegar en situacions excepcionals i de força major.

Lavors, vostès, quan jo els vaig proposar que féssim això, no van voler i van optar per eliminar l'article 49. L'únic canvi substancial que hi ha en aquesta reforma és l'eliminació

d'aquest article, d'aquest i del que prohibeix l'elecció pública d'elecció de persones.

Tota la resta són detalls sense importància que, com dic, faciliten la vida als lletrats, felicitats, jo també hi estic d'acord, només faltaria!, però que no són canvis substancials.

Per tant, l'únic canvi substancial que hi ha és aquest. I a mi m'agradaria saber per què vostès es neguen, amb un parlament que és d'unes illes, a explorar la possibilitat que dona la sentència del Tribunal Constitucional que és regular la participació dels diputats quan concorren situacions excepcionals o de força major. El Parlament de Canàries en cita una, no única, ells diuen: en especial aquesta, problemes de connectivitat. Però és que, és clar, és que crec que seria molt coherent, és a dir, vostès, davant la possibilitat que el vaixell de Formentera no surti, prefereixen que aquella veu quedi callada, és a dir, tot el que diu el Tribunal Constitucional -no, és molt important la participació dels diputats per poder formar la voluntat del Parlament, etc.-, vostès prefereixen que aquest diputat de Formentera es quedi a casa, que no que pugui anar al seu consell insular i a un lloc especial, que ja està preparat a l'efecte, pugui participar telemàticament. És a dir, vostès creuen que és més democràtic i més d'acord amb la Constitució el primer que el segon. Doncs, tenim un concepte molt diferent del que és la Constitució, i estic convençut que el Tribunal Constitucional, si li sotmetéssim aquest cas en concret, evidentment, diria que és molt més respectuós amb els drets de representació política i amb els drets de participació política la possibilitat de participar telemàticament, amb garanties, que no simplement que aquell diputat, per una qüestió de força major -és que no hi ha barca, cosa que passa alguns alguns dies a l'any, és a dir, per sort no de forma generalitzada, però no és una cosa que sigui inimaginable, ni molt menys.

Després, també els he de dir que hem de ser molt curosos, perquè, és clar, vostès moltes vegades també, quan jo els trec aquest tema, perquè jo, la veritat, en aquesta ponència ha estat una experiència prou desagradable per a mi, perquè, és clar, quan tu proposes coses i no et contesten o te'n contesten d'altres, que és confondre participació amb vot: no, és que ja es pot votar telemàticament! Bé, escolti, és clar que es pot votar telemàticament, però és que la participació del diputat va molt més enllà de la simple emissió del vot, crec jo, no?; és a dir, la participació, poder contrarestar arguments, fins i tot, em sembla que va ser la Sra. Riera que va dir: home, això ho tenim solucionat, compensem, quan un diputat no pot venir compensem-ho, fantàstic, molt bé. Però això, Sra. Riera és una solució, diguem, del segle XX, avui en dia, davant..., bé, un diputat no ve, compensem, això està molt bé; home, escolti, tenim una alternativa, que és: no, és que aquell diputat que no ha pogut venir, per uns motius excepcionals i de força major, resulta que sí que pot ser aquí present, mitjançant una connexió a una seu que té totes les garanties; escolti, preferiríem la solució del segle XX a la solució del segle XXI, quan podem tenir la solució del segle XXI?

Tot això, a més a més, és que només passa per regular-ho, per regular-ho amb el caràcter tan estricte com vostès considerin, però per regular-ho.

Molt bé, aquesta és la nostra posició. Per què votem en contra d'aquesta presa en consideració? Podem votar a favor de la presa en consideració i després, evidentment, presentar esmenes i tenir el debat; bé, perquè és que volem cridar l'atenció que l'únic canvi substantiu que es fa amb aquesta modificació és absolutament regressiu, i, a més a més, és regressiu en un àmbit en el qual el Parlament de les Illes Balears hauria de ser pioner. És a dir, en lloc de ser més papistes que el Papa, amb la sentència del Tribunal Constitucional, i diu: ui, ui!, com que el Tribunal Constitucional diu una cosa que més o menys sembla que no va d'acord amb això, pleguem veles i ho eliminem. A això jo en dic ser més papista que el Papa, el que hauríem de fer és defensar la nostra identitat com a comunitat autònoma insular, i dir: no, no, escolti, és que en aquest parlament necessitem poder preveure aquesta participació telemàtica, i, si cal, arriscar-nos, fins i tot, que això arribés al Tribunal Constitucional i defensar, com a Parlament sobirà que som, la nostra idiosincràsia, la nostra problemàtica i les circumstàncies, i no acceptar que ens tractin com un parlament que no té aquest problema, perquè, evidentment, no té aquests problemes de connectivitat que tenim nosaltres, o de dificultat per desplaçar-se, diguem, amb continuïtat territorial i amb diversitat de modes de transport com poden tenir a la península, on realment, davant d'un problema que hi hagi un problema amb un transport públic, doncs en tenen d'alternatius, en el nostre cas això no passa i crec que s'hi hauria de donar resposta.

L'altre tema, votació secreta. Bé, vam introduir fa quatre anys la possibilitat, o la possibilitat no, l'obligació que les votacions en l'eleccions de persones fossin públiques, i ara ho llevam. A més a més, de forma absolutament sorprenent per a mi, perquè a mi em va semblar que en ponència gairebé tots els grups estaven d'acord amb això, que era perfectament possible fer les eleccions que afectin persones de forma pública, llavors, jo apel els grups, sobretot ara penso -ara que veig la Sra. Sans, que segueix atentament la meva intervenció, moltes gràcies-, el paper que va tenir el Grup de Podem a l'anterior reforma en què va incloure molts mecanismes, diguem, per fer més transparent l'activitat del Parlament, doncs ara fem tot el contrari, impedim o deixem en un llimbs la possibilitat que les votacions de persones siguin públiques, abans eren públiques.

Jo no ho puc entendre, i m'agradaria que en el torn de rèpliques que els diferents grups es posicionin almenys sobre aquests dos aspectes, ja que som l'únic grup que es manifesta en contra per aquests dos aspectes, m'agradaria que ningú fugís d'estudi i que realment m'expliquéssiu per què no heu estat d'acord amb aquestes, primer, a mantenir l'article -ara no record quin era, no el tinc a mà-, l'article que permetia l'elecció, mitjançant votació pública, de persones, i el d'acollir la porta que obre el Tribunal Constitucional a la participació telemàtica en casos excepcionals i de força major.

En conclusió, per acabar, no em sento còmode, com li deia, Sra. Campomar, al començament de la meua intervenció, perquè per a mi aquesta ponència ha estat un diàleg de sords, és a dir, he posat els arguments que ara he exposat aquí, que neguen que la sentència del Tribunal Constitucional impedeixi regular això, i o no he rebut resposta o he rebut confusió sobre què és participar a participació amb vot; o se m'ha parlat que hi

ha solucions com compensar els assistents, que és una solució que, evidentment, és del segle XX però de fet és vuitcentista; és a dir, excuses per no dir que esteu en contra de la participació telemàtica. Doncs, m'agradaria que, una de dues, o que es manifestés clarament això i explicar els motius pels quals esteu en contra d'aquesta participació telemàtica, o respondre, per favor, als arguments que he exposat aquí.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells, En torn de rèpliques, pels grups parlamentaris que presenten aquesta iniciativa, en primer lloc donam la paraula al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President, permeti'm intervenir des de l'escó. Vull agrair novament als grups parlamentaris que votaran a favor de la presa en consideració d'aquesta reforma del Reglament, i lamentar que el Grup Parlamentari Mixt no s'hi sumi, però ho hem dit abans: no renunciem a intentar assolir el màxim consens possible, que és la unanimitat, i que puguem sumar el seu grup parlamentari. Jo lament molt, Sr. Castells, que hi voti en contra, però lament molt que es vagi a sentir incòmode, vostè ha dit que no li vam respondre, que no va rebre contestacions. Jo record, jo li vaig argumentar, li vaig dir el meu posicionament, personalment, jurídicament i políticament, perquè aquí hi ha un debat que és polític, que és un debat polític, fins i tot acadèmic, en alguns casos, que és legítim, però després hi ha un debat que, sota el nostre punt de vista, també és jurídic; i que vostès no estigui a favor o no estigui d'acord amb el que nosaltres pensam, no significa que no li donem respostes. Crec que això ho hauríem de deixar clar.

També, Sr. Castells, és regressiu perquè sigui una qüestió que mai no s'ha aplicat, no ho acab d'entendre, Sr. Castells, de veritat li dic. I el Tribunal Constitucional és que ho diu claríssimament, forma molt clara, a la seva exposició, a la sentència 19/2019, diu que "l'exercici de les funcions representatives ha de desenvolupar-se, com a regla general, de forma personal i presencial"...

(Remor de veus)

..., com a regla general, és que el Parlament de les Illes Balears actualment té en el seu reglament un títol dedicat al funcionament del Parlament en circumstàncies excepcionals, que quan no tenim una regla general, això crec que està molt clar, Sr. Castells, està molt clar. I el Parlament canari tendrà en el seu reglament aquesta regulació, com la tenim nosaltres, avui en dia, com la tenim nosaltres.

I aquesta sentència, ens agradi o no, el Tribunal Constitucional resol sempre en abstracte, això és doctrina constitucional, en abstracte, resol el fons polític i l'extreu d'un supòsit concret. I per arribar a la conclusió, com vostè ha dit, de la investidura, en aquest cas, del Sr. Puigdemont, quan no

volíem que el candidat fos físicament present al Parlament de Catalunya, fonamenta, fonamenta aquesta sentència amb un argument, que és aquest: que el parlamentarisme ha de ser presencial, i fa una argumentació reiterada tant a la primera sentència, com a la segona, molt clara, la fa molt clara. I nosaltres consideram, a més a més, les sentències del Constitucional, a més que ho diu la mateixa sentència, ho diu la Constitució Espanyola, i la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional tenen aplicació general *erga omnes* i vincula els poders públics que la facin complir, ho vincula. I nosaltres, si obrim una reforma del Parlament de les Illes Balears, on consideram que, evidentment, hi ha un article que diu clarament, que especifica clarament que el parlamentarisme, la funció parlamentària es fa, amb caràcter general, de forma presencial, nosaltres consideram que no tenim una altra opció, que, evidentment, fer el nostre deure -així ho consideram nosaltres-, polític i jurídic que escometre aquesta reforma amb aquesta inclusió, que crec que és el que sincerament hem de fer.

Lament molt que se senti incòmode, molt sincerament, jo esper que durant la tramitació que tenim ara, ponència i comissió, a veure si podem arribar a un punt d'enteniment, si no, crec que per part nostra haurem tengut la voluntat que açò sigui possible. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, senyor Ares Fernández. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president, no en farem ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias, tampoco haremos uso.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago, pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president, no en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

No en faré ús, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gràcies, Sr. President, no en farem ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, president, no en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, finalment, en torn de contrarèplica donam la paraula, pel Grup Parlamentari Mixt, al Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Sr. Melià diu que és un monolòqui, no? Gràcies, al Sr. Fernández, li agraeixo moltíssim, Sr. Fernández, que hagi tingut -ara he de pensar bé el substantiu-, anava a dir el valor, la decència o almenys la cortesia parlamentària, deixem així, la cortesia parlamentària d'haver-me respost, fa que em senti una mica menys incòmode, o sigui que, per tant, li agraeisc perquè és molt important.

Bé, evidentment no m'allargaré, perquè em sembla que les cartes ja estan damunt la taula, no? Vostè considera que l'excepció... vostè, primer, admet, i jo li agraeisc, admet el meu argument, és a dir, el Tribunal Constitucional admet la possibilitat de la participació no presencial. Vostè considera que això queda totalment substanciat amb la reforma que vam fer per a situacions d'emergència, però el Tribunal Constitucional no en diu res d'això, parla d'excepcionalitat i força major.

Llavors, que una situació d'emergència és excepcional i força major, doncs totalment d'acord, jo vaig estar a favor de la reforma; ara, hi ha altres excepcionalitats i altres situacions d'emergència a la vida. I jo he volgut agafar l'exemple del Reglament de Canàries, perquè, precisament, el Reglament de Canàries preveu una circumstància que, per al nostre cas, és molt aplicable, que és alguna alteració greu del transport aeri o del transport marítim.

Per tant, jo crec, és a dir, no sé per quin motiu vostè considera que l'excepcionalitat només està restringida a una situació d'emergència. Jo crec que l'excepcionalitat i els motius de força major també són perfectament predicables de la situació particular d'un diputat o una diputada encara que no estiguem en una situació d'emergència.

I crec, com li deia, que un parlament com el nostre, que té una composició insular en la qual el desplaçament és un element crític de la participació, i les dificultats que poden

aparèixer són un element crític i que existeixen, crec que caldria esperar la sensibilitat d'acollir aquesta excepcionalitat. Perquè fixi-s'hi, de la forma que ho ha dit vostè, és clar, és a dir, el discurs de la seva primera intervenció i el de la segona han canviat, perquè el primer deia que era inconstitucional, i a la segona ha reconegut que vostès tenen un criteri, un criteri que és que l'excepcionalitat queda resolta amb el tema de l'emergència. Per tant, però, totes aquelles circumstàncies excepcionals i de força major que no entrin dintre de la situació d'emergència les exclouen per una qüestió d'oportunitat política, no per un tema de doctrina constitucional.

Per tant, el que em sap greu, i li agraeixo que hagi respost una part del que li he dit, però no m'ha respost la segona, és a dir, un cop vostè reconeix de forma implícita que vostès han volgut eliminar l'article 49, no tant per temes de constitucionalitat, sinó perquè consideren que ja està resolt amb l'actual modificació, és clar, a mi el que em quedarien ganes de saber és dir: i per què no esteu d'acord que en situacions d'excepcionalitat i de força major, que no siguin d'emergència, per què no esteu d'acord, -perquè compliríem igualment la sentència del Tribunal Constitucional, l'acomplirien igualment-, perquè no esteu d'acord que a una comunitat autònoma com la nostra pugui preveure el reglament, omplir de contingut, què entenem nosaltres per excepcionalitat i per força major?

A Canàries ho han fet, aquí, no ho heu volgut fer. És una llàstima i, per tant, doncs ja ens veurem, continuarem el debat i evidentment gràcies, Sr. Fernández, per haver tingut la gentilesa d'haver replicat, perquè si no si que hagués estat un diàleg de sords.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Un cop acabat el debat, passam a la votació i la presidència demana si la cambra pren o no en consideració la proposta de reforma de determinats articles del Reglament de les Illes Balears. Passam a votar. Votam.

Vots presencials: 51 vots a favor, 2 en contra, cap abstenció; hi ha 1 vot telemàtic, del Sr. Mariano Juan, a favor; la qual cosa dona un resultat global de 52 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Per tant, atès el resultat de la votació, la proposta esmentada es pren en consideració.

V. Compareixença del conseller de Mobilitat i Habitatge, per tal de donar compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 998/21, relativa a l'avanç en la gestió dels ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia i de totes les instal·lacions nàutiques situades a ports actualment d'interès general (escrit RGE núm. 110/23, complementat amb el RGE núm. 284/23, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears).

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller de Mobilitat i Habitatge per tal de

donar compliment a la Proposició no de llei RGE núm. 998/21, relativa a l'avanç en la gestió dels ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia i de totes les instal·lacions nàutiques situades a ports actualment d'interès general, escrit RGE núm. 110/23, complementat amb l'escrit RGE núm. 284/23, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears.

Començam el debat amb la intervenció per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom de nou. Bé, el Grup Parlamentari El Pi, ja fa molt de temps que desenvolupa una acció de reivindicació del traspass de determinats ports de les Illes Balears, que encara són gestionats per l'Estat, i, més concretament, de les instal·lacions nàutiques, ports esportius i clubs nàutics que hi ha en aquests ports.

Aquesta acció té diversos exemples, però em referiré a una proposició no de llei aprovada, el 2017, crec que, si no per unanimitat, amb una ampla majoria, que instava l'Estat a modificar la Llei de ports o a fer la transferència de la competència amb qualsevol fórmula jurídica dels ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia, perquè siguin gestionats pel Govern de les Illes Balears. I també aquesta proposició no de llei del 2017 establia que l'Estat modificàs la Llei de ports per transferir totes les instal·lacions nàutiques i ports esportius existents a tots els ports d'interès general, per tant, també inclòs en aquest cas les instal·lacions nàutiques del Port de Palma.

Això té una raó molt lògica, perquè a nivell d'Estatut d'Autonomia la competència en instal·lacions nàutiques és exclusiva de les Illes Balears, i, per tant, el lògic és que totes les instal·lacions nàutiques siguin gestionades per les Illes Balears, això és el lògic des d'un punt de vista constitucional i estatutari. Perquè l'Estat es reserva la gestió de determinats ports quan es produeixen unes circumstàncies molt concretes, que, efectivament, a la majoria d'aquests ports que he anomenat no es produeixen, perquè és evident que no afecten de forma rellevant més d'una comunitat autònoma, que és el que diu l'article 4 de la Llei de ports de l'Estat, no afecten més d'una comunitat autònoma, el que passa a Alcúdia, el que passa a La Savina no afecta més d'una comunitat autònoma; no hi ha indústries o establiments d'importància estratègica per a l'economia estatal en aquests ports; no hi ha necessitat essencial de l'activitat econòmica general de l'Estat; no hi ha elements essencials per a la seguretat del trànsit marítim i no hi ha activitats comercials marítimes internacionals en aquests ports.

Per tant, ja a simple vista veiem que això de què l'Estat es reservi la gestió d'aquests ports encaixa malament, perquè no hi ha una necessitat estratègica, i, de fet, no ens hem d'enganyar, tots sabem perquè es reserva les competències i, concretament, les instal·lacions nàutiques, perquè són la font de finançament de l'Autoritat Portuària. Això no té res a veure amb la lògica constitucional ni estatutària, és un tema purament de doblers, doblers, i per això l'Estat no amolla el que hauria de correspondre a la comunitat autònoma.

Però el nostre grup parlamentari, a part de fer aquesta reivindicació, té la sensació que el Govern de les Illes Balears ha mostrat poc interès en aquesta qüestió i en empenyer aquest procés el qual, ja dic que, al final, és una certa perversió del sistema que l'Estat continuï gestionant aquests ports i aquestes instal·lacions nàutiques. I per això el nostre grup parlamentari va formular tota una sèrie de preguntes escrites, perdó, al Govern de les Illes Balears, a veure què feia per avançar en aquest procés i en el compliment d'aquesta proposició no de llei aprovada pel Parlament el 2017.

I, és clar, el Govern ens va contestar que havien de realitzar una sèrie d'informes, demanar, i mitjançant aquests informes justificar una petició de transferència de la competència d'aquests ports. I això va donar peu a una proposició no de llei, que també es va aprovar, de la qual en discutim avui l'acompliment, relativa a l'avanç en la gestió dels ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia i totes les instal·lacions nàutiques, i que instava el Govern que, en un termini de cinc mesos, elaboràs un informe justificatiu que s'havien perdut les característiques per les quals té sentit que un port sigui d'interès general de l'Estat i sigui gestionat per l'Estat, i que es fes un informe per a la segregació de les instal·lacions nàutiques d'aquests ports de l'Estat, perquè fossin transferides oportunament a la comunitat autònoma.

Aquesta proposició no de llei, com passa tan sovint, s'aprova, però el Govern no fa res, el Govern se'n renta les mans, perquè el Govern realment té poc interès i és còmplice d'aquesta perversió que l'Autoritat Portuària continuï gestionant aquestes instal·lacions nàutiques i aquests ports, a fi i efecte de continuar mantenint el seu finançament, i continuar munyint la vaca de les instal·lacions nàutiques.

Però nosaltres, evidentment, no ens conformam, Sr. Conseller, i li vàrem formular tota una sèrie de preguntes escrites i sol·licituds de documentació, fa més d'un mes, o fa un mes exactament, perquè ens transferís i donàs la informació sobre el compliment d'aquesta proposició no de llei i, per tant, dels informes elaborats pel Govern a fi i efecte de demanar la transferència d'aquests ports i a fi i efecte de segregat les instal·lacions nàutiques d'aquests ports, com he explicat, i vostè no ens ha contestat.

I, per tant, nosaltres també vàrem presentar aquesta sol·licitud de compareixença perquè el Govern ens informi i ens aclareixi què fa per assolir una transferència, que en lògica estatutari, en lògica constitucional i en compliment dels acords d'aquest Parlament, s'hauria de produir. Vostès s'han de posar les piles i han de fer els seus deures, perquè no n'hi ha prou a votar una proposició no de llei de l'oposició, per rentar-nos la cara, sinó que després s'ha d'acomplir, s'ha de tirar endavant i s'han de fer els informes i les peticions a l'Estat per aconseguir que això sigui una realitat, com pertoca.

Per això li demanam la seva compareixença, conseller.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Interviene ahora el Sr. Conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, vicepresidenta, moltes gràcies, Sr. Melià pel to de la compareixença almenys, jo sé que comparesc aquí, una mica, m'han dit avui, dues o tres vegades, que era per estirar-me les orelles per part del Grup Parlamentari El Pi, perquè una compareixença del Govern perquè no s'ha complert una determinada qüestió, que és el que m'obliga a ser aquí, doncs, evidentment, no és una bona papereta per a mi. I és ver que intentaré explicar com tenim aquesta qüestió que vostè va encetar fa temps, perquè, de fet, és veritat, el 2017 es va aprovar aquesta PNL, el 2009 ja s'havia aprovat, pel que es veu, una altra cosa, pel que m'han informat, el 2021 es va aprovar la PNL, i llavors vostè va fer preguntes a la presidenta del Govern en relació amb això, quan s'acomplien els cinc mesos, i és veritat que ha passat una mica de temps i jo intentaré explicar-li una mica com tenim aquesta qüestió, que, per això, supòs que m'ha fet comparèixer.

En primer lloc, la proposició no de llei duia 3 apartats, el primer d'ells quals era si seguíem tenint les condicions per mantenir l'interès general d'aquests ports, i que féssim un informe en relació amb això.

Efectivament, els serveis tècnics, i aquí li parlaré d'alguns informes que llavors li podem passar, que, efectivament, els hem fet i crec que li podem passar aquests informes, els serveis tècnics han analitzat la qüestió de què vostè parlava i la conclusió és que les circumstàncies contemplades a l'article 4 del text refós de la Llei de l'Estat, del Decret /2011, que té el text refós de ports de l'Estat, quant a aquests quatre ports, no només no s'han mantengut, sinó que en alguns casos s'han vist les circumstàncies reforçades, perquè vostè m'ha parlat d'una de les circumstàncies, de si hi havia trànsit internacional, però n'hi ha tota una sèrie, activitats comercials internacionals, però també hi ha rellevància comercial que afecti més d'una comunitat autònoma, que disposin d'indústries estratègiques per a l'economia nacional, que tinguin un volum i característiques d'activitats comercials marítimes amb un nivell rellevant o que responguin a necessitats essencials per a l'economia, que tinguin especials condicions tècniques i geogràfiques per a la seguretat del trànsit marítim, etc.

Per tant, el que ens diu l'informe és que aquestes circumstàncies s'han vist reforçades, dels cinc ports que estan gestionats per l'Autoritat Portuària en què es duen a terme activitats comercials marítimes internacionals i, per altra banda, el volum anual i característiques de les activitats comercials superen el 25% del trànsit total de passatgers del sistema portuari estatal i responen a les necessitats d'activitats de la comunitat autònoma.

Vostè em parlava del Port d'Alcúdia o de La Savina, el port de La Savina té trànsit amb altres comunitats autònomes també, i el port..., bé, per tant, no em digui que no s'acompleixen cap de les circumstàncies que parlaven d'això.

Per tant, jo crec que aquí és un tema important i tenim aquests informes. Per tant, es fa prou inviablable, dins el marc normatiu que tenim, aconseguir aquesta desclassificació de què vostè parla. Per cert, aquesta desclassificació de l'article 4 no contempla en cap cas que sigui a instància de les comunitats autònomes, per cert, diu que és "a instàncies del Govern mitjançant real decret, proposat pel Ministeri de Foment, prèvia tramitació de l'expedient, i amb audiència a la comunitat autònoma." Per tant, crec que està més bé fet una mica, no exactament per al que vostè proposa.

Però, en tot cas, estam disposats a mirar-ho i a revisar aquestes condicions, i si fa falta ampliar els informes, també ho farien, perquè ens trobam que la realitat és que aquests ports són, via d'entrada i sortida de gran part del nostre moviment econòmic.

En conclusió, tenim informes tècnics segons els quals es pot afirmar que no han cessat aquestes circumstàncies que en el seu moment varen determinar que els ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia fossin declarats com a port d'interès general.

El segon punt del qual vostè em parlava era si, en funció d'això, podíem apropar la gestió d'aquests ports a la comunitat autònoma. I aquí sí que crec que li podem dir clarament que la participació de la comunitat autònoma en la gestió d'aquests ports tant de bo la tenguéssim en altres estaments que competeixen a les Illes Balears, com record que molt bé es va referir la presidenta a la seva contestació, tant debò amb AENA poguéssim arribar al grau d'entesa i complicitat que tenim amb l'Estat en aquest tema de ports.

El model de governança dels ports d'interès general, que ja ho contempla la llei, té una participació molt rellevant de la comunitat autònoma en els òrgans de govern i gestió en la mesura que es proposen i nomenen tots els càrrecs i, per tant, tenim que dels 16 vocals, per exemple, que té en aquests moments el consell d'administració d'Autoritat Portuària, 13 corresponen a les Illes Balears. El president d'Autoritat Portuària és designat per la comunitat autònoma de les Illes Balears i el director el nomena el consell d'administració, a proposta del president. Dels 18 membres 5 són representants de l'Estat, entre els quals Ports de l'Estat, el capità marítim, etc., però dels 13 restants, 10 són governs, consells i ajuntaments -si vol, li ho puc detallar-, i 3 són d'altres entitats públiques, que també es nomenen, a proposta d'aquestes entitats, per part del Govern de les Illes Balears.

Per tant, hem de dir que la participació de les administracions autonòmiques insulars i locals en el consell d'administració és absolutament majoritari en relació amb la participació que puguin tenir els representants designats pel Govern de l'Estat. Per tant, és veritat que Ports de l'Estat té una amplíssima participació, perquè són de competència estatal, però crec que no es pot dir que la cogovernança o aquesta cogestió no sigui prou important.

Per tant, es tracta d'un model que ha permès ser-hi molt present i participar de les decisions importants i del qual jo crec que aquesta comunitat autònoma n'està satisfeta.

En tercer punt, vostè demanava també un apartat, que ho ha dit el primer, de segregació aquelles instal·lacions nàutiques que són de competència de la comunitat autònoma. Aquí sí que crec que hi ha un tema a fer, el que passa, que li he d'explicar també, perquè, segons els informes, doncs hi ha algunes qüestions a aclarir.

S'han elaborat també informes tècnics i jurídics pertinents, que vostè els havia abans, però els hi passarem després, que, conforme amb la doctrina del Tribunal Constitucional, amb la sentència 226/1998: per motius de unitats de gestió no poden ser objecte de transparència les instal·lacions esportives de pesca i situades a les zones dels ports d'interès general. Això vol dir que els ports de Maó, La Savina, Eivissa i Alcúdia, per ser un tema d'operativa i d'unitat de gestió, la llei no permet la segregació d'aquests ports, formen part d'un mateix nucli que no es pot desagregar i, per tant, no podem sol·licitar la gestió de cap zona, ja que tot el domini portuari d'aquests ports es troba dins la zona 1.

Per tant, això sí que li he de dir que no és el cas justament del port de Palma, que vostè no l'inclou a la seva petició, i el Port de Palma -no, parla de Maó, parla d'Alcúdia, parla de La Savina, de Ciutadella i d'Eivissa-, per tant, si parlem del port de Palma, com diuen els nostres informes tècnics i jurídics, existiria la possibilitat de poder desagregar del Port de Palma, ja que hi ha dos indrets que no es troben dins la zona 1: parlem d'Es Molinar i Es Portitxol, i aquests sí que tendrien les característiques, segons els nostres tècnics, de passar a formar part de la gestió autonòmica, i és per això que hi seguim treballant.

Aquests dos ports es troben separats del port de Palma i, per tant, des del Govern, i acomplint el mandat parlamentari, tal com li vàrem contestar i li va contestar la presidenta, també, a la resposta del mes de novembre, que vostè va requerir informació respecte dels punts aprovats, hem iniciat els contactes per poder sol·licitar la transferència de competències d'Es Molinar i Es Portitxol.

Per tant, aprofit aquesta primera intervenció per explicar el que nosaltres entenem que es desprèn d'aquesta situació: tenim un veritable sistema de cogestió, a diferència d'altres entitats, com li he dit, per tant, que no tenim en el tema dels aeroports, i reconèixer que una participació important en aquest tema de l'Autoritat Portuària.

Que el sistema de cogestió també neix d'una bona entesa entre les administracions, que ens ha permès treballar conjuntament i tenir consens per arribar a uns ports de cada dia més eficients i sostenibles.

Que som illes que necessitam també compartir aquestes sinèrgies entre totes les administracions i que, per tant, treballam conjuntament amb l'Estat per garantir que els interessos dels nostres ciutadans, per participar en la presa de decisions d'aquests ports, mitjançant el sistema de cogestió, facin que siguin encara que compleixin major en les seves funcions que tenen.

Treballam també per fer aquestes possibles transferències, juntament amb l'Estat.

I he de dir-li, finalment, que hem estat en una feina també important, que vostè sap molt bé, que és la transferència de Costes, que, per cert, va liderar ja sé que vostè no en parla, però té a veure també amb la feina de participació amb el Govern de l'Estat per fer possible aquesta transferència, que formarà part també d'alguna cosa de la qual vostè em parla, Costes maneja 900 amarraments o més de 900 amarraments també amb distintes concessions que passaran aquí, i 1.256 zones... 1.256 fondeigs en el conjunt de les quatre illes, tant a Formentera, a Eivissa, a Menorca i a Mallorca també. Per tant, amb aquesta transferència també aconseguirem bona part del que vostè plantejava a aquesta iniciativa, que és tenir més control sobre més instal·lacions d'aquestes illes i apropar-les més a l'administració dels ciutadans.

Per tant, esper haver-li pogut dar resposta més o manco al seu plantejament.

I moltes gràcies, Sra. Presidenta, o Sr. President, no ho sé.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Em queda clar de les seves paraules, Sr. Conseller, el que sospitàvem, que és el nul·la interès de la comunitat autònoma en avançar en aquest procés.

I és una llàstima. Vostè ens diu que tenen uns informes, però han estat incapaços de trametre'ls dins termini i com toca, han estat incapaços, resulta... segurament ara, per a la compareixença ha caminat un poc el tema, però fins ara, havent-lo requerit com toca, mitjançant el mecanisme parlamentari oportú, vostès no han contestat, i aquests informes són desconeguts per aquest parlament i per aquest grup parlamentari, que els ha sol·licitat oportunament i amb reiteració, des de ja fa molt de temps.

Em sorprèn que no es produeixin, que diguin, els serveis tècnics, que no es produeixen les circumstàncies, però analitzarem els informes, perquè en aquest moment no dispòs de la informació.

Sr. Conseller, la proposició no de llei no és el que diu aquest grup parlamentari, perquè, un cop votada pel Parlament, és el que diu el Parlament, i el Parlament diu que "el model de participació de la comunitat autònoma en els ports d'interès general és insuficient", ho diu aquest diputat, però també ho diu el Parlament. I vostè, com a Govern de les Illes Balears, ha d'acomplir la crida que fa aquest Parlament.

I vostè ha sortit aquí a dir-nos com de satisfet està vostè amb la cogovernança de l'Estat! No, és que el Parlament no n'està de satisfet, el Parlament vol anar més enllà i li ordena al

Govern de les Illes Balears que vagi més enllà, i no en tenc prou que vostè em digui que és que del consell d'administració, no sé quants, si hi ha tants de membres; no és suficient, el Parlament ha considerat que no era suficient.

No, vostè fa així, i aquest és el problema, que vostè, com que troba que ja està bé, el que fa és incomplir -incomplir- aquest acord del Parlament.

I el que ja és el sùmmum és que, és clar, ara ens digui el contrari del que em va dir a la resposta escrita, el 2020, perquè ara resulta que no es poden segregar les instal·lacions nàutiques. Que, per cert, si llegeix el nostre punt tercer, també inclou Palma, és clar que inclou el port de Palma, perquè el punt tercer parla de les instal·lacions nàutiques actualment adscrites a ports d'interès general, punt, a tots els ports d'interès general, inclòs Palma.

El punt primer parla dels quatre ports que vostè ha dit, Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia, però el punt tercer parla de totes les instal·lacions nàutiques; però és que vostès no són capaços ni de llegir amb atenció i amb una mica de ganes d'acompliment les proposicions no de llei que s'aproven en aquest parlament. Per tant, li demanam totes les instal·lacions nàutiques.

I vostès, el 2020, ens deien, a una resposta escrita en relació amb les instal·lacions nàutiques: "s'indica que, legalment, aquestes instal·lacions poden ser segregades". I ara em diu el contrari, o sigui que el 2020, amb pregunta escrita sí que eren agradables, ara, de cop i volta, dos anys després, resulta que no ho són, la qual cosa demostra la nul·la voluntat del Govern de les Illes Balears.

I ja que amb l'únic que ens podem quedar de la seva compareixença és que es produeixen les circumstàncies perquè, almanco El Molinar i Es Portitxol, sí que passin a les comunitats autònomes, vostè ens ha dit, amb aquest eufemisme tan característic del Govern actual "hem començat els contactes", una cosa així, ha utilitzat aquesta frase. I jo li deman: què vol dir "han començat els contactes"? Han fet una petició formal, escrita i motivada, davant el Govern i han demanat la segregació, com a mínim, d'aquells que vostè m'ha dit que es produeixen les circumstàncies, que són Es Molinar i Es Portitxol? Hi ha aquesta sol·licitud formal plantejada al Govern de l'Estat?

Perquè, és clar, com a mínim, si després de vuit anys d'insistir, insistir i insistir, hem aconseguit que facin aquesta petició formal, bé, haurem fet una passeta, minúscula, però haurem fet una passeta, ja estarà bé! Però em fa la impressió que ni això han fet, ni una petició formal, com pertoca, per a la transferència d'Es Molinar i Es Portitxol.

Jo crec que vostès han d'acomplir els acords parlamentaris, han de tenir molta més ambició en aquesta qüestió i han de donar la informació als grups parlamentaris.

Esperam ansiosos que ens tramitin aquests informes.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. En torn de contrarèplica donam la paraula al conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Bé, per concloure amb això, crec que el Sr. Melià doncs ja ens ho ha indicat, efectivament, nosaltres passarem, gustosament, els informes que hem fet, és veritat que són prou d'ara.

Hem iniciat aquests contactes en tot el tema d'Es Portitxol, hem parlat d'Es Portitxol i d'Es Molinar. Farem les peticions que toca, en compliment d'aquest acord el qual volem respectar i que volem fer-ho.

És veritat que pensam que, després de les qüestions que s'havien plantejat en aquest parlament, i vostè havia fet preguntes aquí, en distintes ocasions, a la mateixa presidenta, i des de l'any 2021 vostè havia reiterat algunes preguntes per escrit, però no havia tornat a fer indicacions sobre aquesta qüestió. De totes maneres, s'han d'acomplir aquests mandats parlamentaris, com no pot ser d'altra manera.

Li diré, l'informe que li enviaré diu que la justificació de la segregació de les instal·lacions nàutiques adscrites a ports d'interès general i que en sol·licita la transferència, s'entén que es fa referència a instal·lacions nàutiques i és inherent a les instal·lacions de nàutica esportiva o d'oci, que és al que vostè es refereix, que la competència és exclusiva de la comunitat autònoma, a excepció d'aquelles que s'ubiquen a les zones I dels ports d'interès general, zona interior de les obres de defensa, dies i contradics.

I en aquest cas, i atenent la legislació en vigor, en base al principi d'unitat de gestió, no són segregables, i això no ho dic jo, això està basat en el que diu la Llei de ports. Per tant, no em vulgui atribuir a mi que si ara dic o no dic, jo, en tot cas, llavors farà el que vulgui de la lectura que faci d'aquests informes.

Per tant, s'ha analitzat la realitat física dels ports d'interès general de l'Estat a les Illes Balears i només es constata l'existència d'aquestes dues instal·lacions.

Efectivament, té raó que la part tercera de la proposició no de llei parla de tots els ports d'interès general, però és vera que la primera només feia referència que revisàssim aquells quatre. Per tant, no incloïa Palma, per això potser jo m'he confós amb aquesta qüestió.

I també li he d'admetre que no som un expert, ni jurista ni molt expert en aquestes qüestions nàutiques, com es deu poder comprovar.

Però, bé, tenim els informes i els hi farem arribar, en tot cas, ara, quan ho demanin.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, els hi farem arribar, no es preocupi.

Jo crec, en tot cas, que fem una bona gestió de tots els ports, tenim, com vostè sap, molta feina. Jo entenc que la pregunta ve perquè si en lloc de recaptar totes aquestes taxes l'Estat, les recaptam nosaltres, també tendrem més activitat en aquesta comunitat, però no es pot dir que no tinguem ja una bona part important dels ports d'aquesta comunitat, que fem una bona gestió, que Ports de les Illes Balears fa inversions molt importants en el conjunt dels ports, que el gestionam d'una manera solvent. I, segurament, bé, doncs si podem tenir alguns ports més doncs no sobraria, però també és veritat que l'Autoritat Portuària ho gestiona, segueix fent inversions, ningú no li negarà que s'han fet inversions importantíssimes en els ports de d'aquesta comunitat, -no, però no m'interpreti com que justific que l'Autoritat Portuària ho fa molt bé, però és que és la realitat- i, per tant, no hauríem tampoc ni de dimonitzar ni de posar en qüestió la feina que fa l'Administració de l'Estat, si la pitjam i si la, diríem, la incitam que ho faci, totes aquestes inversions per al conjunt de les Illes.

I, com li he repetit, tant de bo tenguéssim en aquesta comunitat el nivell d'incidència que tenim de Ports de les Illes Balears, per exemple, a la part de la navegació aèria o amb la gestió d'AENA o dels aeroports, que no és ni mica el cas, perquè no passam de tenir una representació dins un comitè de rutes o dins un comitè de coordinació aeroportuària per saber que faran determinades inversions i poca cosa més, però no tenim representació dins dels plans estratègics, com sí tenim, almenys coneixement i constància, dins l'Autoritat Portuària.

Per tant, amb aquesta qüestió em qued, lament, en tot cas, que hagi hagut de fer una obligació de compareixença per no haver contestat els requeriments o l'acompliment d'aquesta proposició no de llei, estic segur que no deu ser, en tot cas, m'ha tocat a mi, no deu ser l'única proposició no de llei que no s'ha complert en aquesta comunitat -vaja, no ho sé, eh-, però diria jo que no és l'única PNL que no s'ha complert, pel que m'han informat; el que passa és que m'ha tocat a mi que m'estiràs les orelles, com m'ha dit el president fa una estona, abans de començar, que avui m'estiraria les orelles el Sr. Melià.

Moltes gràcies, senyors diputats.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS